

Κυριακή μετὰ τὰ Φῶτα.
Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε
ις πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ π Πᾶ.

(Π)

Κ ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου ει

σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ει

σα α κου σο ο ο ον μου π προ σρες τη

φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου ρ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**

Ε υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των **π**

Π αι δευ σει με δι και ος **κ** εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου **π**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επισοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν ^π

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι ^π κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω ^π

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω ^Δ

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ ε γνωστας τριβουζμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ξ

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου **Δ** ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με **Δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(II)

π **Ν** ι κην ε χων Χρι στε την κα τα

α α τουου Α α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω

α νη η η ηλ θες **π** ι να τους εν σκο

τει θα να του κα α α θη η με ενους **Δ** συν

α να στη η σης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οισ ε λε ευ θε ε ε ρος

ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω

τος Παν το δυ να με ε Σω ω τηρ

ε λε η η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Γ η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον

πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε

ε ε ε στη και την α γα αλ λι α

σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

σα α α α το ι να παν τεςκραυγα ζο ον

(Π)

τες τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Η πη γη της ζω ης το α προ σι

το ον φως παν το δυ να με Σωω τηρ

ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

πα α α ση τη κτι ι ι ι σει α

μαρ τω λοι οιπουφ υ υ γωω ω ω μεν

εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α α τον π εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης Δ ρ ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα π Προς σε κα

(Δ)

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτοντε ες ι κε

(Π)

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Δ ρ Ο α να

στας εκ των νε εκρων Δ ρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(Δ)

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε κα αυ

(Π)
χω ω με ε ε ε θα και την Α α

να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν

(Δ)
και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν σου γαρ

(Π)
ει Θε ος η ημων εκ τος σου αλ λο ονουκ οι

οι οι δα α α μεν

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(Δ)
Τον φω τι σμο ο ον η η η των

τον φω τι σαν τα πα αν τα α α αν

θρω ω ω πον ι δων ο Προδρο ο μος

βα πτι σθη η ναι πα α α α ρα γε νο ο

ο με ε ε νον και ρει τη ψυ υ χη

η και τρε ε ε μει τη η χει ει ρι ι δει

κνυσιν αυ τον και λε γει ει ει τοις λα οις ι

δε ο λυ τρου με νος τον Ι στρα ηλ ο ε

λευ θε ρων η μας ε εκ της φθο ρας ω

(Γ)
α να μα α αρ τη η η η η η τε

(Δ)
Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο

ο ο ξα α α σοι

Στίχ. "Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Δ)

Του Λυ τρω του η ημων υ πο δου ουλου

βα πτι ι ι ζο με ε νου ου ου και τη

του Πνευ μα τος πα ρου σι ι α μα α αρ

τυ υ υ ρου ου με νου ε φρι ξαν ο ο

ρω ω ω σαι Αγ γε ε ε λων στρα τι ι αι

αι φω νη δε ου ρα νο θεν η νε χθη

η η εκ Πα τρος ου τος ον ο Προδρο

μος χει ρο θε τει Υι ος μου υ πα αρ

χει ο α γα πη τος εν ω ηυ δο

ο ο κη η η η η η σα Χρι στε ο

Θε ο ος η μων δο ο ο ξα α

α σοι

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Δ)

T α Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη

γη η η η η ην ε δε ε ε ξα α α

το και ο Πα ρα κλητος εν ει ει

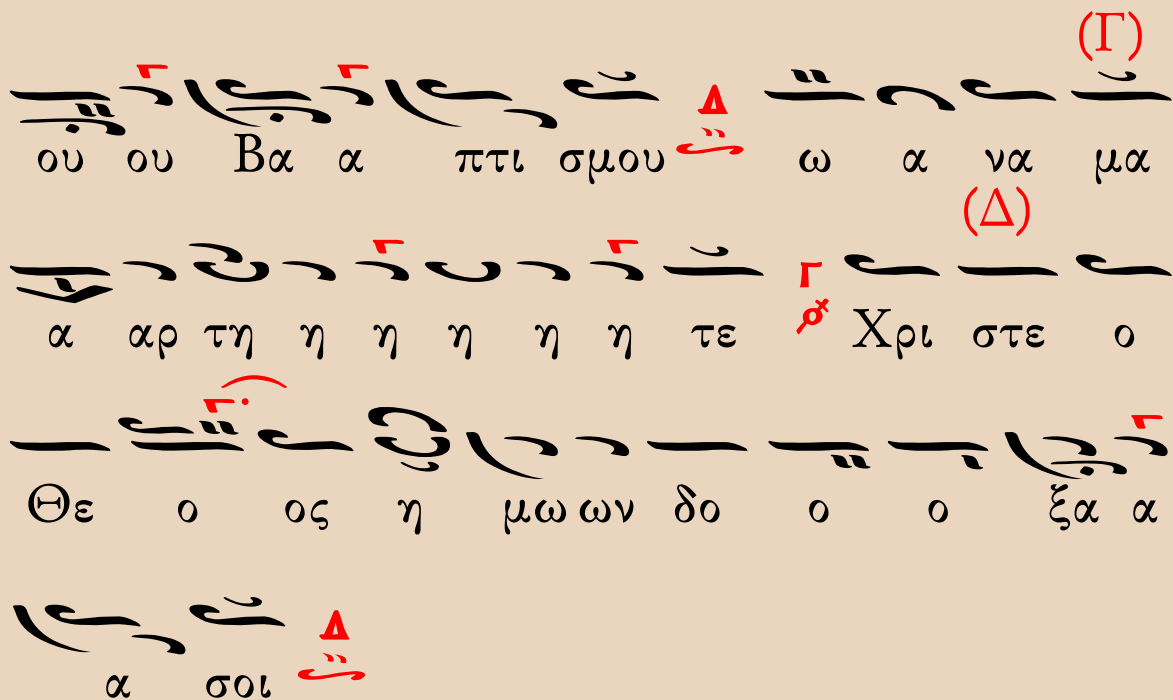
δει πε ρι στε ρα ας κα τη ηρ χε το

κλι νει κο ρυ υ φη ην ο κλι ι ι νας ου ου

ρα α νου ους κρα ζει και βο α πη λος τω ω πλα

στου ρ γω τι μοι ε πι τατ τεις τα υ περ

ε με ε γω χρει αν ε χω του σου

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐψόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατὴρ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἀπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστιπόλον

ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεῖαν πανήγυριν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρωσθεῖς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ
Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου
αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας,
δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Ε ν σα α αρ κε ε λυ υ υ χνε Προ

ο ο οδρο ο με του ου Σω τη η η η

ρος βλα α στη η η μα α Στει ει ει ρας

φι ι ι ι λε ε του ε εκ Παρ θε ε ε

(K)

ε νου ο ον σκι ιρ τη η μα α α

(Δ)

σι νη δυ ος προ σε ε κυ υ νη η η

(Π)

η σας και ε βα α πτι ι ι σας να

α μα α σι ι του Ι ι ορ δα α α α

(K)

νου του τω ω πρε σβε ε ευ ε δε

ο με θα α Προ ο ο φη η η τα α

(Δ)

(Π)

τας των μελ λο ο ον τω ων εκ φυ υ γει ει

ειν τρι ι κυ μι ι ι ι ας

Του̃ αυ̃του̃.

(Π)

(Δ)

και νυν και α α ει και εις τους αι

(Π)

ω ω ω νάστων αι ω ω νων Α α α α

μην π

Θ ε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν

σα αρ κι τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων ι στα το βα πτι σθη η ναι

ε ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α νη

και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο

δρο ο ο μοσ πως ε ε ε κτει ει

ει νω ω χει ει ει ρα και α ψωμαι κο

ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ πα

α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας

υ υ υ πα α αρχειεις βρε ε ε φος Δ ρ

αλλ οι δα σε Θε ο ονπρο ο ο αι ω ω

νι ι ι ι ον π ε πι γη η ης βα δι

ι ι ζεις ο υ μνου με νος υ

πο ο ο των Σε ε ρα α α α φιμ π

(Δ)
και δου λος Δε σπο την βα πτι ζειν ου

ου με μα α α α θη η η η κα Δ ρ (Π)
δα

κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α χ σοι οι οι οι οι Δ ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,

οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

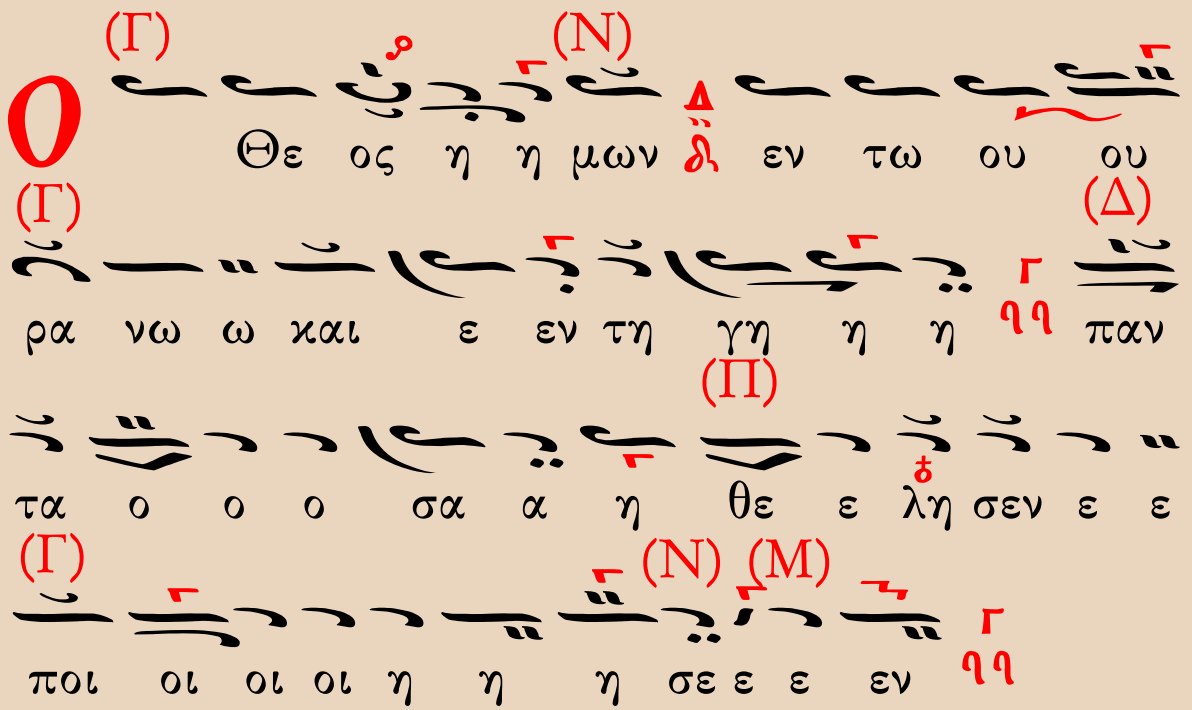
Ἦχος Γα.

Ο (Γ) (N) Γ
Θε ος η η μων δ εν τω ου ου
(Γ) (Δ)
ρα νω ω και ε εν τη γη η η παν
(Π)
τα ο ο ο σα α η θε ε λη σεν ε ε
(Γ)
ποι οι οι οι η η η σε ε εν

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. γ'. Τὶ σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Τ ἣν Ἀ να στα σιν σου Χρι στε Σωτηρ Ἀγ

γε λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις **β** και η

μα ας τους ε πι γης κα τα ξι ω σον **Δ**

εν κα θα ρα καρδι α σε δο ξα ζειν **β**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Π υ λας συν τρι φασχαλκας και μο χλους

του Α δουου συνθλασας ως Θε ος παν το δυ να

μος γε νος ανθρωπων πε πτω κος α νε στη

σας Δι α του το και η μεισυμ φω νω ως

βο ω μεν Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χριστος ε

πα νορθω σαι θε λων Σταυ ρω προ σπη γνου

ται και τα φω τε θει ται ον Μυ ρο φο

 ροι Γυ ναι αι κεσ με τα δα κρυ ων ζη του σαι

θη νου σαι ε λε γον Οι μοι Σω τηρ των

α παντων πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι

οι κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε

τε τε θης ποι ος δε το προς το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα Αλ λα Δε ε

ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σο να φ η μων τον ο δυρ μον

των δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ

γε λος προς αυ τας α πε βο η σε Τον θρη

νον παυ σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε

Ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα

ε λε ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χριστε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με ε

τα δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με

γα ε λε ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Πά.

(B) **Α** ο ξα α Πα ^(Π)τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω ^π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π

(B) **Ω** ς του Πνευμα το ος ε ρα α στης και

^(Π) της χα ρι τος θε ο φθο ογ γο ος χε ε

(B) ε λι ι ι ι δων ^π τρα νω ωστην οι κο

^(Π) νο μι ι ι α αν του Βα α σι λε ε ε ε

(B) ε ως ^π βρο των τω γε νει εξ Α γνης φα

^(Π) ει νως α α α να τει ει ει ει λα α α

αν τος ^π εις με ρο πων α να κλη σιν κα

τε μη η η η νυ υ σας Προ ο ο ο
(B)

δρο ο ο ο με των σκυ θρω πων η η

θων α πε ε ε λα α αυ νωντο τε
(Π)

ε ε ε ερ μα και ζω ης α ι δι ι

ου ε πι βα λε σθαι ι ι θυ υ υ υ
(B)

υ νων τας καρ δι ας των εν με τα νοι

α βα πτι ζο ο με ε ε νων μα α α α

καρ θε ε ο λη η πτε ε

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.

Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι **β**

Δόξα. **Τοῦ Προδρόμου.**

ᾠχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος Δι.

Μνημη Δικαιαι ου μετ εγ κω μι ων

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι

ου Προδρομε **β** α νε δει χθης γαρ ον τως

και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος **Δ**

ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη

Ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ο θεν

της α λη θει ας υ περ α θλη η η η

σας χαιρωνευ ηγ γε λι σω καιτοις εν

Α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

κι τον αι ρον τα την α μαρ τι

αν του κο σμου και πα ρε χοντα η μιν

το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου
σου Κυ ρι ε **Δ** η της Τρι α δος ε φα
νε ρω θη προσκυ νη σις **π** του γαρ Γεν νη το
ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι **Δ** α
γα πη τον σε Υι ον ο νο μα ζουσα **π** και
το Πνευ μα εν ει δει πε ρι στε ρας **Δ** ε
βε βαι ου του λο γου το α σφα λες **Δ** ο ε
πι φα νεις Χρι στε ο Θε ος **Δ** και τον κο σμον
φω τι σας δο ο ξα σοι οι οι οι **π**

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἡλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,
κατεσκευάσας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν,
θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς,
ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς
ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν,
γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρα σου Ἁγνή, καὶ
τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος
ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι
φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν,
συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν·

διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.

Ὁ α' Χορός. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

Ὁ β' Χορός· Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός: πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β' Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ' . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐρωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεΐληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν·

Ὁ α' Χορός: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναΐδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅραῖν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σου τὴν δόξαν, οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου

σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, ἀεὶ δοξάζοντας.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἀ

ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **Β**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ο ν

λο ο ο γον ο ν φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ι ν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ω ν το ο ο ν

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ο ν ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ο ν το ο ο ν

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἴσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ
Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν

σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει
περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου

σου Κυ ρι ε **Δ** η της Τρι α δος ε φα

νε ρω θη προσκυ νη σις **π** του γαρ Γεν νη το

ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι **Δ** α

γα πη τον σε Υι ον ο νο μα ζουσα **π** και

το Πνευ μα εν ει δει πε ρι στε ρας **Δ** ε

βε βαι ου του λο γου το α σφα λες **Δ** ο ε

πι φα νεις Χρι στε ο Θε ος **Δ** και τον κο σμον

φω τι σας δο ο ξα σοι οι οι οι π ρ

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ.

ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υπηνητησας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος Δι.

Μ νη μη Δι και αι ου μετ εγ κω μι ων

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι

ου Προδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως

και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος

ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι κα τη

Ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ο θεν

της α λη θει ας υ περ α θλη η η η

σας χαιρωνευ ηγ γε λι σω καιτοις εν

Α δη Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ

κι τον αι ρον τα την α μαρ τι

αν του κο σμου και πα ρε χοντα η μιν

το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου
σου Κυ ρι ε **Δ** η της Τρι α δος ε φα
νε ρω θη προσκυ νη σις **π** του γαρ Γεν νη το
ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι **Δ** α
γα πη τον σε Υι ον ο νο μα ζουσα **π** και
το Πνευ μα εν ει δει πε ρι στε ρας **Δ** ε
βε βαι ου του λο γου το α σφα λες **Δ** ο ε
πι φα νεις Χρι στε ο Θε ος **Δ** και τον κο σμον
φω τι σας δο ο ξα σοι οι οι οι **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. β΄.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρῶμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

ᾠχος πλ. β΄.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἄορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἐνθεὸν ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ρεῖθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· ἤλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογοῦσθε τοὺς κυριεύοντες

ἐν ἐξουσίᾳ διδασκάλων μετὰ

ἀαδικαίων ἀαδικαίων σου

των ἀγγέλων ὀδηγῶν

ἡμῶν κατὰ πλάγη ὀρωμένων σε

ε **Δ** εν νε εκροι οι οιοι λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ** του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ** και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οἰς δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε **κ**

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις **κ**

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε **κ** ο Σω

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη δ

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ κ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε Γ

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε δ

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α Γ

πο στο ο λους ει ε πα τε Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κα̣ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κα̣

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^κα̣ αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου ^Δα̣ τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ^κα̣ ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος ^Δα̣

Α | ^ρ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι ^κ_α

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα ^κ_α την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α ^Δ_δ συν τοις Σε ρα

φειμ ⁺ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος ^κ_α α α γι ος

ει κυ υ ρι ε ^Δ_δ

Κ | ^ρ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**_α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

ι τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ**_α χαρ μο νη η

ην δε τη **+** Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πης πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ**_α ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε **+**

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ**_α ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**_α

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ**_α αλ

λη η λου ου ι α α λλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ
δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ
α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π
α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ Χριστέ,
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν
τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ
Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων
εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τούτο
κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
περοῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν
ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν
ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς
στρουθίον Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν
ῤυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ
Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ
πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς,
ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω
στρατηγίαι προσκυνοῦσι,

Ὁ β' Χορός· σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ

σῶσαι ἡμᾶς. (Δίς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν
χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,

Ὁ β' Χορὸς καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π π Δι.

(Δ)

ᾠ ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι

σρα ηλ εν α βυσσω ι χνε σι τον δι

ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων πον του με

νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο

α Α σω ω μεν

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς
ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα·
διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ᾄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.»

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πυρὶ τῆς θεότητος αὐλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τῷ τὴν ἄβατον.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρῶτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρία τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

[**Στίχ.** Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλία σῆς Μητρός, ἐνδον φερόμενος, καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφῆτα πανσεβάσμιε.]

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερώτατον, τῆς Παρθενίας τέμενος, ἢ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀγνή, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Δ)

Δ **Ο** υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ

ρι ε ο Θε ος μου **Δ** ο υ ψω σας το

κε ε ρας των πι στων σου Α γα θε **β** και

στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο

μο λο γι α ας σου **β**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.» (Δίς).

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον,

εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος· υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐν πέτρα με τῆς Πίστεως.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανέν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀνέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον

μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ἽΟ Χορὸς· Ἀμήν.

ἽΟ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Τῆ ζωαρχικῆ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

ἽΟ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν

ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκὼν κατῆλθε ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὀρῶν σου, τὸ ἀκατάληπτον Κύριε, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο, τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει καταηγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἡλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωὶ πρωί, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὔρεν αὐγὴν, ἐγείρουν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσών, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὁρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι

Ἐμὴ σε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέση,
Ὁν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;
Μνήμη ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Βου

(Δ)

ᾠδὴ Α'. εἰ βειθα λα α ασ ση η η

ης κυ υ υ μα α του ου με ε ε νον

σα α α α α λο ον Η η πει

ει ρο ον α α αυ θι ι ι ις Ι ι στρα α

η ηλ δε ε δει ει ειγ με ε ε ε νον

Με ε λα ας δε πο ον το ο ο ο ο

ος τρι στα α τας Αι αι αι γυ υ

πτι ι ι ι ι ω ων Ε κρυ υ ψε εν

α α αρ δη η η ην υ υ δα α το ο

στρω ω το ος τα α α α α φος

Ρω ω ω μη η η η η κρα ται αι

α α α 'Ο β' χορός (B) δε ξι ας του

ου ου ου ου Δε ε σπο ο ο του

Ὠδὴ Γ'. **Ο** σοι οι οι οι πα λαι αι

ω ω ω ων ε ε εκ λε ε λυ υ με ε

ε θα βρο ο ο ο ο χω ων Βο ρω

ω ων λε ε ο ο ον τω ω ων συντε ε θλα

α σμε ε νω ω ων μυ υ υ υ υ υ λας

Α γαλ λι ω ω ω ω με ε ε ε ε

ε εν και αι αι πλα α τυ υ νω ω ω μεν

στο ο ο ο ο μα α Λο ο γω ω πλε ε

κο ο ον τε ες εκ λο ο ο γων με ε λω

ω ω δι ι ι ι ι ι αν

Ω ω ω τω ω ω ωων προς η η

μα ας ^(B) η η δε ε ται δω ω ω ω

ω ρη η μα α α των

^(Δ) Ωδὴ Δ' Π υ υρ σω ω κα α θα αρ

θει ει ει εις μυ υ υ στι ι κη ης θε ε

ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας

Υ μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης

τη η ην βρο ο των και αι νου ου ουρ γι

ι ι ι αν Ρη γνυσι γη η η ρυ υ

υ υ υν Πνευ μα α τι κρο ο ο του

ου με ε ε ε ε νη ην Σαρ κω σι

ι ιν ε ε εμ φαι νου ου ου σα αν

α α αρ ρη η η του ου Λο ο ο γου

Ω ω ω τω ω ω ωων δυ να α

(B)

στω ων τα κρα α τη η συ υ υ

υ νε ε τρι ι ι βη

(Δ)

Ὡδὴ Ε΄.

Ⲭ

χ θρου ου ζο ο φω ω ω

δου ου ους και βε ε βο ορ βο ο ο ρω

με ε ε ε ε νου ου Ι ο ο ον

κα α θα α αρ σει ει ει Πνευ μα α τος

λε ε ε λου ου με ε ε ε ε νοι

Νε α αν προ οσ ω ωρ μι ι σθη

η η μεν α πλα νη τρι ι ι ι ι

βο ον Α γου σα α αν α α α προ

σι το ον ει ει εις θυ υ υ μη η δι

ι ι αν Μο ο ο νοι οι οι

οι ο ις προ σι ι τη η ην οι ο ις Θε ε

ος κα α α α α τη η λ λα α α

γη

Ωδὴ Γ' . μερ το ο ον ε ε ξε φη

νε ε συ υ υν πα α α νολ βι ι ι

ω Η η χω ω Πα α α τηρ ον

γα στρο ος ε ξη η ρε ε ευ ξα α α

α το **ⲉϥ** Ναι φη σιν ου ου το ο ο

ο ο ο ος συ υ υμ φυ υ ης γο νο ος

πε ε ε ε ε λω ων Φω ω ταυ γο

ο ος ε ε ε ξω ρου σε εν α α αν

θρω ω ω πωων γε ε ε νους Λο ο ο

γο ο ο ο ος τε μου ου ζω ων **ⲛ** και **(B)**

βρο τος προ ο ο ο ο μη η θει

ει ει α **ⲃ**

Ⲙ **Ⲙ** **(Δ)** φλεξε ρει ει ει θρω ω ω

ω τω ω ων δρα α κο ον τω ω ων τας

κα α α α α ρα ας **Ⲙ** Ο της κα μι

ι ι νου ου ου ου τη η ην με ε ταρ σι ι

ι ο ον φλο ο ο ο ο γα Νε ε

ου ους φε ρου ου ου σα α α αν ε

ε ευ σε ε βει εις κα α α τευ να α

α α α σα ας τη ην δυ υσ κα α θε

ε εκ το ον α χλυν εξ α α α μα αρ τι

ι ι ι ι ας Ο ο ο λη

η η η ην πλυ υ νει ει ει δε ε ε

(B)

τη η δρο σωτου Πνε ε ε ευ μα α α

το ος

(Δ)

Ὠδὴ Η΄.

ι νου μεν ευ λο χου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

Ελευθερα α α μεν η κτι

ι σις γνω ω ρι ι ι ζε ε ε ε ται

Υι οι οι δε φω ω το ος οι πριν ε

σκο ο ο τι σμε ε ε ε ε νοι οι Μο

νο ο ος στε ε να α α ζει ει ει ει

ει του σκο τους ο ο ο προ ο στα α α

α α της Νυν ε ε ευ λο ο γει

ει ει τω συν το ο νως το ον αι αι αι

τι ι ι ι ον Η η η η πρι

ι ι ι ι ν τα α λαι αι αι να α α

(B)

των ε θνων πα α α α αγ κλη η ρι ι

ι α α α α α α

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Ὁμιδὴ Α'.

τι βει θαλασσης κυ μα του με

νον σα α λον Η πειρον αυ θις Ι σρα

ηλ δε δειγ με νον Με λας δε πο ον

τος τριστα τας Αι γυ πτι ι ων Ε κρυ

φεν αρ δη ην υ δα το στρω τος τα α φος Ρω

μη κρα ται α Ὁ Β' Χορός. δε ξι ας

τουου Δεσποτου

ᾠδὴ Γ΄.

(Δ)

Ο

σοι παλαιων εκ λε λυ

με θα βρο ο χων βο ρων λε ον των συν

τε θα σμε νων μυ υ λας α γαλ λι

ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα

Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με ε λω δι αν

(B)

Ω των προς η μας η δε ται δω ω ρη μα των

ᾠδὴ Δ΄.

(Δ)

Π

υρ σω καθαρ θεις μυ στι κης

θε ω ρι ι ας Υ μνων Προ φη της την

βρο των και νουρ γι αν Ρη γνου σι γη ρυν

Πνευ μα τι κρο του με ε νην Σαρ

κω σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου

(B)
Ω των δυ να στων τα κρα τη συ νε τρι

βη

ᾠδὴ Ε'. (Δ)
Ε χ θρου ζο φωδους και βε βορ βο

ρω με ε νου Ι ον καθαρ σει Πνευμα

τος λε λου με ε νοι Νε αν προσωρ μι σθη

μεν α πλα νη τρι ι βον Α γου σαν α

προ σι τον εις θυ μη δι αν Μο νοις προ

(B)
σι την οις Θε ος κα τηλ λα γη

ᾠδὴ ΣΤ'. (Δ)
Ι μερ τον ε ξε φη νε συν πα

νολ βι ι ω Η χω Πα τηρ ον γαστρος

ε ξε η ρευ ξα το Ναι φη σιν ου τος συμ φυ

ης γο νος πε ε λων ^(Δ) Φω ταυ γος ε

ξω ρου σεν αν θρω πων γε νους ^(B) Λο γος τε

^(B) μου ζων και βρο τος προ ο μη θει α ^(B)

^(Δ) Ωιδή Ζ'. **Ε** φλε ξε ρει θρω ω των δρα κον

των τας κα α ρας ^(Δ) Ο της κα μι νου την

με ταρ σι ι ον φλο γα Νε ους φε ρου σαν ευ

σε βεις κα τευ να α σας Την δυ σκα θε

κτονα χλυν εξ α α μαρτι ας ^(B) Ο λην πλυ νει

^(B) δε τη δρο σωτου πνε ευ μαα τος ^(B)

^(Δ) Ωιδή Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^(Δ)

Ε λευ θε ρα μεν η κτι σις γνω ρι ζε ται

Υι οι δε φω τος **Δ** οι πριν ε σκο τι

σμε ε νοι **Δ** Μο νος στε να ζει του σκο τους

ο προ στα α της **Δ** Νυν ευ λο γει τω συν

το ο νως τον αι τι ον **Β** Η πριν τα λαι

να **Β** των ε θνων παγ κλη ρι ι α α

α α α **Β**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ **Δ** **Ἦχος Δι.**

ρι ον **Β** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐορτή. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐπισημάνσεις ἡ ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐπισημάνσεις Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐπισημάνσεις ἡ ὁ Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐπισημάνσεις ἡ ὁ Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησάπ εμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου **Β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕψος ἡ μων ἑξαλειψον τα πληθητων ε μω

ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αι ω

ναςτων αι ω νων α μην

Ταις της Θεο το οκουπρεσβειαις ε ε

λε η μων ἑξαλειψον τα πλη ηθη των

ε μων εγκληματων

Χ ἑλεησον με ο Θεος κα τα

το μεγα ελεος σου και τα τα το

πληθος των οικτιρων σου ἑξαλειψον το

α νο ομημα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

(Δ)
Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

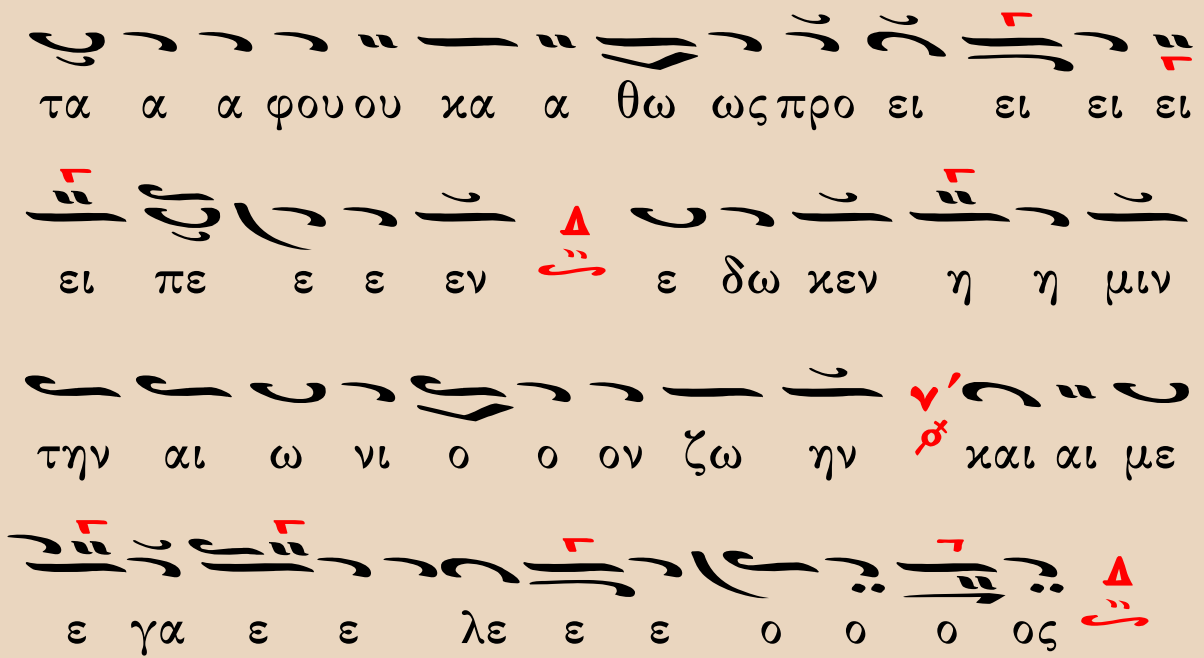
Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

‘Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀντ’ αὐτῆς
ἢ θ’ ᾠδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ
Προδρόμου, ὡς ἐξῆς:

ᾠχος β’ .‘Ο Εἰρμός.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω
στρατευμάτων.

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν,
ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε
Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν
δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ
γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαυῖδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ἄδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ὑπὸ Προδρόμου τό βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἐναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς ἐρημίας ἡ Πρόδρομος, φωνὴ τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, καὶ

παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν
τάς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Στίχ. Βαπτιστᾶ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Χάρις τε καὶ Νόμος μεσίτην, σε σεπτόν, σαφῶς
προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ
ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ
προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, νῦν βεβηκότα
Πανσεβάσμιε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος,
Ἁγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται, καὶ τῷ θρόνῳ
παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπότη ἀγάλλεται, τοῖς
εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτής,
ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται
γέννησιν, φιλόανθρωπος ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν
φιλόανθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου,
Θεογεννητορ παμμακάριστε.

Ἡ Καταβασία.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

π Μ ε γ α α λυ νον ψυ υ χη η

η η η μου ου τη ην λυ τρω ω ω

σα α με ε ε ε νη ην η η μα ας εκ

τη ης κα τα α α ρας

Ω τω ω ω ων υ υ υ πε ερ νου

ου ου ουντου το κου σου ου ου θαυ μα α

α α α τω ων Νυ υ υμ φη η πα

α να α α γνε ε ε Μη τε ερ ευ

λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη

Δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε

ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α ας Ε ε πα ξι

ον κρο ο του ου ου με εν ω ω ως ε

ε ευ ε ερ γε ε ε τη Δω ω

ω ω ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον

τε ε ες (Π) υ υ μνο ον ευ χα α α

α α ρι ι στι ι ι α α α α α

ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου την λυ

τρω σα με νην η μας εκ της κα τα

ρας

(Γ)

ων υ περνουν του το κου σου θαυ

μα α των Νυμφη πα να γνε Μη τερ ευ λο
γη με ε νη Δι ης τυ χο ον τες παν
τε λους σω τη ρι ι ας Ε πα ξι
ον κρο του μενωσ ε ευ ερ γε τη Δω ρον φε ρον
τες υ μνον ευ χα ρι στι ι α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Ηχος β'. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾿Ο β' Χορός, τὸ αὐτό.

᾿Ο α' Χορός· ᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾿Υψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾿Ο β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾿Αναστάσιμον ᾿Εξαποστειλάριον θ'.

᾿Ηχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς ᾿Αποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς

ἀμαρτίας εἶρηκας· καὶ οἰκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν
πλευράν, τῷ Θωμᾶ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ'
οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον,
ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων·
ὄν γὰρ Προφήται ἅπαντες, καὶ Νόμος
προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας, ὄν καὶ
βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις
τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς
τὸ ἀπρόσιτον.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος λ π Πᾶ.

(Π)

Η ε ε Πα α α σα πνο ο η ρ αι νε

σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων ^Δ αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω ^π

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι α αγ γε λοι οι α α αυ του αι

νει τε α αυ τον πα σαι αι ^(Δ) δυ να α α

μει εις α α αυ του ^(Π) Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω ^π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z)

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε (N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (II)

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ε ε ε ε ε ε (N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (II)

α α α α α α α α α α α α

γα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π) Ο Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω

η και α να α στα α σις υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω ω σου π και επ

αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ

μνου μεν ε λε η η σο ον η η η

μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα Πα

ρα δει ει σον η η νοι οι ξε τω ω γε

ε νει τω ων αν θρω ω ω πων και

εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε εν τες

σε τον ανασταντα Θεον ημω

ων υμνου μεν ελεησο

ον η ημας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Γυν Πατρι και αι Πνευμα ατι Χρι

στον ανυμνησω μεν τον αναστααν

τα εκ νεε κρων και προς αυ

τοον εε εκβοοω μεν Συζωηυ

παρχεις ημων και αναααα

σταααασις ελεησο

ον η η η μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Δ)
ρι η μερος α νε ε ε ε στης

Χρι στε ε εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται συν ε γει ει ει

ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων αν θρω ω ω ω πω

ων και α νυ μνει σου τη η ην Α

α να α στα σιν

Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

(Π)

Φ ως εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο

 ο ο σμω Χρι στος ο ο Θε ο ο ος

 η η η η μων ο ε πι φα νει εις

 Θε ε ο ος του τον λα οι προ ο σκυ νη

 η η σω ω ω μεν π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π)

Π ως σε Χρι στε δου λοι τον Δε ε σπο ο ο

την α ξι ω ως τι μη η η σω ω ω ω

μεν ^π ο τι εν τοις υ υ δα α σι ^{ρρ} παν

τας η μας α α νε και αι αι νι ι ι

ι σας ^π

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

(II)

Ε υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο

Σω τη η ηρ η η η η μων ^π τα

ρει θρα η γι α α σας τη πα λα μη τχ δχ

λχ χει ρο ο θε τχ γ γ με ε ε

ε νος ^π και τα πα θη τχ κο ο ο ο σμχ

(Δ) ρι ω ω ω με ε ε νος ρ φ (Π) Δ με γα το μυ

στη ρι ον της οι κο νο μι α ας σθ Γ ρρ

φι ι λαν θρω πε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα Γ

α α α σοι π ρ

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

(Π) Το α λη θι νον φως ε πε φα α α νη

και πα σι τον φω τι σμο ον δω ρει ει

ει ει ται π ρ βα πτι ζε ται Χρι στο ο ος μεθ

η η μων ρρ ο πα σης ε πε κει να κα α

θα ρο ο ο τη η η η τος π ρ εν ι η

σι τον α γι α σμο ον τω ω υ υ

υ δα α α α τι ^π_α και ψυ χων τϑ το κα

θαρ σι ι ον γι ι ι νε ε ε ε ται ^δ_π_α

ε πι γει ο ο ο ον το ο φαι νο ο ο (Δ)

με ε ε νον ^φ_α και υ περ τϑς ϑ ρα νϑς το (Π)

ο νο ϑ ϑ ϑ με ε ε ε νον ^π_α δι α

λϑ τϑ σω τη ρι α δι υ δατος το ο Πνε

ε ευ μα ^π_α δι α κα τα δυ σε ε ^δ

ως η προς Θε ον η μων α νο ο δος γι

ι ι νε ε ε ε ται ^π_α θαυ μα σι α

τα ε ερ γα α σϑ ϑ Κυ ρι ι ε δο ο ο

Ξα α α α σοι π ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ρ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π ρ

Α γ γε ε ε λος εκ στει ρω τι κω

ω ων ω ω δι ι ι νων προ ηλ θε ες Βα

πτι ι στα Δ ρ εξ αυ τωντωνσπαργα α νων τη

ην ε ε ρη μον οι κη η η η σας ρ π ρ

(Δ)

(Π)

σφρα γι ις τε ε πα α αν των των Προ ο

φη των ε δειει ει ει χθης π ρ ον γα

(K)

α αρ ε κει ει νοι πο λυ τρο πω ω ω ως

(Δ)

ε θε ε α α σα α α αν το και αι

νιγ μα τω δως προ ε κη η η η ρυ

(Π)

υ υ υ ξαν του τον βα πτι ι σαι εν Ι

ορ δα α α α νη η κα τη η ξι ω

(K)

ω ω ω θης φω νης τε ε α α κη η

κο ο ας Πα τρι κης ου ρα α α

νο ο ο θε εν μαρ τυ ρου ουσης α αυ

(Δ)

του ου ουου την Υι ο ο τη η η η τα

(Π)

και το Πνε ευ μα α ει ει ει δες πε ρι

στε ρα α ας ε εν ει ει ει δει την φω

νην ελκον επι τον βαααπιζοο

μεεεενον π αλλω παντωντων προ

(Δ)

οφητων υυπεερτεεεερε

(Π)

μηδιαλιπησπρεσβεευεινυυπερ

ηημων τωνπιστωσσουτελουουντων

τοομνημοοοσυυυυνον

Θεοτοκίον. Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος Δι.

(Δ)

και νυν και αει και εις τους αιωνας

τωναιωνων Αμην

Υπερ ελογημεενηυπαρ

χεις Θεοτοκε Παρθεεεενεδια

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ Δι.

(II)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

Ξα εν υ ψι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **π** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θεου ο Υιός του Πατρός ο

αει αιώντην αμαρτίαν του κόσμου

ελεησον ημάς ο αει αιώνας

αμαρτίας του κόσμου **π**

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο κα

θημενος εν δεξια του Πατρός και ε

λεησον ημάς **π**

Οτι συ ει μόνος Άγιος συ

ει μόνος Κυριος Ιησους Χριστος εις δο

ξαν Θεου Πατρός Αμην **π**

Καθεκααστηνημεραν ευλο

γῆ σωσέ και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου ^π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτονσοι ^π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου ^π

Ο ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φω

τι σου ὁ ψομεθαφως **π**

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γινωσκουσι σε **π** Ἄγιος ὁ Θεός α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας **π**

Δ ὁ ξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι **π**

Κ αι νυν και αι και εις τους αιωνας των

αιωνων Αμην **π**

Α γιος αθανατος ελεησον η

μας ^χπ

Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος ^Δρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

(Δ) ρο ος ^Δρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε (Π)

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας ^χπ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων ^πκα

θε λων γαρ τω θα να τωτον θα να τον το
νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα ε
λε ο ο ος

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πα.

(Π)
Α ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το

ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι

ι στοιοις Θε ε ε ω και ε ε πι

γης ει ρη η η νη εν αν θρω ω

ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου με εν σε

προ σκυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο

γου ου ου ου ου ου με ε ε εν σε ευ (Π)

χα ρι στου ου ου ου με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην σου ου δο

ο ο ο ξαν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα (Δ)

αν το ο κρα α α α τος Κυ υ ρι ι (Π)

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η σου Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος του Θε ε ου ου ο Υι ο

ος του ου Πα α α τρος ο αι αι

αι ρων την α α μαρ τι ι ι

α αν του κο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

του ου ου κο ο ο σμου

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ων του ου

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος (Δ) συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος (Π) Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην π

Κ α θε κα α α στην η με ε

(Δ) ραν ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω (Δ) το ο ο νο μα α α

σου ου εις τον αι ω ω ω να α (Π) κ

και εις τον αι ω ω να α του αι αι αι

ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη α να μαρ τη η ητουςφυ λα χθη

η η ναι η η η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

(Δ) ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

(M) (N) ων η η η μων και αι νε ε τον και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον

(Π) το ο ο νο ο μα α α σου εις

τους αι ω ω ω νας α α α α μην

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ε το ε λε

(Δ)

ος σου ε ε ε ε ε φη η η η η

(Π)

μας κα θα α πε ερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με τα α α α δι

και ω ω μα τα α α σου

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι υ εν γε νε

(Δ)

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

(Π)

α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ι

ι α σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

(Δ) γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

(Π) ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο

με θα α α α φως

Π α ρα τει ει νο ον π το ε λε

ο ο ο ο ος σου ου ου ου τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε π

Α χ γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος κ α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας π

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνευ μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α α α μην π

Α γι ος α θα α να το ος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Ἀσματικὸν Ἰακώβου.

χ π Α α α α α α α α α (Π)

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι α α α α α

γι ο ο ο π ο ο ο ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α α α α α α

Α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

Α α γι ο ος π ι ι ι ι σ υ υ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Δ ρ

Α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ος ρ α θα α α α α

Α α α α θα α να το ος ρ ε

(Δ)

(Π)

λε η η σον η η μα α α α α α

ας Δ ρ

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ρς Δ ρ

Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Α ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως Δ ο ξα α ε εν υ

(Δ) ψι ι ι στοι ο ι ς Θε ε ω ω (Π) λ και ε

πι γη η ς ει ρη η η νη η π εν

αν θρω ποι ο ι ς ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε κ ευ λο

γ ου με εν Σε (Ζ) ε προ σκυ νου με εν

Σε ε (Δ) δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε (Π) λ ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α α λη

η η ν σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

(Δ)

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε

ζ' λ

(Π)

Πα α τερ Παν το κρα α α α τος

π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

(Κ)

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

κ

(Δ)

(Π)

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

π

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ω ν του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

(Π)

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο

ο ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ος Α

α α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

(Κ)

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

(Δ)

(Π)

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

(Κ)

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

(Δ)

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

(Π)
α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

(K)

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

(Δ)
ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

(Π)

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

(K)

(Δ)

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

(Π)

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

π

εν ε ε πι ι ι σε

(Δ)

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

(Π)

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα

(Π)

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

π

ω ω μα α τα α α α σου ου

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

(Δ)

(Π)

ε γεν η θη ης η μι ιν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

(K)

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι

κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο θε

ο ο ο ος μου

ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η η εν τω φω τι ι ι ι

(Π)

ι ι σου **χ** ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως **π**

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον **κ** το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε **π** Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

(Κ)

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

(Δ)

(Π)

γι ι ο ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ον η η η μας **π**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω νάστων αι

ω ω ω νω ων Α α α μην

(Κ) Α γι ι ο ος Α α θα α να α

(Π) το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας

(Π) Α χ γι ι ο ο ο ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

(Κ) Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

ἦ ὑ ὑ ὑ ὑ ὑ Ἰ ἰ σχυ ῶ ρο ος Ἄ γι

ι ο ος Ἄ α θα α α α α α α α

ἦ α ἡ α θα α να α το ος ε ε

λε η η σον η η μα α α α α α α

ας

ἦ χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Ἄ σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

(Δ)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. δ΄. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί,
Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

(Δ)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο
εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νου ου βα
πτι σθεις ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Στιχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατηνημετερανσω

τηριαν σαρκωθη ναι εκ της α

γιας Θεο του και αι παρ

θενου Μαρίας απρεπτος εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων της αγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον η μααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου

σου Κυριε **Δ**η της Τριαδος εφ

νερωθη προσκυνησις **π** του γαρ Γεννητο

ρος η φωνη προσεμαρτυρει σοι **Δ** α

γα πη τον σε Υι ον ο νο μα ζουσα ^π και

το Πνευ μα εν ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε

βε βαι ου του λο γου το α σφα λες ^Δ ο ε

πι φα νεις Χρι στε ο Θε ος ^Δ και τον κο σμον

φω τι σας δο ο ξα σοι ^π

Στίχ. β'. Είπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Είπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

(Δ)

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει

περιστερᾶς, ἔβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Εν Ἰορδανηβαπτίζομένου

σου Κυριε **Δ**η της Τριαδος ε φα

νερωθη προσκυνησις **π** του γαρ Γεννητο

ρος η φωνη προσημαρτυρει σοι **Δ** α

γαπη τον σε Υιον ο νομαζουσα **π** και

το Πνευμα εν ειδει περιστερας **Δ** ε

βεβαιου του λογου το ασφαλές **Δ** ο ε

πιφανεις Χριστε ο Θεος **Δ** και τον κοσμον

φω τι σας δο ο ξασοι ^π_α

Τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ^δ_ι.

Μνημη Δι και αι ου μετ εγ κω μι ων

σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι

ου Προδρο με ^β α νε δει χθης γαρ ον τως

και Προ φη των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ

Ὅτι καὶ ἐν ῥοῖς βαπτισαί κατῆ
ξίωθης τὸν κηρυττομένον **β** οὐθὲν
τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήθη
σας **β** χαιρωνεὺ ἡγελιώσων καὶ τοῖς ἐν
Ἀδῆ Θεὸν φανερωθὲν **δ** τὰ ἐν σαρ
κι **Δ** τὸν αἶρον τὰ τῆν ἀμαρτί
αν τοῦ κόσμου **Δ** καὶ παρεχόντα ἡμῖν
το μέγα εὐελεός **Δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἦ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἥ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,

Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου
Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας
σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος δὲ Πά.
(N)

(Π)

(Π)

Ε πε φα νης ση με ρον τη οι κου

(N)

με ε ε νη π και το φως σου Κυ ρι ε

ε ση μει ω θη εφ η μας γ εν ε

πι γνω σει υμνουντας σε δ ηλ θες ε φα νης

(Δ) (M)

το φω ως το α προ σι το ο ο ον δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)
Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Γ. Ραιδεστηνοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ο σοι εις Χρι στο ο ον ε ε βα

πτι ι σθη η τε δ Χρι στο ον ε ε

ε ε νε ε δυ υ σα α σθε ε Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι ι α π

(Π)

Τὸ Γ'. Ο σοι οι εις Χρι στο ο ον ε

ε βα πτι ι σθη η τε δ Χρι στο ο ο

ον ε ε νε δυ υ υ σα α σθε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α ^π_α
(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι

ω Πνευ μα τι ^Δ_δ

(Π)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ω ναστωναι ω νων α μην ^Δ_δ

(Δ)

Χ ρι στο ο ο ον ε νε ε ε δυ

(Π)

υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ι ι ι ι α ^π_α

(Π)

Δ υ να α μις ^π_α Ο σοι εις Χρι στο ο ον

ε ε βα πτι ι σθη η η τε ε ε

ε ε ε ε Δ Χρι στο ο ο ον ε ε νε

δυ υ υ σα α σθε ε Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α α (M)

α α π α

Ἔτερον σύντομον ἀρχαῖον.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π) Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μισ π α

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε βα α α α πτι ι

ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε

ε ε Δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε

ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ

(M)

υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε Α α α α α αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α π ρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀγ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει ει εις ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητάς τινας εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄβ' Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Δ Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ) Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ρρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι (Π)

(Δ) ο ι ο ι ο ι ο ι ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολὺ λαοῦ αἰσθησάμεθα

αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα

εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς
εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς

(Π)
εἰς εἰς εἰς σποῦ οὐ οὐ οὐ Δε εἰς εἰς σποῦ ταῦτα

αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα

(Δ)
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)
Οἱ οἱ οἱ ταῦτα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα

αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα Χε εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς
αἰσθησάμεθα αἰσθησάμεθα Χε εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς

ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου βι

ιμ (N) μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ υ

υ υ υ στι ι κω ως (Π) ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ζο ο ο ο ο ει κο ο νι ι ι ι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι οιζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω (Π) Τρι α α α α α α α

α α α α α δι ι τον τρι σα

α α α α α α α α α α γι ι ι

τον τρι ι σα α α γι ι ο ον π υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα

α α α δο ον τε ες π πα α σα αν την

βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Δ) ι ι βι ω ω τι ι κη η η η η η

(Π) η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω

με ε θα α α με ε ε ε ε ε ε με

ε ε ρι ι μνα αν π

Ω ς τον Βα α σι ι ι ι ι ι

ι ι τον Βα α σι λε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α π των ο ο ο λωων υ πο

δε ξο ο ο με ε ε νοι οι π

(Π)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

(Δ)

ι και αι αι αι αι αι αι αις α ο

(K)

ρα α α α α α α α τω ως κ δο

(Δ)

ρυ φο ρου ου ου με ε νοον τα α α ξε ε

(Π)

σι ιν π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π **Ο** ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε π ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ρουου βι μι μυ υ υ υ υ υ (N) ς Δ

υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως Δ

(Π)

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ει κο

νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο

νι ι ι ι ι ζο ον τε ες π και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

(Δ) οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

(K) ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α κ α τρι

(Π) ι α α α α α α δι τον τρι

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α α δο ο υ

μνον προ ο σα α α α α δον τε ες π

(Z) πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

(Δ) κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

(K) με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ε

π ε ε ρι ι ι μνα αν κ

(Π) ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

(K) σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(Π) ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α π

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με νοι οι π

(Π) (Κ)
αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως π' δο

ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α

ξε ε σι ιν π Αλ λη λου ι ι α α α

α α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Έτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ) Α για πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

π **Μ** ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η

η η η μου ου **Δ** τη ην λυ τρω ω ω

σα α με ε ε ε νη ην η η μα ας εκ

τη ης κα τα α α ρας **π**

(Γ)

Ω τω ω ω ων υ υ υ πε ερ νου

ου ου ουντου το κου σου ου ου θαυ μα α

α α α τω ων **Ν**υ υ υμ φη η πα

α να α α γνε ε ε Μη τε ερ ευ

λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη

Δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε

ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α ας Ε ε πα ξι

ον κρο ο του ου ου με εν ω ω ως ε

ε ευ ε ερ γε ε ε τη Δω ω

ω ω ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον

τε ε ες υ υ μνο ον ευ χα α α

α α ρι ι στι ι ι α α α α α

ας

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

μνη μο ο ο ο συ υ νο ο π ο ο

ο ο ο ον αι αι αι αι αι π αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ω ω ω ω

ω χω ω ω ω ω ω ω ρω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι αι ω ω νι ο ο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε κ

ε ε ε ε ε αι ε ε ε ε ε κ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται

αι αι αι αι αι αι δι ι ι π ε ε ε

(Δ) ε χε ε ε ε σται αι αι αι αι δι ι (Π)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι

αι ε σται δι ι ι ι και αι ο ο π ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α λ λ η

(Δ) η η η η η η η ρα α α α α

α α α α α α α λ λ η η η η η

(Π) λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α ρα κ

α α α ρα α α α α α α α λ λ η η

η η η η η η η η ρα α α α

(Δ)

χα α α αλ λη η η η η η χη η η

(Π)

η η η η η λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι

(Δ)

αλ λη λου ου ου ι ι α α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α α α α αλ

λη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η χη ρη η η η η

η η η η η ρα α α α α α κ

α α α α α α αλ λη η η η η λου

ου ι αλ λη λου ου ι α α α α α

(Μ)

α α α πα α α α α α α α

Γεννήτορος ἢ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν
σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει
περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

(Π)

Ε
ν Ἰ ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ
σου Κυ ρ ι ε **Δ** η της Τρι α δ ος ε φα
νε ρ ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς **π** του γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο
ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ ρ ε ι σ ο ι **Δ** α
γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ν ο ν ο μ α ζ ο υ σ α **π** και
τ ο Π ν ε υ μ α ἐ ν ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς **Δ** ε
β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο γ ο υ τ ο α σ φ α λ ε ς **Δ** ο ε
π ι φ α ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς **Δ** και τ ο ν κ ο σ μ ο ν

φω τι σας δο ο ξα σοι οι οι οι ^π

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ^Δ Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ^Δ ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων ^β τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

˘ ˘ ˘
ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῃ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος βαρύς.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Γα.

Κ ^(Γ) ^(N)
υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε

^(Γ) ^Γ
ει σα α κου σο ο ον μου ου ^Γ ^Γ ει

 ^Γ ^Γ
σα α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^Γ ^Γ Κυ

^(N) ^Γ
ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ει

^(Γ) ^(N) ^Γ
σα α κου σο ο ον μου ^Γ ^Γ προσχεστη φω

 ^(Γ)
νη η η η τη ης δε η η σε ω ω

^(N) ^Γ ^Γ
ως μου ^Γ ^Γ εν τω κε κρα γε ναι αι με προ

^(M) ^Δ
ος σε ^Δ ^Δ ει σα α κουσονμου Κυ υ υ υ

 ^Γ
ρι ι ι ε ^Γ ^Γ

(N)

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ σευ

χη η η μου **Δ** ως θυ μι ι α α μα α

(Γ)

ε νω ω πι ο ο ον σου **Γ** ε παρ

(N)

σι ις των χει ρω ω ων μου **Δ** θυ σι

ι α ε ε σπε ε ρι ι νη **Δ** ει σα α κου

(Γ)

σονμουου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε **Γ**

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(N)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

(Γ)

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου **Γ**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

(N)

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι

(M)

προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

(N)

ουν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

(Γ)

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυτων

(N)

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω

(M)

λου μη λι πα να α τω την κε φα λη ην

μου

(N)

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

(Γ)

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θησαν

ε χο με να πετρας οι κριται αυ των Γ
ΑΑ
(Π)

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
(N)

η δυν θη σαν π
Α ω σει πα χος γης ερ

ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο
(M)

στα αυ των πα ρα τον α α δην Γ
ΑΑ
(N)

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου Δ
Α ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα
(M)

νε ληστην ψυ χη ην μου Γ
ΑΑ
(N)

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ
(Π) Γ (N)

νε στη σαν το ο μοι π
Α και α πο σκαν
(M)

δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο

μι ι αν ^Γ ^Γ
(N)

Π ε σουν ται εν αμ φι βληστρω αυτων οι

α μαρ τω λοι ^Δ ^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω
(M)

ε ως αν πα ρε ελ θω ^Γ ^Γ
(Γ)

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε
(N)

κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε
(M)

η η θην ^Γ ^Γ
(Δ)

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
(Γ)

η σινμου ^Δ ^Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ ^Γ
(N)

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ

(Γ)
μα μου και συ ε γνωστας τρι βουους μου Γ
99

(N)
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

(Γ)
ε κρυψαν πα γι δα α μοι Γ
99

(N)
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

(Γ)
και ε πε βλε πον Δ και ουκ ην ο ε πι

γι νωσκωνμε Γ
99
(N)

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου Δ και

ουκ ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ
(M) (Γ)

χη ην μου Γ
99
(N)

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ
(M)

ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη

ζω ων των

(N)

Προ οσχεσ προς την δε ησιν μου

(M)

ο τι ε τα πεινω θην σφο ο δρα

(Γ)

(Π)

Ρυσαι με εκ των καταδιωκωντων με

(N) (M)

ο τι εκραται ωθησαν υπερ ε

με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Γ)

(N)

Δευτε αγαλλιασω με θατω

Κυριω τω συντριψαντι θανατου

το κραατος και φωτισαντι ανθρωπων το

(Γ)

γε ε νος γ με τα των Α σω μα α

των κραυ γα ζοντες γ Δη μι ουρ γε και σω

τηρ η μων δο ο ξα α σοι γ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

(N)

Γ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα

(Γ)

φη ην δι η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να

(Π)

τον ε νε κρωσας γ δι ο προσκυ νου ου

(N)

ου μεν την τρι η με ρο ον σου α να στα

(Γ)

σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι γ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

(N)

Ἀποστολοιδόντεςτην Ἐε

γερσιν του Δημιουρου εθαυμασανβο

ωντεςτην αινεσιντην Αγγελικην Αυ

(M)

τη ηδοξα της Εκκλησιας

(Π)

ουτος ο πλουουτος της Βασιλει

(N)

(Γ)

εις οπαθων διημας Κυριε

δο ο ξασοι

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(N)

Κανσυνεληφθης Χριστευποα νο

(Γ)

ομων ανδρων αλλα σου ει Θεος και

ουκ αι σχυ νομαι ε μα στι ιχ θηστον νω
(Π)

τονουκαρ νου ουμαι ρρ Σταυ ρω προ ση λω
(Ν)

θησκαιου κρυ υ πτω ρ εις την Ε γερ σιν
(Μ) (Π)

σου καυ χω ωμαι ρρ ο γαρ θα να τος
(Ν)

σουζω η η μου Παν το δυ να με και φι
(Γ)

λανθρωπε Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ρρ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Πανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(Δ)

Τ ον φω τι σμον η η μωντον φω τι σαν

τα πα αν τα Α α α αν θρω ω ω ω

πον ^Δ ι δων ο Προδρομος βα πτι σθη ναι

πα α α α ρα γε νο ο ο με ε

ε ε νον ^β χαι ρει τη ψυ υ χη ^Δ και

αι αι αι τρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε και τρε μει ει τη χει ει ρι ^Δ δει ει ει

κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον ^Δ και

λε ε γει ει τοι οις λα α οι οις ^β

ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον Ι στρα α

ηλ ^Δ ο ε λευ θε ρων η μας ε εκ της φθο

ο ρα α α ας ^Δ ω α να μα α αρ

τη η η η η η τε Χρι στε ο Θε ος

η μωων δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Δ)

Του Λυ τρω του η ημων υ πο δου ου

λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και

τη του Πνευ μα α τος πα ρου σι α μα α

αρ τυ υ υ ρου με ε νου ε φρι ξαν

ο ο ρω ω ω σαι Α α α αγ γε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Αγ γε

λωωνστρα α τι ι αι αι φω νη δε ου

ρα α νο ο ο θεν η νε χθη η εκ Πα α

τρος ου τος ον ο Προδρο ο μος χει ει

ρο θε ε τει Υι ος μου υ πα αρχει ο

α α γα πη η τος ε νω ηυ δο ο ο

κη η η η η σα Χρι στε ο Θε ος η

μων δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

(Δ)
T α Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη

γη ην ε δε ε ε ε ξα α α α το

(Γ)

και ο Πα ρα κλητός εν ει ει ει δει πε ρι

(N)

στε ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε ε

(Δ)

το κλι νει Κο ρυ υ φην ο ο ο ο κλι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο

κλι να ας ου ρα α νους κρα α ζει και

βο ο α πη λο ος τω πλαστου ου ου

ουρ γω τι μοι ε πι ταττεις τα υ υ περ

ε ε με ε γω χρει αν ε χω του σου

ου ου Βα α πτι ι ι σμου ω Α να

(Γ)

(Δ)

μα α αρ τη η η η η η τε Χρι στε

ο Θεος ημων δο ο ο ξα α

α α σοι

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Δ)

ω σαιβου λο με νος τον πλα νη θεν τα

Α α α αν θρω ω ω ω πον ου κα πη

ξι ω σαςδου λου μορ φη ην εν δυ υ υ

σα σθαι ε πρεπε γα αρ σοι τω ω Δε

ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τω Δε σπο τη η και Θε ε ω α

να δε ξα ασθαι τα η μων υ υ πε ε ερ

η η μων συ γαρ βα πτι σθεις σαρ κι

Λυ τρω ω τα τῆς α φε σε ε ως η ξι

ι ι ω ω ω σα ας η η η μας

δι ο βο ω ω ω με ε ε εν σοι

ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ος η μω

ων δο ο ο ξα α α α σοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

πε ε κλι να ας κα ραν τω ω ω Προ

δρο ο μω συ υ νε ε θλασα ας κα ρα α

— —
ας τω ωωνδρα α κο ο ον των ε

—
πε στη η ης ε ε εντοις ρει ει θροις

—
ε ε φω τι ι ι σας τα α συ υ υμ

—
πα α α αν τα του δο ξα ζειν σε ε

— —
ε ε ε Σω ω τη η η η η η η η

—
η η η ηρ τον φω τι σμον των

—
ψυ χω ω ων η η η η μων

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

(Γ) (N)
Κ και νυν και α ει ει ει ει και εις

—
τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

(Γ)
 —
μην

M (N) η τηρμεν ε γνω ω ω σθησ **Δ** υ

περ φυ σιν Θε ε ο το ο ο κε (Γ)

(Π) ε μεινας δε παρ θε ε ε νος **π** υ περ

(Γ) λο ο ο ο γο ον και εν νοι αν και

(N) το θαυματου το κουου σου **Δ** ερ μη νευσαι

(Γ) γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α

(N) ται **Γ** πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου ου σης

(Γ) της συλ λη η ψε ως Α α γνη **Δ** α κα

(N) τα ληπτος ε ε στιν **Δ** ο τροπος τη ης

(N) κυ η σε ως **Γ** ο που γαρ βου ου λε

ται Θε ε ος **Δ** νι κα α α α ται αι φυ

(Γ)

σε ε ως τα α α ξι ις Δι ο

(N) (Γ)

σε πα αν τες Μη τε ε ρα του Θε ου ου

(N)

γι νωσκον τες δε ο με θα σου ου ε

κτε ε νω ως Πρεσβε ου ε ε ε του ου

σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η

(M)

μω ω ω ω ν

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἑσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ β' Χορός.

Ἦχος Γα.

(Γ)

νε στης εκ του τα α φου Σω τηρ του

(N)

κο ο σμου και συν η γει ρας τους αν

(Γ)

θρωπους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο

ξα σοι

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(N)

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω

(Γ)

τι σαντα παν τα δευ τε προ σκυ νη σωμεν

(Π)

εκ της του Α δου γαρ τυραν νι ι δος η μας

(N)

η λευ θε ρω σε δι α της αυ του τρι

η με ρου Ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω

(Γ)

ρη σα με νος και το με γα ε ε λε

ε ος Γ
αα

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

(N)

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε

(Γ)

θα να τον ε σκυλευσας Γ αα και τρι η μερος

(Π)

α να στας η μαςσυν α νε στησας π α δο ξα

(N)

ζον τας την σην παν το δυ να μον Ε γερ

(Γ)

σιν Δ Κυ ρι ε φι λαν θρω πε Γ αα

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(N)

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω

κει με νος ως ο υ πνων Δ α να στας δε

(Γ)

τρι η με ρος ως δυ να τος τον Α δαμ συν

α νε στησας ^Γκραυ γα ζοντα Δο ξα τη Α

να στα σεισου μο νε φι λαν θρωω πε ^Γ

Ἄγγελου Βουδούρη, διορθωθὲν ὡς πρὸς τὴν
παρασημαντικὴν ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

(Π)

Κ αι νυν και α α ει ^Δ και εις τους αι

(Δ)

(Π)

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην ^π

Τον εκ Παρ θε ενουου η λι ι ο ον

βλε πων ο ο ο ε εκ στει ει ει ρας λυ

χνο ος φα α α ει ει νος εν Ι ορ

δα α α νη η αι του ου με ε ε νον

βα α πτι ι ι ι σμα εν δει λι

α α και χα α ρα ε βο ο α α α

προ ος α α αυ τον συ με α γι ι

ι α σο ον Δε ε ε ε σπο ο ο ο

τα τη θει ει ει ει ει α ε πι ι

φαι ει ει α α α σου ου ου ου

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Ν)

ρα δει στον **π** των Μυ ρο φο ρων τον

(Γ)

θρη η νον με τε βαλες **Γ** και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας **π** ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων

τω κοσμοτω μεγαλεελεος Γ
ῤῥ

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανέρωθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ
Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν
σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει
περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ σ ο υ

Κυ ρ ι ε Δ
ῤῥ η τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε

ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς π
ῤῥ τ ο υ γ α ρ γ ε ν

ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ ρ ε ι σ ο ι

α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α ζ ο υ σ α

και το Πνευμα εν ει δει περι στε ρας
ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες Δ ο
ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος Δ και τον
κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι π ρ

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἦχος Α. Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ἦχος Β. Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ἦχος Γ. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ἦχος Δ. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Ε. Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦχος Α. Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἦχος Β. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Γ. Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ
χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίφωτε, μία
Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργεῖ
χαριστήριον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης,
διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην
εἰκόνα πληνὴν, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, πλαστουργεῖ
κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ
Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα
Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν
τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς
πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ
Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν δι' ἧς, τοὺς
βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε
Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν
πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ·
μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥάδαμος ὠφθῆς ἐκ Πατρός, ὡς ἀπὸ ρίζης
ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ
συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί,
τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα
δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα
πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ
προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα,
Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ
πᾶσιν ἔδειξας, τὴν θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν
τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρύς. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἅγια τοὺς δούλους σου, οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, πάναγνε Θεοτόκε καὶ λύτρωσαι,
Ὁ α' Χορός: πταισμάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας
Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Πατρικούς κόλπους.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ
τῶν ὅλων τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς, νῦν περιφρούρησον,
καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης
κακώσεως.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου
τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς
χοροῖς, Μονάς καὶ Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν,
καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων

δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκόν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντα ἀνύψωσας,

Ὁ β' Χορός· πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξη καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν,

Ὁ α' Χορός· σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὅμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν θεαρχίαν, τρισὶν
ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις
δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς
ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων,
αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν
πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην,
ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου,
Πατρὸς ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις,
τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρῦς. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς
ἐπλάσας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν
πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων,
τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος

τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας αἰνούντων,
‘Ο β’ Χορός· τὰ μεγαλειᾶ σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

ᾠδὴ ζ’. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἓνα σε
μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ
χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Χοϊκοῖς χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀύλοις τάξεσιν ὕμνοις,
Τριάς ἅγια σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας
ἀναβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν,
ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους
θεώσας, οὕτω βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε,

‘Ο α’ Χορός· ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η’. Ἀφλεκτος πυρί.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία
ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με

φίλτρῳ τῷ σῶ, καταθελγόμενον αἰεί, φύλαξον
ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι,
φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς
καρδίας καὶ νῦν, ὄραῖν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς
Μονὰς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς
πίστει πρεπούσῃ, τὴν σὴν μεγαλωσύνην,
ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποιήσον αἴγλης,
ἀγαθουργεῖ φιλόανθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ
μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ
σαρκός, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου,
καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Φῶς θεαρχικόν, ἐκ γαστροῦ σου ἀνατεῖλαν,
Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ
φωτί, κατηύγασε καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον
οὐρανόν, ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

‘Ο β’ Χορός· καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ’. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι, πλὴν ὡς Δεσπότην, τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον, Θεὸν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς πιστοὺς ὑμνωδούς σου, μοναδικῆ Τριάς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιοτικῶν, πειρατηρίων ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοσθενῆς θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ’ ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὤφθη καὶ θείας οὐσίας, κοινωνόν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς

ἔναπέφηνε.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον Δ προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ήλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμῖν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του όνόματός σου.

Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον.

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Πάτερ ήμῶν ό έν τοίς ούρανοίς, άγιασθήτω το
όνομά σου· έλθέτω ή βασιλεία σου· γενηθήτω το

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: ‘Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α’.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίῳ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ‘Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ σ ο υ

Κυ ρ ι ε ἡ τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε

ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς π του γ α ρ γ ε ν

νη το ρος η φωνη προ σε μαρ τυ ρει σοι

α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζουσα

και το Πνευμα εν ει δει πε ρι στε ρας

ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες ο

ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος και τον

κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον ^Γ η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Μ)

(Γ)

ρα δει σον ^π των Μυ ρο φο ρων τον

θη η νον με τε βα λες ^Γ και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας ^π ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος ^Γ πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ

ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου σου

Κυ ρι ε ἄ η της Τρι α δος ε φα νε

ρω ω θη προ σκυ νη σις π του γαρ γεν

νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι

α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζου σα

και το Πνευμα εν ει δει πε ρι στε ρας

ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες ἄ ο

ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος ἄ και τον

κοσμον φω τι σας δο ο ξα α σοι π

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος Βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων

ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρῖξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὄρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογοῦσθε τοὺς κυρίου

ἐξουσιασθέντας ἀποστόλους καὶ ἁγίους

ἀποστόλους καὶ ἁγίους ἀποστόλους σου

ἁγίων ἀγγέλων ὁδηγῶν

ἡμῶν κατεπλάγη ὁρωῶν σε

ε **Δ** εν νε εκροι οι οιοι λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ** του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ** και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οἰς δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε **κ**

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις **κ**

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε **κ** ο Σω

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη δ

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ κ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε Γ

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε δ

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α Γ

πο στο ο λους ει ε πα τε Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κα δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κα

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^καγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου ^Δα τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ^καως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος ^Δα

Α | ^ρ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — ^κ
ι ω ω πνευμα α τι ι ι ^α

Π — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — + — — — — — | — — — — —
ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
του του υι ον τε και το ο α α α

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — ^κ
γι ι ο ον πνε ε ευ μα ^α την α γι ι

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — ^Δ
ου σι ι ι α α α ^α συν τοις Σε ρα

— — — — — + — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
φειμ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — ^κ
ος α α γι ι ο ο ος ^α α α γι ος

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — ^Δ
ει κυ υ ρι ε ^α

Κ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**_α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

ι τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ**_α χαρ μο νη η

ην δε τη **+** Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πης πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ**_α ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε **+**

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ**_α ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**_α

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ**_α αλ

λη η λου ου ι α α λλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ
δ

Τὸ Γ'. Ἄ λ λη η λου ι ι α α α κ
α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π
α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

‘Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας
Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας,
καὶ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ
δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα
ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλήν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα·

Ὁ β' Χορός· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, Ὁ β' Χορός· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(N)

Νεῦσει σου πρὸς γεωωδηαντιτυ

(Γ)

πιιανμετηηχθη Ηπρινευδιαχυ

(Π)

(N)

τοςυδατωνφυσικυριεοθενα

(Γ)

βροοχωσπεζευσαςδαδειΙσρα

ηηλσοιωδηηνεπινικιι

ον Γ
αα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνηαι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ εἰρμός.

- » Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
- » Ἦπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
- » Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
- » Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
- » Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη. (δίς)

Δόξα.

Ὁρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου.

Ἄναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,
Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Καὶ νῦν.

Ἄναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ,

Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὅπα κρατίστην· Οὗτος ἠγαπημένος,
Ἰσός τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

(N)

^Γ_ῳ **Ο** κατ αρ χας τους ου ρα νους παν

το δυ να μω σου Λο γω ^Γ_ῳ **Δ** στε ρε ω σας
(N)

^Γ_ῳ Κυ ρι ε Σω τηρ ^Γ_ῳ και τω παν τουρ γω και

θει ω Πνευ μα τι πα α σαν την δυ να

μιν αυ των ^Γ_ῳ **Δ** εν α σα λευ τω με πε ε
(Γ)

τρα της ο μο λο γι ας σου στε ρε ε ω

^Γ_ῳ ω σον ^Γ_ῳ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι,

ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γάρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ

Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

- » Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα, βρόχων,
- » Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
- » Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν,
- » Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἤδεται δωρημάτων. (δίς)

Δόξα.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῆ παρουσίᾳ.

Ὁρθρῶ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη,
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Καὶ νῦν.

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις·

Γεννᾶ τε αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάσει.

Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·

Ἴκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ἽΟ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον. (Χῦμα).

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου
Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς
σε· ἽΗλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ἽΟ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἑθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα,
καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς
μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινή
ῶφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ
Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς
ἀκτῖνας, ὁ ἽΗλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ
γυμνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα
θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη
ἐσκοτισμένων, Ἵηλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Κάθισμα.

ἽΗχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἵορδάνια, τὸ κράτος
συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ
ἔσωσας ἐκ πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διὸ σε
ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾶ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

Σπάθαι τὸ πράξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους,

Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτη καὶ δεκάτη κτάνε χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας,
Κλαίει Ῥαϊθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχοι

Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὤφθη μέγας,
Μιμούμενος μάλιστα πατρὸς τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Στίχοι

Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένω.
Θείω Στεφάνω, λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀγνήν ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προύξένησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➡ — Δι.

(Δ)

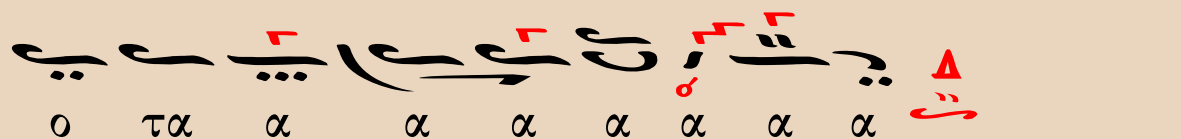

 ις πο ολ λα α α α α α α

 α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε τη η η η

 η Δε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

 ο τα α α α α α α

Καταβασίαι (διπλαῖ) σύντομαι,
 παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ➡ — Πα.
 (Π)

ᾠδὴ Α'.

 υ θου α νε κα λυ ψε πυ

θμε να **π** και δι α ξη ρας οι κει ους

ελ κει **π** εν αυ τω κα τα κα λυ ψας αν

τι πα λης ο κρα ται ος **Δ** εν πο λε μοις

Κυ ρι ος ο ο τι δε δο ξασται **π**
(Δ)

Γ τι βει θα λασ σης κυ μα του με νον

σα α λον **Δ** Η πειρον αυ θις Ι στρα ηλ

δε δειγ με νον **β** Με λας δε πο ον τος

τρι στα τας Αι γυ πτι ι ων **Δ** Ε κρυ ψεν

αρ δη ην υ δα το στρω τος τα α φος Ρω μη

κρα ται α δε ξι ας του ου Δε σπο του **β**
(B)

Ωδὴ Γ'. **π** **Ι** σχυν ο δι δους τοις Βα
(Π)

σι λευ σιν η μων Κυ ρι ος π και κε ρας χρι

στων αυ του υ ψων Δ Παρ θε νου α πο τι κτε

ται μο λει δε προς το Βα πτι σμα δι ο πι

στοι βο η σω μεν π ουκ ε στιν Α γι

ος ως ο Θε ος η μων Δ και ουκ ε στι δι

και ος πλην σου Κυ ρι ε π

(Δ) **Ο** σοι πα λαι ων εκ λε λυ με

θα βρο ο χων Γ βο ρων λε ον των συν τε

θλα σμενων μυ υ λας β α γαλ λι ω ω

μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα Λο γω

πλε κοντες εκ λο γων με ε λω δι αν β Ω των

προς η μας η δε ται δω ω ρη

μα των

Ὠδὴ Δ'.
κη κο ε Κυ ρι ε φωνης

σου ον ει πας Φω νη βο ων τος εν ε ρη

μω ο τε ε βρον τη σας πολ λων ε

πι υ δα των τω σω μα αρ τυ ρου με νος Υι

ω ο λος γε γο νως του πα ρον τος Πνευ

μα τος δε ε βο η σε Συ ει Χρι στος

Θε ου Σο φι ι α και Δυ να μεις

υρ σω καθαρ θεις μυ στι κης θε ω

ρι ι ασ Υ μνων Προ φη της την βρο

των και νουρ γι αν **β** Ρη γνυ σι γη ρυν Πνευ

μα τι κρο του με ε νην **Δ** Σαρ κω

σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου **β** Ω των

δυ να στων **Ο Β' χορός: (B)** τα κρα τη συ νε

τρι βη **β**

Ωδὴ Ε'. **π** **(Π)** η σους ο ζω η ης αρ χη

γος **Δ** λυ σαι το κα τα κρι μα η κει Α

δαμ του πρω το πλα αστου **π** κα θαρ σι

ων δε **Δ** ως Θε ο ος μη δε ο μενος **π**

τω πε σον τι κα θαι ρε ται εν τω

Ι ορ δα νη εν ω την εχ θραν κτει νας

υ περ ε χουσαν παν τα νουν ^Δ ει ρη η νην

χα ρι ζε ται ^π
(Δ)

^β **Ε** χ θρου ζο φωδους και βε βορ βο ρω

με ε νου ^Δ Ι ον καθαρ σει ^Δ Πνευματος

λε λου με ε νοι ^β Νε αν προσωρ μι σθημεν

α πλα νη τρι ι βον ^Δ Α γου σαν α

προ σι τον εις θυ μη δι αν ^β Μο νοις προ

σι την ^(B) **Ο Α' χορός:** οις Θε ος κα τηλ

λα γη ^β

^(Π) **Ωδὴ ΣΤ' .** ^π **Η** φω νη του λο ο γου

ο λυ χνος του φωτος ο ε ω σφο ρος ^π ο

του ηλιου Προδρομος εν τη ερημω

Μετα νοει τε πα ασι βο α ^Δ τοις

λα οις και προ κα θαι ρε σθε ^π ι δου γαρ πα ρε

στι Χρι στος ^Δ εκ φθο ρας τον κο ο σμον λυ

τρου με νος ^π

(Δ)

^β **I** μερ τον ε ξε φη νε συν πα νολ

βι ι ω ^Δ Η χω Πα τηρ ον γαστρος ε

ξη ρευ ξα το ^β Ναι φη σιν ου τος συμ φυ ης

γο νος πε ε λων ^Δ Φω ταυ γος ε ξω ρου

σεν ανθρω πων γε νους ^β Λο γος τε μου ζων

‘Ο Β’ χορός:

(B)

και βρο τος προ ο μη θει α ^β

(Π)

Ὠδὴ Ζ΄.

π Ν ε ους ευ σε βεις ρ κα μι

νω πυ ρος προ σο μι λησαντας π δι α συ

ρι ι ζον πνευμα δρο σου α βλαβεις δι ε

φυ λα ξε π και θει ου Αγ γε λου συ γκα τα βα

σις ο θεν εν φλο γι ρ δρο σι ζο με νοι ευ

χα ρι ιστω ς α νε με λπον π Υ πε ρυ μνη

τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ο ς ρ και Θε ο ς

ευ λο γη το ς ει π

(Δ)

ϑ ρ φλε ξε ρει θρω ω των δρα κον των τας

κα α ρας ρ Ο της κα μι νου την με

ταρ σι ι ον φλο γα Νε ους φε ρου σαν ευ σε

βεις κα τευ να α σας Την δυ σκα θεκτονα

χλυν εξ α α μαρτι ας Ο λην πλυ νει δε

‘Ο Α’ χορός: (B)
τη δρο σω του πνε ευ μα α

τος

‘Ωδὴ Η’. (Π)
ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Μ υ στη ρι ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω

νος ε δει ξε κα μι νος πη γα σα σα δρο σον

ο τι ρει θροις ε μελ λεν α υ λον πυρ εις

δε χεσθαι ο Ι ορ δα νης και στε γειν

σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι στην ον ευ

λο γου σι λα οι π και υ πε ρυ

ψου σιν εις παν τας τους αι ω νας π
(Δ)

Ε λευ θε ρα μεν η κτι σις γνω ρι ζε

ται Β Υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι

σμε ε νοι Δ Μο νος στε να ζει του σκο τους

ο προ στα α της Δ Νυν ευ λο γει τω συν

το ο νως τον αι τι ον Β Η πριν τα λαι

να Ζ των ε θνων παγ κλη ρι ι α α
(B)

α α α Β

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ➡ — Δι.

Π (Δ)
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Δ**

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυριε τα χει λη μου ανοι ξεις

και το στο μαμου ανα γ γε λει την αι νε

σιν σου

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

Χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθῶν τῶν κτιρῶν σου ἔξαλειψόν το

ἀνομήματα μου

Ἄναστα Ἰησοῦς ἀπό το

τα ἀφου καὶ ἠθάωσ προεῖεῖεῖε

εἶπε ἐε ἐν ἐδωκεν ἠῆμιν

τὴν αἰωνίον ζωὴν καὶ αἰμε

εἰ γὰρ ἐε λέεε οοοος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

ᾠδὴ θ. Ἦχος β.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως

ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαυῖδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ἄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγιῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ
τοῦ Προδρόμου.

Εἶρμος ἄλλος.

- » Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
- » Νύμφη πάναγνε, Μητέρα εὐλογημένη·
- » Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- » Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- » Δῶρον φέροντες ὕμνουν εὐχαριστίας.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν
ῤεῖθροις Ἰορδάνου.

Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῤεῖθρα προσδεδεγμένα.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου,
καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ῤεῖθρα προσδεδεγμένα.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην,
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,

Ἄναξ ἀναρχε, Πνεῦματος κοινωνία,
Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἔκκαθάραις καὶ σκότους,
Ἴσχυν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον, ἔξαμείβει βίον.

(Π)

π **Μ** ε γα λυ νον ψυ χη η μου **Δ** την

τι μι ω τε ραν των α νω στρατευμα

των **π**

Α πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειν

προς α ξι αν **π** ι λιγ γι α δε νους και υ

περ κο σμι ος υ μνειν σε Θε ο το κε ο μως

α γα θη υ παρχουσα την πι στινδεχου

και γαρ τον πο ο θον οι δας τον εν θε ον η

μων **π** συ υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα

τις σε ε μεγαλυ νο μεν ^π

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ^Δ την λυ

τρω σα με νην η μας εκ της κα τα

ρας ^π

(Δ)
Ω των υ περνουν ^Δ του το κου σου

θαυ μα α των ^Δ Νυμφη πα να γνε Μη τερ ευ

λο γη με ε νη ^β Δι ης τυ χο ον τες

παν τε λους σω τη ρι ι ας ^Δ Ε πα

ξι ον κρο του μενωσ ε ευ ερ γε τη Δω ρον φε

ρον τες ^{ζ'} υ μνον ευ χα ρι στι ι α α

ας ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Ηχος β'. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾿Ο β' Χορός, τὸ αὐτό.

᾿Ο α' Χορός· ᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾿Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾿Ο β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾿Αναστάσιμον ᾿Εξαποστειλάριον ι'.

᾿Ηχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώκων.

Τῆς ᾿Εορτῆς.

᾿Ηχος γ'. ᾿Επεσκεψάτο ἡμᾶς.

᾿Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ ᾿Ιορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. (Δίς).

Χοροσταστοῦντος ᾿Αρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾿Ηχος βαρύς.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μελοποιήσις ἐκ τοῦ συντόμου ὑπὸ Πέτρου
Λαμπαδαρίου, εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Π α σαπνο η αι νε σα α α α τω

(N)

ω τον Κυ ρι ο ον **Γ** **ηη** Αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νων **Δ** **δ** αι νει τε

(Γ)

α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι στοις

Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω **Γ** **ηη**

(N)

Α ι νει ει ει τε α αυ τον παν τες οι

(Γ)

α αγ γε λοι αυ του ου **Γ** **ηη** αι νει τε αυ τον

(N)

πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του

(Γ)
Σοι πρεπει υ μνος τω ω Θε ε ω 99

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)
Το ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(Π)
α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε (N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (II)

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει (N) (II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α δ (Π) α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(N)

(Γ)

Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα

να του τα δε σμα ^Γ _{αα} ευ αγ γε λι ι

ζου γη χαραν με γα α λην ^Γ _{αα} αι νει τε

ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν ^Γ _{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(N)

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με

νοι ^Δ _α προ σκυ νη η σω μεν α γι ον

(Γ)

Κυ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α να μα

αρ τη τον ^Γ _{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

(N)

X ρι στου την Α να στα σιν προ σκυ νουν

τες ου παυ ο με θα **Γ** αυ τος γαρ η μας

(Π)

ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων **π**

(N)

α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους **Δ** ο δει

(Γ)

ξαστην Α να στα α σιν **Γ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(N)

F ι αν τα πο δω σωμεντω Κυ ρι ι ω

(Γ)

πε ρι παντων ω ων αν τα πε δω κεν η μιν

δι η μα ας Θε ος εν αν θρω ω ποις **Γ**

δι α την κα τα φθαρει σαν φυ υ σιν ο

Λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη η νω

σεν εν η μιν ^Γ _{αα} προς τους α χα ρι ι στους

ο Ευ ερ γε ε της προς τους αιχ μα λω

ω τους ο ε λευ θε ρω της ^Γ _{αα} προς τους εν

σκο τει κα θη με ενους ο Η λι ο ος της
(N)

δι και ο συ υ νης ^Γ _{αα} ε πι τον Σταυρον
(Γ)

ο α πα θης ε πι τον Α α δην το
(N)

φως ^Γ _{αα} ε πι τον θα να τον η ζω η ^Δ _{δδ}

η Α να στα σις δι ι α τους πε
(M) (Π)

σον τας ^Γ _{αα} προς ον βο η σω μεν ^π _α ο
(Γ)

Θε ο ος η μων δο ξα α σοι ^Γ _{αα}

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

(Π)

Φ ὠς εκ φω τος ε λα αμ ψε τω ω κο

ο ο σμω π Χρι στος ο ο Θε ο ο ο ος

η η η η μων π ο ε πι φα νει εις

Θε ε ο ος του τον λα οι προ ο σκυ νη η

η η σω ω ω ω μεν π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π)

Π ὠς σε Χρι στε δου ου λοι τον Δε σπο ο

ο ο ο την π α ξι ω ως τι μη η

η η σω ω ω ω μεν ^π ο τι εν τοις υ

υ δα α σι ^{ρρ} παντας η μας α α νε και

αι αι αι νι ι ι ι σας ^π

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
ἔστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

(Π)

Ε υ εν Ι ορ δα νη βα πτι σθει εις ο

Σω τη η ηρ η η η η μων ^π τα

ρει θρα η γι α α σας τη πα λα μητου δου

λου χει ρο ο θε του ου ου ου με ε ε

ε νος ^π και τα πα θητου κο ο ο ο σμου

(Δ)

(Π)

ου ι ω ω ω με ε ε νος ^ρ ^φ με γα το μυ

στη ρι ον της οι κο νο μι α ας σου

φι ι λανθρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

(Π)

Το α λη θι νον φως ε πε φα α α νη

και πα σι τον φω τι σμο ον δω ρει ει

ει ει ται βα πτι ζε ται Χρι στο ο ος μεθ

η η μων ο πα σης ε πε κει να κα α

θα ρο ο ο ο τη η η η τος ε νι

η σι τον α γι α σμο ον τω ω υ υ

υ δα α α α τι ^π και ψυ χων του το κα

θα ρ σι ι ο ν γι ι ι ι νε ε ε ε ται ^π

ε πι γει ο ο ο ο ν το ο φαι νο ο ο (Δ)

με ε ε νον ^(Π) και υ περ τους ου ρανους το

ο νο ου ου ου με ε ε ε νον ^π δι α

λου τρου σω τη ρι α δι υ δατος το ο πνε

ε ευ μα ^π δι α κα τα δυ σε ε

ως η προς Θε ον ημων α νο ο δος γι ι

ι ι νε ε ε ε ται ^π θαυ μα σι α

τα ε ε ρ γα α σου ου Κυ ρι ι ε δο ο ο ο

ξα α α α σοι ^π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

(N)

Ν α μα α τα Ι ορ δα α α νει ει

(Π)

ει ει α περι ε ε βα α α λου

Σω ω τηρ ο α να βαλ λο ο με

ε νος φω ως ω ω ως ι μα α τι

(N)

ι ι ι ον και ε ε κλι ι νας κο

ρυ φη ην τω ω Προ δροο ο ο μω

(Π)

ο τον ου ρα α νον με τρη η σας

σπι ι θα α α μη π ι να ε πι στρε

ψης κο ο σμο ο ον ε εκ πλα α α νης Δ

και σω ω σης τα ας ψυ χα α ας η η η

η μων π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην Δ

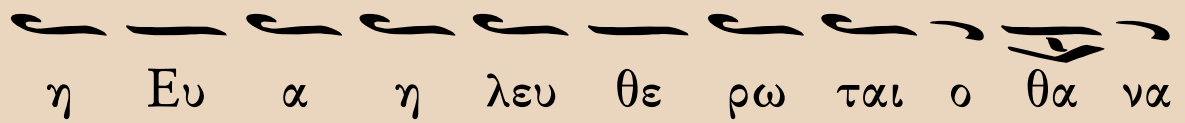
Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

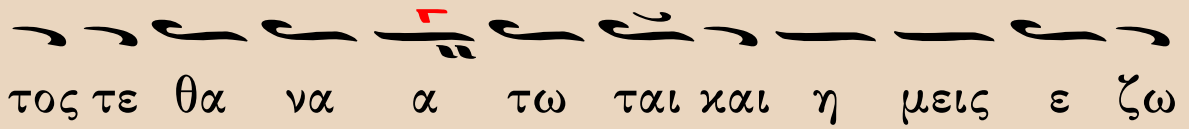
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

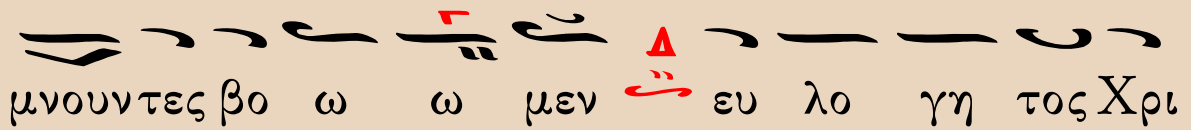
Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

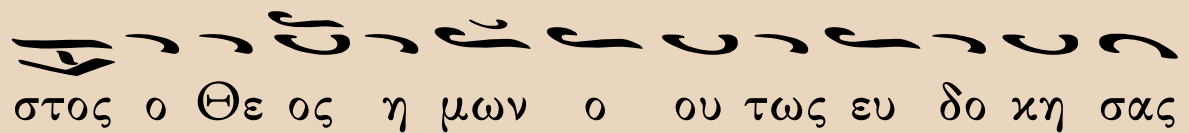
να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

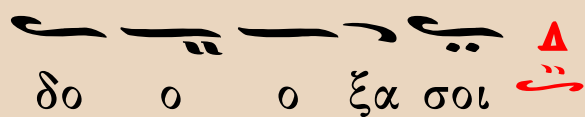
η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

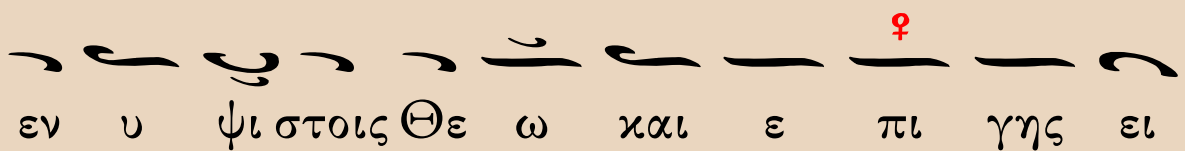
Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

(N)

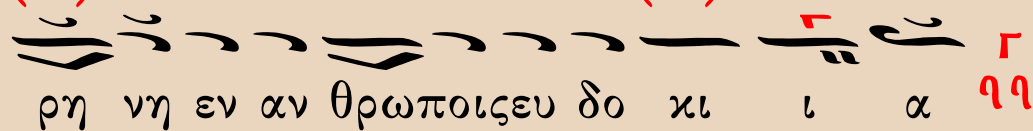
(Γ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει

(N)

(M)

ρη νη εν αν θρω ποι σευ δο κι ι α

(Γ)

(N)

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

(Γ)

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε Ευ

(N)

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

(M)

δο ο ξαν ^Γ **αα**

(Γ)

(N)

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι

(M)

(Γ)

ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα α τος ^Γ **αα** Κυ

(N)

ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

(M)

(Γ)

στε και Α α γι ον Πνε ευ μα ^Γ **αα**

(N)

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του

Θεου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι

(M)

(Γ)

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^Γ **αα** ε

(N)

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α

(M)

μαρ τι ι αστου κο ο σμου

(Γ)

(N)

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα

(Γ)

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

(N)

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

(Γ)

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην

(N)

(Γ)

Κ αθ ε κα α στην η με ρανευ λο γη

(N)

σω σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι

(M)

ω ω νος ^Γ ρρ

(Γ)

(N)

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε Εν τη η

(Γ)

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχ θη η ναι η μας ^Γ ρρ

(N)

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

(Γ)

μα α σου εις τους αι ω νας ^Γ ρρ

(N)

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

(Γ)

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^Γ ρρ

(N)

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

(M)

ον με τα δι και ω μα τα α σου **Γ**
Α

(Γ)

(N)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α

Ε γω ει πα Κυ ρι ε Ε λε η σον με

ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

(M)

(Γ)

το ον σοι **Γ**
Α

(N)

(Π)

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

(N)

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

(M)

τι συ ει ο Θε ο ος μου **Γ**
Α

(Γ)

(N)

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

(Γ)

φω τι σου ο ψο με θα φως ^Γ
^{αα}

(N)

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ουτοις γι

(M)

(Γ)

νω σκου σι ι σε ^Γ
^{αα} Α α γι ος ο

(N)

(Γ)

Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ
^{αα}

(N)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α

(Γ)

γι ω Πνευμα τι ^Γ
^{αα}

(N)

(Γ)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^Γ
^{αα}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^Γ
^{αα}

Α ^(N)
γι ο ο ο ος ο Θε ε ος ^Δ
δ

Α ^(Γ)
α α α γι ι ος ι σχυ ρο ος ^Γ
ρρ

Α ^(Δ) ^(N)
γι ος α θα να α τος ε λε η η

^(M)
σο ο ο ον η η η μα α α ας ^χ
^Γ
ρρ

Ε ^(Γ) ^(N)
η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ^(N)

ημων ^Γ ^{ρρ} κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να τον ^Δ ^δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ^(M)
^χ ο ο ο ο ^Γ

ο ο ος ^Γ
ρρ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ζω.

(Π)

Α ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι ι το ο

φω ως δο ο ξα εν υ ψι ι ι

(Ζ)

στοις Θε ω ω και ε πι γη η ης

ει ρη η η η νη η εν αν θρω ποις

ε ευ δο κι ι ι ι α

(Π)

Υ μνου ου μεν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου ου μεν σε ε ε δο

(Π)

ξο ο λο ο γου με εν σε ε ευ χα

ρι στου ου με ε εν σοι δια την με

(Ζ)

γα α α α λη ην σου δο ο ο ξα

αν

(Π)

Κυριε εεε Βασιλευ

που ρα νι ι εε Θεεεε

Παατερ Πααντοκρααατορ

Κυριε Υιε μονογε νεεε

εσ Ιησου Χριστε και Αααγι

ιον Πνεεεεμα

Κυριεεεεο Θεεος

οαμνοοος του Θεεου ουουο

Υιυιοος του ουου Πααατροος

οοαιαιαιαιαι ρωωων τηην

α μαρ τι ι ι ι αν του κο ο ο σμου

ε λε η η σον η η μας ο αι αι αι

ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι α ας

(Z)

του ου κο ο σμου

(II)

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη με ε νο ος εκ δε

ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και ε

(Z)

λε η η σο ον η η η μας

(II)

Ο ο ο τι συ ει μο νος Α γι

ο ος συ ει μο ο νος Κυ υ υ ρι ι

(K)

ι ο ο ος Ι η σους Χρι ι στο ος ει εις

δο ο ο ξα αν ^(Π) ^(Z) Θε ου Πα α τρο ος α

α α μην ^(Π)

Κ αθ ε καστηνη η με ε ε ραν

ευ λο γη η σω ω ω σε ε και αι

νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α α ^(Z)

σου ου ^(Π) εις τον αι ω ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι ^(Z)

ω ω ω νο ος ^(Z)

Κ α τα ξι ι ι ω σον Κυ ρι ι ε

ε ^(Z) εν τη η με ε ρα α τα α α

α αυ τη ^(Z) α να μαρ τη η η του

ου ους ^{z'} φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας ^z

(II)

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

(Z)

ε ^γ ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε

ε ε ε ρω ων η η η μων και

(II)

αι νε ε το ον ^γ και δε δο ξα σμε ε

ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

(Z)

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας α

α α μην ^z

(II)

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το

ε ε λε ε ο ος σου εφ η η μα ας

(Z)

κα θα α α περηλ πι σα α με ε εν ε πι

ι σε ε

υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ ρι ι

ι ε ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α

σου ου

υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη η η

ε ε γε νη η θη η ης η η η μι

εν γε νε α και αι γε νε ε α ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ι ε ε

ε λε ε ε η σο ο

ο ον χ με ε ε ρ ι ι α α

σαι αι την ψυ χην μου ο ο τι η

η μαρ το ο ο ον σοι

(II)

κ υ ρι ε προς σε κα α τε φυ υ

γο ον δι ι ι δα α ξο ο ον με

του ποι ει ει ει ει εν το ο θε ε λη η

(Z)

μα σου ο π ο τι ι συ υ ει ο

ο θε ο ο ος μου

(II)

ο τι πα ραι σοι οι πη η γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι σου ο

(Z)

ψο ο με ε θα α α φως

Π α ρ α α α τειλει νον ^Γ το ε ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι ι σε ^(Π) χ Α γι ο ο ος ο Θε ε

ος ^Γ Α α γι ο ο ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ο ος Α θα να α το ος ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας ^(Ζ)

^(Π) ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ^Γ και Α γι ι ω ^(Ζ)

Πνε ευ μα α τι ι ^Ζ

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^Γ και

εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^π των αι

ω ω ω νω ων α α α μην

(II)
Α γι ο ος Α θα να α το ος

(Z)
ε λε ε ε η η η σο ον η η η

μας

(II)
α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α Α α γι

(Z)
ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θε ε ο ο ος

(II)
α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α Γ 99

α α α α α α α α α α Α α

γι ι ι ο ο ο ο ος (Z) I ι ι 99

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ισχυυ ρο ος Z

Α α α α α α α α γι ι

ο ο ο ος Α α θα α α α α α α

θα να α α το ο ος Z' K ε λε η η σο

ον η η μα α α α α ας Z

(Z) C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν 99 Α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα

φου και αρχη γω ω της ζωης ημων κα

θελων γαρ τω θανατω τον θανατον

τονικος εδωκεν ημιν και το με

γα εελεοοοος

Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ζω.

Δ(Ζ) οξα σοι τω δει ει ξαν τι το ο

φω ω ω ως δο οξα εε

(Δ) εν υψι ι ι ι ι στοιοις Θεεεε

ω και εεπι ι γης ει ει ρη η

η η νη εν ανθρω ω ποις ε ευ

δο οκι ι ι α α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε ε ε δο ξο ο λο ο

γου ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι ι

στου με εν σοι δι α την με γα α α

λη η ην σου ου δο ο ο ξα αν

Κ υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α νι ε Θε ε ε ε ε

ε Πα α α τερ Πα αν το ο κρα α

α α α τος Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο

γε ε νε ε ε ες Ι η σου ου

ου ου Χρι ι ι ι ι στε και Α α α

γι ι ι ο ον Πνε ε ευ μα α ^{z'}κ

Κ υ ρι ε ε ε ο Θε ε ος ^{z'}κ ο α

μνο ο ος του ου ου Θε ε ου ο ο

ο Υι ο ο ο ο ος του ου Πα α α

τρος ^Δδ ο αι αι αι αι αι αι ρων ^{z'}κ την

α μαρ τι α αν του ου κο ο ο σμου ου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι ρων ^{π'}π τας α μαρ τι ι

ι α α ας του ου κο ο ο σμου ου ^{z'}κ

Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η η μω

ω ω ων ^{z'}κ ο κα θη με ε νος εκ

δε ε ε ξι ω ω ω ω ων του ου

Πα α α τρος και ε λε η η σο ον

η η μα ας

Ο ο τι συ ει μο νο ο ος Α

γι ι ος συ ει μο νο ο ος Κυ ρι ι

ος Ι η σου ου ου ου ους Χρι ι ι ι ι

στο ος εις δο ο ο ξα αν Θε ου ου

ου Πα α τρος α α μη ην

Κ αθ ε κα α στηνη η με ε ε ραν

ε ε ευ λο ο γη σω ω σε ε και αι

νε ε ε ε ε σω το ο νο ο

ο μα α α σου ου ^(Δ) εις το ον αι αι

ω ω ω να α και εις τον αι ω ω

να του ου ου αι αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ι ω ω ω σο ον

Κυ ρι ι ε ε εν τη η η με ε

ρα α α τα α α α αυ τη α

να α μα αρ τη η η του ους φυ λα

χθη η η η ναι αι η η μα ας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ος τω ων Πα

τε ε ε ε ε ρω ων η η η μων και

(Z)

αι νε ε τον και αι δε ε δο ο ξα α

(Δ)

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο μα α

(Z)

α σου ου εις του ουσ αι ω ω ω νας

α α μη ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το

ε λε ε ος σουου εφ η η μα ας κα θα

α α πε ερ ηλ πι σα με εν ε πι ι σε

ε

Θ υ λο γη η το ος ει ει ει Κυ

(Δ)

υ ρι ι ι ε δι ι δα α ξο ο ον

(Z)

με ε τα α δι και ω μα α α τα

α α σου ου **z'**
κ

κ υ υ ρι ε κα α τα φυ υ γη **z'**
κ

ε γε νη η θη η η μι ι ι ιν **z'**
κ

εν γε ε ε νε α α και αι αι γε
(Δ)

ε νε ε ε α **δ** ε γω ει πα α Κυ
(Z)

ρι ι ι ε ε λε ε η η η σο

ο ο ο ον με **z'** ι α σαι αι την ψυ χη
κ

η ην μου ου ου ο ο τι η η μα αρ το

ο ον σοι οι **z'**
κ

κ υ ρι ε προς σε κα α α τε φυ

υ γα ον δι δα ξο ο ο ο ο ον με **z'**
κ

(Δ)
του ποι ει ει ν το θε ε λη η μα α α

(Z)
σου ου ο τι συ ει ει ο ο Θε ε ο

ος μου ου

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω η

η η ης εν τω φω τι ι ι σου ου

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως

(Δ)
Π α α ρα τει ει νον το ε ε λε ε ο

(Z)
ο ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι σε ε Α γι ο ο ος ο Θε ε

ος Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Α

(Δ)
α γι ο ος Α α θα α να α α

(Z)

τος ε ε λε η σον η η μα ας

ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω ω ω Πνευ μα α τι ι

και νυ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω να α ας των αι ω ω ω ω

ων α α μη ην

α γι ο ος Α α θα α

να α α τος ε ε λε η η σο ον

η η μα ας

α γι ο ο ο ος ο Θε ε ο

ος

Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ος ζ'

Α α α γι ο ος Α α α α θα (Δ)

α να α α τος ε ε λε η η (Z)

σο ον η η η μα α α α α α α α

α ας ζ'

Χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο (Z)

νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ ζ'

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Δ

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με π'

γα ε λε ο ο ο ο ος ζ'

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Γα.

Δ (Γ) (N) ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο φως

δο ξα ε εν υ ψι ι ι ι ι στοι

οις Θε ε ε ω και ε πι γης ει ει

ρη η η νη εν αν θρω ω ω ω ω ω

(N) (Γ) ποις ε ευ δο κι ι ι α α

Υ (N) μνου με εν σε ευ λο γου ου με εν

(Π) (N) σε προσκυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο

(Γ) ο γου ου ου ου με ε εν σε ευ χα

(N) (Γ) ρι στουμενσοι δι α την με γα α α α

(N) † (Γ) λην σου ου δο ο ο ξα αν

Κ (Γ) (N) υ ρ ι ε ε ε ε Β α σ ι ι λ ε υ Δ δ ε

που ρ α ν ι ι ε Θ ε ε ε ε ε ε ε ε

(N) (Γ) Πα α τ ε ρ πα αν τ ο κ ρ α α α τ ο ρ Γ γ Κυ

ρι ι ε Υ ι ε μ ο ο ν ο ο γ ε ε ν ε ς Δ δ

(Γ) (Π) (N) Ι η σου Χ ρ ι σ τ ε ε ε ε ε και αι Α γ ι

ι ο ν Π ν ε ε ε υ μα Γ γ

Κ (N) υ ρ ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς Δ δ

(Δ) (Π) ο Α μ ν ο ο ς τ ο υ ο υ Θ ε ε ε ο υ

ου ου ο Υ ι ι ο ο ο ς τ ο υ Πα α τ ρ ο ς

(N) (Γ) ο αι αι αι αι ρ ω ν τ η ν α μα ρ τι

(Π) (N) α αν τ ο υ κ ο ο ο σ μ ο υ ο υ π π ε λε η η

σον η η μας ^(Δ) **δ** ο αι αι αι αι ρωντας α ^(Π)

μαρ τι ι ι ι ι ^(Μ) α ^(Γ) ας του κο ο

ο σμουου ^Γ **ρρ**

Π ^(Γ) ρο ^(Ν) σδε ε ξαι την δε η η σι ιν η

η μων ^(Δ) **δ** ο κα θη η με ε νος εκ δε ξι

ω ω ω ων του ου Πα α τρο ο ο ο ^(Π)

ος και αι ε λε ε η σον η η μας ^(Ν) ^(Μ) **ρρ**

Ο ^(Γ) ο ^(Π) τι συ υ ει μο ο νο ος Α

γι ι ο ος ^(Γ) **πρ** συ ει ει ει ει μο ο νος

Κυ ρι ο ος ^(Ν) **ρρ** Ι η σους Χριστος ει εις δο

ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ο ο ος α ^(Π) ^(Γ)

α α μην

(Γ)

(N)

(Γ)

Κ α θ ε κα α στην η η με ε ραν ευ

(N)

λο γη η σω ω ω ω σε και αι νε

(Π)

ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α α

(N)

σου ου εις τον αι ω ω ω να

(Π)

(N)

και εις τον αι ω ω να α του ου αι

(Γ)

ω ω ω νο ος

(Γ)

(Π)

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε ε

(N)

εν τη η με ρα α τα α α α αυ

(Π)

τη α να μαρ τη η τους φυ υ λα α

(Γ)

χθη η η η η ναι αι η η μας

Ε (Π) υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο (N)

Θε ε ος (Γ) **Δ** των Πα τε ε ε ε ρω ων

η μω ων (N) και αι νε το ον και αι δε

(Δ) δο ξα α σμε ε ε νον το ο (Π) Ο ο νο μα (Γ)

α α α σου εις του ους αι αι ω ω ω

ω νας α α μην (Π) (Γ)

Γ (Γ) ε νοι το ο (Δ) Κυ ρι ι ε το ε ε λε (Γ)

ο ος σου εφ η μα ας (N) και θα α α

α α περ ηλ πι ι ι ι ι σα α μεν (Π) (M)

ε ε πι ι σε (Γ)

Ε (Γ) υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι

(N)

ι ι ε ^Γ δι δα α ξο ο ο ο ον

(Γ)

με τα α δι ι και ω ω μα τα α α

(δίσ)

σου ου ^Γ

(Π)

(Δ)

(N)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ^Δ δι

†

δα α ξο ο ον με ε ^π τα δι και ω

(Γ)

ω μα α τα α α σουου ^Γ

(Γ)

(N)

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ^Δ ε γε

(Γ)

νη η θης η η η μιν εν γε ε νε

†

α α και γε νε α α ^Γ ε γω ει ει

(Δ)

(Π)

πα α Κυ ρι ι ε ε λε ε η η σο ο ο

(N)

ο ον με ε ι α α σαι ^Δ την ψυ χη

η η ην μου ου ου ου ο ο τι η η μαρ
(Π) (N)

το ο ον σοι οι
(Γ) Γ ρ ρ

κ υ ρι ε προς σε ε κα α τε ε φυ
(N) (Γ)

υ γον δι δα ξο ο ο ο ον με του
(Π) Γ ρ ρ π ρ

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α σου
(Δ) Δ δ

ο ο τι ι ι ι συ υ ει ο ο Θε
(Π) (N)

ο ο ος μου ου
(Γ) Γ ρ ρ

ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω
(Γ) (N)

ης εν τω φω τι ι ι σου ου ο ο
(Π) Δ δ

ψο ο ο ο με θα α φως
(Γ) Γ ρ ρ

π α ρα τεινον το ε ε λε ο ο ο
(Γ) (N)

(Π) (N)
ο ος σου ου ου ου τοις γι νω ω σκου σι

(Γ) λ
ι ι σε

(Γ) (N) (Π)
Α α γι ο ος ο Θε ε ος Α

(M) (Γ)
α α α α γι ι ος Ι σχυ υ ρος

(Π) (N)
Α γι ος Α θα να α το ος ε λε ε η

(M) (N) (τρεις)
σον η η μας

(N) (Π) (Γ)
Α ο ξα Πα τρι και αι Υι υι υι ω

(Γ) (N)
και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ε ευ μα

α α τι

(Γ) (N)
Κ αι νυν και αι α ει ει και αι εις

(Δ) (Π)
τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω

Α (Γ) α α α α α α α α α α

(Π) α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Γ) ι ι Α α γι ι ος Ι ι ι ι

(Δ) ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι (Γ)

(N) ι ι ι δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σχυ υ δ υ υ υ υ Ι ι σχυ ρο ο (Γ)

ο ο ρο ο ο ο ο ο ος (Γ)

Α (Z) α α α α α α α α α

(Δ) α α α α α α χα α α α α γι ι ι

ιε Α α α γι ι ος Α θα (N) (Γ)

α α α α α α α χα α α α

ιε ε ε Α α θα α α α α α

να α το ο ο ος ε λε ε

ε ε ε ε η η η η η η σο ο

ον η η η η η η η η η ε

λε ε η σο ο ον η η η η μα

α α α α α α α α α α

α α α ας

Ἄλλο Ἀσματικόν.

α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι Α α

α α γι ι ο ος ο ο ο ο ο

(Π)
ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(N)
ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ)
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ) (N)
Α α α α α α γι ι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ)
ι ι ι ι ι ι ι ι Α α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)
α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Π)
ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(N)
υ υ υ υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ)
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Z)
Α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)
α α γι ι ι ε ε Α α α γι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Γ)

Α θα α α α α α α να α α

υε ε Α α θα α α να α το ος ς ε

(Π)

λε ε ε ε ε ε ε ε ε η η η

(Ν)

η η η σο ο ο ον η η η μα

(Γ)

α α α α α α α α α α

α α α ας ς ς

Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος πρῶτος μετὰ βαρέως.

(Π)

π ς Δ ο ο ξα α α σοι οι οι τω δει

(Δ)

ει ξαν τι το ο φως ς δο ξα α εν υ

(Π)

ψι ι ι σοι ος Θε ε ε ω ς και ε

πι γη ης ει ει ει ς η η η η η εν

(Z)

αν θρω ποι οις ε ευ δο ο ο κι ι

ι ι α

(Π)

(N)

Y μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

(Π)

γου με εν σε ε προ σκυ νου με εν σε ε

(N)

(Δ)

(Π)

δο ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε

ευ χα ρι στου ου με εν σοι ε δι α την

(Z)

με γα α α λη ην σου ου ου δο ο

ο ο ξαν

(Π)

(Δ)

K υ ρι ε ε Βα σι ι λευ ε που

(Π)

ρα α νι ι ι ε ε Θε ε ε ε

ε ε ε Πα α τερ πα αν το ο κρα

α α το ορ Δ Κυ ρι ε Υι ε

ε μο νο γε ε νες Δ Ι η σου ου Χρι

στε ε και Α α α γι ι ο ο ον

Πνε ε ε ευ μα Z

Κ (Π) υ ρι ε ε ο Θε ε ος Δ ο Α

μνο ο ος του Θε ε ου Δ ο Υι ο

ο ος του ου Πα α α τρος Δ ο αι αι

αι αι αι ρων Z (Π) την α μαρ τι ι ι α αν

του κο ο ο ο σμου (Π) ε λε ε η η

σο ον η η μας Δ ο αι αι αι ρων Δ

(Π) τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο

ο ο ο ο σμουου

(Π)

Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η η

(N)

μων ο κα θη με ε νο ος εκ δε

(Δ)

(Π)

ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

(Z)

και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας

(Π)

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος Α

(Δ)

γι ι ος συ ει ει ει μο ο

(N)

νο ος Κυ υ ρι ι ο ος Ι η σους

(Π)

(Δ)

Χρι ι στο ο ος εις δο ο ο ο ο ξααν

(Π)

(Z)

Θε ου ου Πα τρο ος α α α μην

(Π)

Κ α θ ε κα α στην η με ε ε

ραν **Δ** ε ευ λο γη σω ω σε **Δ** και

αι νε ε ε ε σω ω το ο ο νο

(Δ)

ο μα α α σου ου **Δ** εις το ον αι

(Π)

ω ω ω ω να α **Δ** και εις τον αι ω

(Ζ)

να α του ου αι αι αι ω ω ω ω

νος **Ζ**

(Π)

Κ α τα ξι ι ω σοον Κυ ρι ι ε **Δ**

(Δ)

εν τη η με ρα α τα α α αυ τη

(Π)

η **Δ** α να μαρ τη η η η τους **Γ** φυ λα

(Ζ)

χθη η η ναι αι η η η μας **Ζ**

(Π)

(Δ)

(Π)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε

(Δ)

ε ε ο Θε ε ος δ των Πα τε ε ε

(Π)

ρω ων η η η μων δ και αι νε ε τον

(Δ)

(Π)

και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον δ το ο

νο ο μα α α σου ου δ εις τους αι ω

(Ζ)

ω ω να ας α α α μην

(Δ)

Ε ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε

(Π)

ε δ το ε λε ο ος σου εφ η η μα

(Δ)

(Π)

α ας κα θα α α πεερ δ ηλ πι σα α

(Ζ)

με ε εν ε ε πι ι σε ε

(Π)

(Δ)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε **Δ** δι δα ξο ο ο ον με

(Π)

ε **Δ** τα δι και ω ω μα τα α α α

(Ζ)

σου **Ζ** (τρίς)

(Π)

Κ υ ρι ε ε ε κα τα φυ υ γη **Δ**

(Δ)

(Π)

ε γε νη η η θη ης η η η μι ι

ιν εν γε ε ε νε ε α α και γε

ε ε νε ε α α **π** ε γω ει πα

(Δ)

Κυ ρι ι ε ε ε λε ε η η η σο

(Π)

ο ο ο ον με **Δ** ι ι α α σαι αι **ρ** την

(Ζ)

ψυ χη η η η ην μου **π** ο τι η

η μαρ το ο ο ο ον σοι οι **Ζ**

(Π)
Κ υ ρι ε προς σε ε κα τε φυ υ

(Δ)
γο ο ον δι ι δα α α ξο ο ο ον

(Π)
με ^Δδ του ποι ει ει ει ει ειν το ο θε ε

(Ζ)
λη η μα σου ου ^ππ ο τι συ υ ει ^ββ ο

ο θε ε ο ο ο ο ο ος μου ου ^ζζ

(Π)
Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η

ης ^ρρ ε εν τω φω τι ι σου ο ψο

(Ζ)
ο ο με ε θα α α φως ^ζζ

(Π)
Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα

α τει ει ει νον ^ππ το ε ε ε λε ε

ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου

(Ζ)
σι ι ι ι σε ζ χ

(Π)
Α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α γι

(Δ)
ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Δ Α α γι

(Π)
ο ος Α α θα α να α α τος Δ ε

(Ζ)
λε ε η σο ον η η η μας ζ

(τρις)
(Π)
Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω Δ

και αι αι Α α γι ι ω Πνε ε ευ

μα α τι ι π ρ

(Π) (Δ)
Κ αι νυ υ υν και αι α α ει ρ ρ και

(Π)
ειςτους αι αι ω ω ω να ας ρ ρ φ των αι ω

(Π)

Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

γ λ λ λ λ λ λ λ λ π λ λ λ

(B)

(Δ)

η λ λ λ λ λ λ λ λ λ α α

(Π)

(Z)

γ λ λ ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ Z I λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

σχυ υ υ υ I λ σχυυ ρο ος Z

(Π)

Ν ε Α α α α α α α α α

(Δ)

(Π)

(Δ)

α α α α α α α α α α α α

(Z)

α α α α α α γι λ λ λ λ λ

(Δ)

α α γι λ λ ο ος α Α θα α α α α

(Π)
α α α α α Δ α α α α α α

α α α α α π α θα α α να α α

(Ζ)
το ος π ε ε ε ε ε ε λε η η

(Μ)
σο ον η η μα α α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κοστω γε γο

νεν Δ α σω μεντω α να σταν τι εκ τα φου

και αρχη γω ω της ζω ης ημων π κα θε

λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νικος

ε δω κεν η μιν π και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

(Δ)

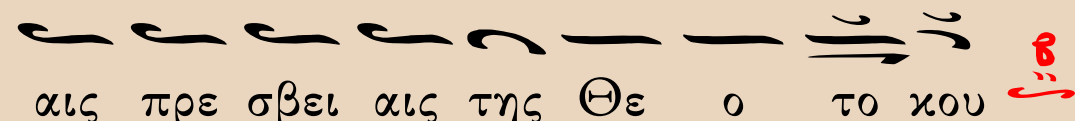

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου
 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. γ΄. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Στίχ. δ΄. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

(Δ)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο εν
Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νου ου βα πτι
σθεις ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στιχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογοςτου

Θεου αθανατος υπαρχων καικατα

δεξαμενος διατηνημετερανσω

τηριαν σαρκωθη ναι εκτηςα

γιας Θεοτοκου καιαειπαρ

θενου Μαρίαςατρεπτωςενανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστεο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων τηςαγιας Τριαααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ σ ο υ

Κυ ρ ι ε ἡ τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε

ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς τ ο υ γ α ρ γ ε ν

ν η τ ο ρ ο ς ἡ φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ ρ ε ι σ ο ι

α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ὄ ν ο ν ο ν ο μ α ζ ο υ σ α

και το Πνευμα εν ει δει περι στε ρας
ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες ο
ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος και τον
κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι π

Στίχ. β'. Είπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Εὐλο γη με ε νος ο ερ χο ο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ου Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φρα νεν

η μιν Σω σον η μα ας υι ε ε Θε ου ο

εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νου ου βα

πτι σθεις ψαλ λον τα ας σοι Αλ λη λου ου

ι α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Γ)

ρα δεισον π των Μυ ρο φο ρων τον

θη η νον με τε βαλες και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας ο τι

(Γ)

α νε στης Χριστε ο Θε ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανέρωθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νου σου

Κυ ρι ε **Δ** η της Τρι α δος ε φα νε
ρω ω θη προ σκυ νη σις **π** του γαρ γεν
νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ ρει σοι
α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζουσα
και το Πνευμα εν ει δει πε ρι στε ρας
ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες **Δ** ο
ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος **Δ** και τον
κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι **π**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἦ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ — Δι.

(Δ)

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Δόξα, καὶ νῦν.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος δὲ Πά.

(Π) (N) (Π)

Ε πε φα νης ση με ρον τη οι κου

(N)

με ε ε νη **π** και το φως σου Κυ ρι ε

ε ση μει ω θη εφ η μας **Γ** εν ε

πι γνω σει υμνουντας σε **δ** ηλ θες ε φα νης

(Δ) (M)

το φω ως το α προ σι το ο ο ον **δ**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἕτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ
α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ
θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

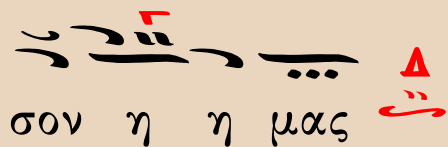
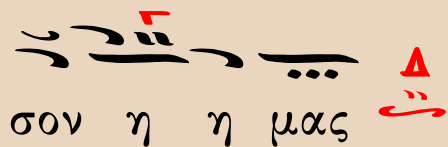
Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος
ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

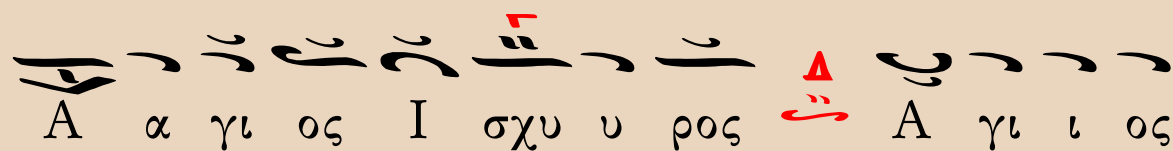
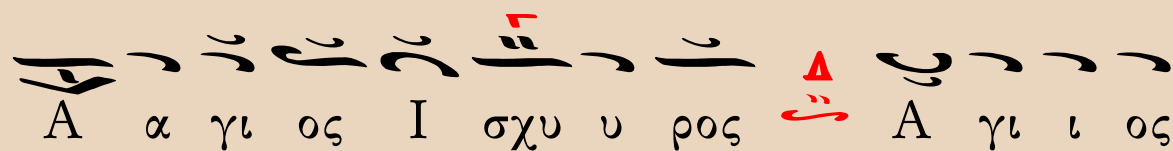
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

 σον η η μας

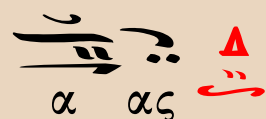
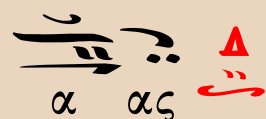
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

 Α θα να τος ε λε η σον η μα

 α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

(N)

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

(Δ)

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

(M)

α α α α α α ας

β

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η
ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

Α
α α α α α α α α α α α

α α α α α
α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α
α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο I ι

ι σχυ πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

ο ο ο

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον Γ ρρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις Γ ρρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβάς

εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·
 Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

(Π)

(Δ)

οι οι οι οι οι οι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορός τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δε

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Ζω.

ο ι τα α α α ρα α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ι ι ι

α α α μ ζ μ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ς υ υ υ υ υ υ ζ υ υ

(Π)

υ υ μ υ σ τ ι λ κ ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ε ι κ ο ν ι λ λ λ λ λ λ

(Ζ)

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ζ ο ο ο

ο ο ε ι κ ο ν ι λ λ λ λ λ λ λ ζ ο

ο ο ν τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(Μ)

αι αι τ η η ζ ω ω ω ω ω ω ω ω ω

(Δ)

χω ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο

ο ι ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο π ο ι ο ι ω ω

ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι α α α α

(Π)
α α δι ι ι ι ι ι ι ρ τον τρι

σα α α α α α α α α α α α α

(Μ) (Ζ)
γι ι ο ον π ρ υ υ υ υ μνον προ σα α

(Π)
α α α α α δο ο ον τε ες ρ πα α α

(Δ)
α σα αν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

(Π)
ι κη η η η η η η η η ην Δ α πο ο

θω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα

(Ζ)
α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ρι ι μνα αν ρ

(Π)

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α

(Ζ)

α π των ο ο λων υ πο δε ξο ο με

ε ε νοι οι

(Μ)

(Δ)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α α τω ω ως

(Π)

δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο

ο ο ο ον τα α α α α ξε ε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α

α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ι τα α α α α α α α α

α α α α α α Χε ε ε π ε ε

ε ε ε γε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ω

ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α

α α α α α Τρι α α α δι ι

(Π)
τον τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον

(Ζ)
προ σα α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι την

(Π)
βι ω ω τι ι κη η ην α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α χ με ε ε ε ε ε

(Ζ)
ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι ι μνα

αν

ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βα σι λε ε ε α α

(Δ) α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο (Z)

δε ξο ο με ε ε νοι οι

(Π) αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι (Δ)

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ω ως ε δο ρυ φο ρου ου ου με (Π)

(Ζ)

νοον τα α ξε ε ε σι ιν Ζ Αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α α α Ζ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν φάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε Δ

η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος ε στε ε ε ε ε ε ε ρε ε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ηω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆ Πά.

(Π)

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η

η η η μ ο υ ο υ τ η η ν λ υ τ ρ ω ω

σ α α μ ε ε ε ν η η ν η η μ α α ς εκ

τ η η ς κ α τ α α α ρ α ς

(Δ)

Ω τ ω ω ω ν υ υ υ π ε ε ρ ν ο υ

ου ου ουντου το κου σου ου ου θαυ μα α

α α α τω ων Νυ υ υμ φη η πα

α να α α γνε ε ε Μη τε ερ ευ

λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη

Δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε

ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α ας Ε ε πα ξι

ον κρο ο του ου ου με εν ω ω ως ε

ε ευ ε ερ γε ε ε τη Δω ω

ω ω ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον

τε ε ες υ υ μνο ον ευ χα α α

α α ρι ι στι ι ι α α α α α

ας

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)

πε φα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

(Π)

α α α α α α α α α α α

(Z)

χα α α α α α α α α α α χα α

(Π)

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

(M)

(Π)

α α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α α α

(Δ)

(Π)

α α α α α α α α α α α α α

(Z)

α α α α α α α α α α α α ε

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

(Δ)

ω ω ω ω χω ω ω ω Δ ω ω ω ω

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

(Z)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω δ ω ω ω ω ω ω χω ω ω

(Π)

πα σι ιν αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ω

(Z)

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ζω ω

ω ω ω ω ω ω αν θρω ω ω ω ποι οισ

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ
Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν
σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει
περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας
δόξα σοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ο υ σ ο υ

Κυ ρ ι ε ἡ τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε

ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ς π του γ α ρ γ εν

νη το ρος η φωνη προ σε μαρ τυ ρει σοι
α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζουσα
και το Πνευμα εν ει δει πε ρι στε ρας
ε βε βαι ου του λο γου το α σφα λες ο
ε πι φα νεις Χρι στε ε ο θε ος και τον
κο σμον φω τι σας δο ο ξα α σοι οι οι οι

‘Ο ‘Ιερεύς: Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος Δι. Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

 λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 του αι ω νος (δίς).

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός: α πο

 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π δ Ἰ Νη.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^β _λ ως θυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^ν _δ ε παρ σις των

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

(Π)

(Ν)

νη ^Δ _δ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(Ν)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^ν _δ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις **ν**
δ

Ε υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν **β** και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων **ν**
δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με **β** ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου **ν**
δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των **Δ** κα τε
δ

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων **υ**
δ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν **β**
λωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **υ**
δ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ**
δεπισοι οι ηλπισταμη αν

τα νελης την ψυχην μου **υ**
δ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι **β**
λκαι αποσκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **δ**

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
των

οι αμαρτωλοί καταμόνας ει
μι εγω **β** **λ** **δ** **δ**

ως αν παρελθω **δ**

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξαφωνη μου προς Κυριον εδεη

θην **δ**

Ε κχεω ενωπιον αυτου την

δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπι

ον αυτου απαγγελω **δ**

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυφαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των **δ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **δ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περ ε με **δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(N)

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προσφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

η μας α πο του ου προ σω που σου αλ

λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι ι α Μητηρ

των Εκκλησιων Θεου κα τοιοι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω ω τη α φε

σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α

σε ε ως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις δ επ ε σχα των

δε των χρο νων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σαρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε β λ και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως δ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Την εκ νε κρωνσου Α να στασιν δο ξο
λο γου ουμεν Χρι στε δι η ης η λευθε ρω
σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του
Α δου τυ ραν νι ι δος **δ** και ε δω
ρη σω τω κο σμωως Θε ος ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε
ου μο νο γε νες ο προ σπα γεις εν τω Σταυ
ρω και α να στας εκ τα α φουτρι η η

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Τὸν δι' οἴκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὁσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα, καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἶρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ ξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἅγια γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̄ Πα.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Ο σι ι ι ε ε Πα α α τερ εις

πα α α σα αν τη η ην γην δε ε ξηλ

θεν ο φθο ο ογγοστων κα το ο ορθω μα

α τω ω ω ω ν σου π δι ω ω ν εν τοις

ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα
(Δ)

μα α τω ω ω ω ν σου π των δαι μονων

ω λε σας τας φα α α α λα α α αγ
(M) (K) (Δ)

γας δ των Αγ γε ε λω ω ν ε φθα α α σας

τα α τα αγ μα α α α τα ω ν το ον
(Π)

βι ι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η

λω ω ω ω σας π παρ ρη σι α αν ε
(K)

χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

(Δ) ρη η νην αι αι αι αι τη η η η η σαι

(Π)

ταιαιςψυχαι αι αις η η η η μων π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

(Ν)

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Ο Βα σι λευςτωνου ρα α νω ων β λ

δι α φι λαν θρω ω ω πι ι ι αν β λ

ε πι της γη ης ω ω ω φθη και τοις αν θρω

ω ω ποι οις συ να νε ε ε στραα α

α φη δ̣ εκ Παρ θε νου ουγαρ α α γνης Δ δ̣

σαρκαπρος λα α α βο με ε νος ^β και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ^δ εις ε ε στιν Υι υι

ος ^Δ ^δ δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν ^δ δι ο

τε λει ον αυ τον Θε ε ον ^Δ ^δ και τε λει

ο ο ον ανθρωω πον ^β α λη θως κη ^(Δ)

ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες ^(N) ^Δ ^δ ο μο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

η η η η μων ^δ ον ι κε τε ευ ε Μη

^(Δ) τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε ^Δ ^δ ε

(N)

(Δ)

(M)

λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ων δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιοῦμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἦ Εκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦ Ἦχος λ δ̣ Ν̣η̣.

(N)

Ἄ νη λ θε σ ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βα σ ε ξ ου ρα νου δ̣ η λ θε σ ε πι θα

να τον η ζω η η η η α θα να τος δ̣ προς

τους εν σκο τει το φως το α λη θι νον

προς τους πε στον τας η πα αν των Α να

στασις **Δ** ο φωτισμοσ και ο Σωτηρηη

μων δο ο ξασοι **Δ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Χ ριστον δο ξολογησωμεν τον ανα

σταν τα εκ νεκρων **Δ** ψυχην και σωμα

γαρ αναλαβων τω παθει απαληλων

διε τε με **Β** της αχραντου μεν ψυχης

εν Αδη κατελθουσης ον και αι εσκυλευ

σε **Δ** τα φω δε δια φθοραν ουκ οι δε

το ααγιον σωμα **Δ** του Λυτρω

του ουτωνψυ χω ων ημων **δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις **δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **δ** δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των

α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου

και γης **Δ** δι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γασας **ν** τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

συν α νε στησας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α μω **β** Δο ξα τη ση η τρι η

με ε ρω ε γερ σει **Δ** δι ης δε δω ρη

σαι η μι εν την αι ω νι ον ζω ην και

ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος **ν**

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(N)

Ἄ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

(Δ)

των Μο να στων τα α πλη η η θη

(N)

η τον κα θη γη τη ην σε τι μω ω μεν Μα

α α α ξι ι ι ι με δ̣ δι α σου γαρ

τη ην τρι ι ι βο ον δ̣ την ο οντως ε ευ

θει ει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε ε ε

γνω ω ω ω μεν δ̣ μα κα α α α ρι

ο ος ει τω Χρι στω δου ου λε ε ευ σας β λ̣

και εχ θρου ου θριαμ βευ σας την δυ υ υ υ

να α α α μιν ^(Δ) δλ Αγ γε ε λων συ υ νο

ο ο μι ι ι ι λε ^(N) Δλ Ο σι ι ων

ο ο μο ο ο σκη η νε και Δι ι ι

κα αι αι αι ων ^(Δ) δλ μεθ ων πρε σβε ευ

ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ^(N) Δλ ε λε

^(Π) η θη η ναιτασψυ χα α α ασ η η η

η μων ^(N) δλ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ὁ αὐτός.

^(N) **Κ** αι νυ υν και α ει και εις τους αι

ω ναστωναι ω νων ^(N) δλ Αμην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον

α φραστωσσυλλα βου ου σασαρ κι δ Μη τηρ
Θε ου τουου υ ψι ι ιστου δ σων ι κε
των πα ρα κλη σεις δε χου Πα να μω με δ
η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον
των πταισματος δ νυν τας η μων ι κε
σι ι ασπρο σδε χο με ε νη δυ σω πεισω
θηναι παντας η μα α α ασ δ

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

(Γ)

Ξ υ ψουςκα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος δ̣ τα φην κα τε δε ζωτρι ι η με ε

(N)

ρον δ̣ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων

(Γ)

πα θων δ̣ η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι δ̣

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ρ̣

(Γ)

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει

ας δι δα σκα λε και αι σε ε μνο τη η

(Ν)

τος δ̣ της Εκ κλη σι ας ο φω στηρων μο

(Γ)

να ζοντωνθε ο πνευστον εγ κα αλ λω πι ι

(Ν)

σμα δ̣ Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σου

(Γ)

παντας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α

(Ν)

τος δ̣ πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

(Γ)

θη ναι τας ψυ υ χας η η μων δ̣

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς

ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

^Γ_Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(Ν)

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος ^Δ_α μη πα ρι

(Μ)

(Ν)

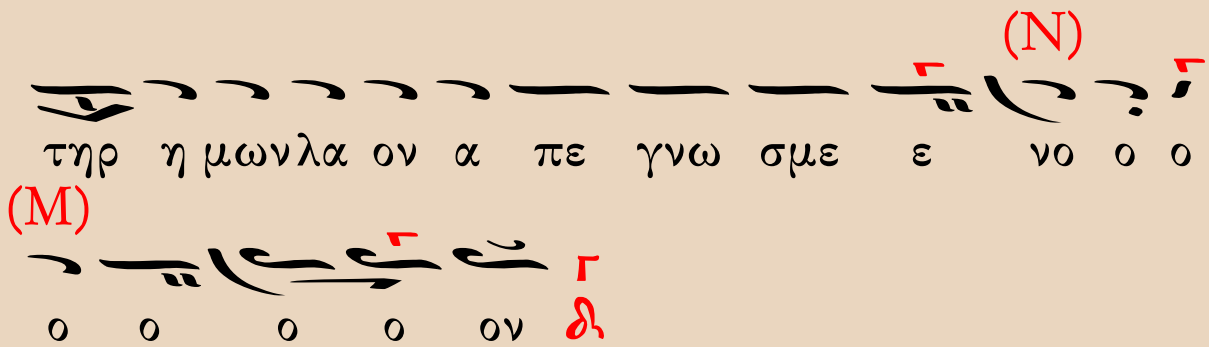
δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γ_Δ δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

(Γ)

σβευ ου σαν υ περ η μων ^Δ_α και σω στον Σω

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἶδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφεὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ' . Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου,

Ὁ α' Χορός· ἦν ἐκθήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ' . Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὕμνοῦμεν αἰὲ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς

πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες· Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἄορατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,

Ὁ β' Χορός· ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἅγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

Ὁ β' Χορός· μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ' . Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν

δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη Ἀγνή.

‘Ωδὴ η’ . Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχική Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικήν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικήν αἰδίων, προνοητικήν, καὶ
σωστικήν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ’ οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεραῆς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός· καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλόανθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὕμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτήρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Θ
α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ΄. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. δ΄.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ' δ' — Γα.

(Γ)

Α
ι μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι τ ο υ ζ ω ο δ ο τ ο υ ε

(N)

πι στασαι τω μνη μα τι ^Δ τον δε σποτην

(Γ)

ε ζητουν εν νε κροιστον α α θα να α τον

και χα ρας ευ αγ γε λι α εκ του Αγ

γε λου δε ξα με ναι τοις α πο στολοις ε ε

(N)

μη νυ υ ον ^Γ ο τι α νε στη Χριστος

(Γ)

ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα α

(Δ)

(M)

ε λε ε ο ο ο ος ^Γ ^Δ

Και εϋθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ο Ἱερεύς: Ἦ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ο Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμότησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

(Γ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν γ̣ δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

(N) ρ̣ Δ̣ (Γ)
χο μενος ρ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου γ̣ δ̣

Ἄτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν γ̣ δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο (N)

μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου ^Γ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ^λ π ^δ ^ε Γα.

^(Γ)
Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ^Γ τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον ^Γ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων ^(Ν)

(Γ)

παθων η ζωη και η αναστασις η

μων Κυριε εδοξα σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ρ̣

(Γ)

Ορθοδοξίας ὀδηγέ εὐσεβείας

καὶ σεμνότητος τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστήρ τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα μάξιμε σοφέ ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας λύρα τοῦ πνεύματος

(Ν)

πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

(Γ)

ὀρθοδοξίας ὀδηγέ εὐσεβείας καὶ σεμνότητος τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστήρ τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα μάξιμε σοφέ ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας λύρα τοῦ πνεύματος

(N)

σμα δ Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σου

(Γ)

παντας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α

(N)

τος δ πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

(Γ)

θη ναι τας ψυ υ χας η η μων δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

δ Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(N)
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα ρι

δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

(M)
ο ο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

᾽Ηχος πλ. δ'.

Ἄνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ

Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναίξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. **Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.**

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναίξιν, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὄρων κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεΐδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημᾶ σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ

αὐται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών·
“Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν
δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον
γένονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν
γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν
γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ
σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθέρωσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἔλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογητοοσειει Κυριε
εεξιδααξοονμεετα
αααδικαιωωματαα σου
των αγγεεελωνοδηη
ημοοςκατεπλαγηορωωνσεε
εδεννεεκροι οιοις λοογιισθε

ε εν τα **κ** του θα να α του ου δε ε

σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ** και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ
α

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ
δπρο σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις κ
α

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε κ
α ο Σω

τη ηργαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος Δ
δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ
α δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ
α

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι **κ** αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε **Δ** θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε **κ**

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ τας φθε γγο με ε ε νου ου

ου τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι κ

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ κ ρα α ζο ον τε τ ο α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω ω ω νω ω ν α α μη η ην κ

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ μο νη η

ην δε τη **Ε** ε ευ α α Αν τι λυ

πησ πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ** ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ** ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** αλ

λη η λου ου ι α α λλη η λου ι ι α

α δο ξα σοι ο ο Θε ος **Δ**

Τὸ Γ'. **Ἄ** λ λη η λου ι ι α α α **κ**
α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος **π**
α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠ Χορός: Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὴν ᾠ Πακοὴν (χῦμα).

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν. ᾠτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

ᾠ Εκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

ᾠ Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὔθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὃ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνοσιδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστὶ, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὃ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Δὶς)

Στίχ. Αἶνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὃ Θεός σου Σιών, Ὁ β' Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος π̄ δ̄ Νη. ρ

(Γ)

Ἀ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ

θι σε τε ρα του ργου σα πο τε ρ Μω σα ι

κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πληξα σα **Γ**
 (N) (Γ)
 και δι ε λου σα θα λασσαν **Δ** Ι σρα ηλ
 δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι
 ε σωσεν **Γ** α σματω Θε ω α να μελποντα **Γ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς

γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε
πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ
ἡδεΐας σου, ἐναπόσταξον γλώττης θεῖε Μάξιμε,
χάριν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ καιόμενον ὥφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων
Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας
ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης, προαιρέσεως
μονοθέλητον δόγμα, τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ
διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστροῦ σου
Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμὸς τὸ
ἐστι καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ) (N) (Γ)

Γ
δλ **Ο** στε ρε ω σαςκα ταρ χαςτους ου
ρα νους εν συ νε σει **Γ**
δλ και την γην ε πι
(N)
υ δα των ε δρα σας **Δ**
α εν τη πε τρα με Χρι
(Γ)
στε της Εκκλη σι ας στη ρι ξον **Γ**
δλ ο τιουκ
ε στι πληην σου α γι ος μο νε φι λανθρω
πε **Γ**
δλ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου

Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἄγνὸν ἐνδιαίτημα.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσα,

δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως
κατώκησας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας
Πάτερ ἄπασαν αἴρεσιν· ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν
γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ, ὃν νῦν
ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς
προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον,
καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν·
δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς
οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου
πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ

σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
πανηγυρίζουσι, τῆ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῆ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.
Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Νεοφύτου.

Στίχοι

Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶα περ θάλος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχοι

Μετάστασιν Ζώσιμος εὔρεν ἐκ βίου,

Ω καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Εὐγενίου, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχοι

Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ
ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν καὶ
Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχοι

Ἐπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει
Ἦρεσκεν Ἀγνὴ πυρπολουμένη, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν
Τύρω, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Στερρῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Γα.

(Γ)

ᾠδὴ Α'.

✘

ερ σον α βυ υσ σο

το ο ο ο ο κο ον πε δον η η λι

(Π)

ι ι ος ε ε πε πο ο λευ σε ε ε

(N)
πο ο ο ο τε ε π ω σει τει χο ος

(Γ) (Π)
γα αρ ε πα α α α γη ε

ε κα τε ε ε ε ε ρω ω θεν υ υ

(N)
υ υ δω ωρ λα ω πε ζο πον το ο

(Γ) (Π)
πο ρου ου ουουν τι και θε α ρε ε στω

(Γ)
ως με ελ πο ο ο ον τι ι Α σωμεν

τω ω ω ω Κυ υ ρι ι ι ω

’Ο β’ χορός.
εν δο ο ξως γαρ δε ε

δο ο ο ο ο ο ξα α α α

σται αι αι

’Ωδὴ Γ’.
(Γ) (Π)
ο στε ε ε ρε ε ε ε ε

ω ω μα α α α α τω ν ε ε πι ι

σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω ων ^π
(Γ)

στε ρε ε ε ε ω ω ω σο ον Κυ υ
(Π)

ρι ι ε ε ε τη ην Ε εκ κλη σι ι

ι ι α αν ^π η η η ην ε ε κτη
(Γ)

η η σω ^κ τω ω τι μι ι ι ι ω σου ου

αι αι αι αι αι αι μα α α α

τι ι ι ^Γ
^Γ
(Γ)

Ὠδὴ Δ'. Θ κα α λυ ψε ε ε εν

ου ου ρα νου ου ους η α α ρε ε

ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου
(Π)

ου ου ου α α α γι ι α α σμα
(Γ)

το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου
(Π)

Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω της
(Γ)

δο ο ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη
(Π)

η ης ω ως βρε ε ε φος α αγ κα
(Γ)

λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε ε νο ος
(Γ)

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε

ε σε ε ε ε ω ω ως
(Γ)

Ωδὴ Ε'. ϖ ς ει δε εν Η η σα

δε ε σπο ο ο ο ο ο ζο ο ο ον

τα α τα ^Γ ρρ

^(Π)
^{Ωδὴ Ϛ'.} **Ε** βο ο ο ο η η σε ε

ε σοι οι ^π ρ ι δω ω ω ων ο ο πρε ε

ε σβυ υς ^π ρ [♀] τοις ο φθαλ μοι οι οισ το ο σω

^(Γ)
τη η η ρι ι ι ι ο ον ^π ρ ο ο λα

οι οι οι οισ ε ε πε ε ε στη ^κ ρ Εκ

Θε ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου

ου ^Γ ρρ

^(Γ)
^{Ωδὴ Ζ'.} **Ε** ε το ον εν πυ ρι δρο [♀]

^(Π)
σι ι σα αν τα ^κ ρ παι αι δας θε ο ο

(N)

λο ο γη η η σα α αν τα ας και

(Γ)

Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω

ε νοι κη η σα αν τα Θε ο ο ον

(Π)

Λο ο ο ο ο γο ον υ μνου ου

ου με εν ευ σε βως με ε ε λω

(Γ)

ω δου ου ουν τε ες Ευ λο γη το ο ος

ο Θε ο ο ος ο των πα τε ε ε ε

ρω ων η η μω ων

(Γ)

Ὠδὴ Η΄.

Α

(Π)

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ο ον

(Γ)

Α στε εκτω πυ ρι ι ι ι ε ε

νω θε ε ε εν τες οι οι θε ο σε

βει ει ει α προ ο ε ε στω ω ω

(Π)

τε ες νε ε α νι ι ι ι αι αι

(N)

(Γ)

τη φλο γι ι δε μη η λω ω βη

(Π)

θε ε ε εν τες θει ει ον υ υ μνοον ε

(Γ)

ε ε με ε ελ πο ον Ευ λο γει τε

(Π)

πα α αν τα τα ε ε ερ γα το ον Κυ υ υ

(Γ)

ρι ι ι ι ο ον και υ περ υ ψου

ου ου τε εις παν τα ας τους αι αι ω ω ω

ω ω ω ω να α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. **Χ** **κ**
ερ σον α βυσ σο το κον **α**

♀ **π**
πε δον η λι ος **κ** ε πε πο λευ σε πο τε **α**
(Γ) (Π)

 κ
ω σει τειχος γαρ ε πα γη **α** ε κα τε ε
(Γ)

 π
ρω θεν υ υ δωρ **α** λα ω πε ζο πον το πο

 κ
ρουν τι **α** και θε α ρε στως μελ πον τι **α**

 Γ **Ο Β΄ Χορός.**
Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι ω **α**

 Γ
εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α σται **α**
(Γ) (Π)

ᾠδὴ Γ΄. **Τ** **Δ**
ο στε ρε ε ω μα **α** των
(Γ)

 π **♀**
ε πι σοι πε ε ποι θο ο ο των **α** στε
(Π)

 π
ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν **α**

(Γ) ην ε κτη σω κ τω τι μι ι ω σου αι

αι μα α τι Γ

'Ωιδή Δ'. (Γ) κα α λυ ψεν ου ρα

νους η α ρε τη σου Χρι στε κ της κι βω

(Π) του γαρ προελ θων του α γι α σμα το ος σου

(Γ) της α φθο ο ρου Μη τρος εν τω να ω

της δο ξης σου ω φθηςως βρε ε φος κ αγ

(Π) (Γ) κα λο φο ρου με ε νος π και ε πλη ρω θη

τα παν τα της σης αι νε ε σε ε ως Γ

'Ωιδή Ε'. (Γ) ς ει δεν Η σα ι ας συμ

βο λι κως κ εν θρο νω ε πηρ με νω Θε

(Π)

ον υπ αγ γε λων δο ξηςδο ρυ φο ρου με ε νον
(Γ)

Ω τα λας ε βο α ε γω ^κ_α προ γαρ ει
(Π) (Γ)

ει δον σω μα του μενον Θεον ^π_α φω τος α α νε

σπε ρου και ει ρη νης δε σπο ο ζο ον

τα ^Γ_α

’Ωιδή ΣΤ’. **Ε** (Π) βο η σε ε ε σοι ^π_α
(Γ) (Π)

ι δων ο πρε ε εσβυςτοις ο φθαλ μοι οις
(Γ)

το σω τη ρι ι ον ^π_α ο λα οις ε πε στη

Εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου ^Γ_α
(Γ)

’Ωιδή Ζ’. **Ε** ε τον εν πυ ρι δρο σι [♀]
(Π) (Γ)

σαν τα ^κ_α παι δας θε ο λο γη σα αν τας και

Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν τα
(Π)

Θε ον Λο ο γον υ μνουουμεν ^π _α ευ σε βως
(Γ)

με λω δου ου ουντες ^π _α Ευ λο γη τος ο

Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ^Γ _{αα}
(Γ)

ᾠδὴ Η'. **Α** _ι νου μεν ευ λο γου μεν και
(Π)

προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ι ον ^π _α
(Γ)

Α _{στε} κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες ^κ _{αα}
(Π)

οι θε ο σε βει α προ ε στω τες νε α
(Γ)

νι ι αι ^π _α τη φλο γι δε μη η λω βη θεν
(Π) (Γ)

τες ^κ _{αα} θει ον υ μνον ε με ε λπον ^π _α Ευ λο γει

τε παν τα α τα ε ρ γα τον Κυ ρι ον και υ πε

ρυ ψου ου ου τε εις παντας τους αι ω ω
 (N) (M)
 να α α ας Γ
 ρρ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυ
 (Δ) Ἦχος Δι.

ριον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ινεσατωπνοη πασα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν

Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρμου **β**

I ————— δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φια της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I ————— δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

I ————— δου ου γα αρ **Δ** α λη θει αν η

γα α πησας **Δ** τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησ απ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Τ αϊς της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημων εξαλειψον τα πληηθητων

εμων εγκληματων

Χ **Θ** λεησον με ο Θεος κατα

το μεγαελεος σου και τατατο

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το

ανοομημα μου

Α ναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν εδωκεν ημιν

την αιωνιον ζωην και μεγαελε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ^(Δ)
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιστῶων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ^Δ ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των ^χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειφον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(Γ)

π^α Τ ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου
(Π)

βιμ^κ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως
(Γ)

των Σε ρα α φιμ^π την α δι α φθο ρως
(Π) (Γ)

Θε ον Λο γον τε κου ου σαν^π την ον τως
Θε ο το κονσε με γα λυ υ νο ο μεν^γ

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν

καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(Γ)

π^α **Τ** ἦν τιμιώτεεεραντων

Χεερουουουβιμ^κ_α καιενδοξο

(Π)

τεεεερανασυγκριλιιτωωστων

(Μ)

Σεερααααφιιμ^π_ατηναδι

(Γ)

(Π)

αφθοοοορωσ^κ_αΘεονΛογοντε

(Γ)

κουουουσαν^π_ατηηνοντωωσΘεο

το κον σε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο

μεν ^Γ
99

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(Γ)

Θ ε ο το ο ο κε η η η

(N)

(Γ)

η η η ε ελ πι ι ι ι ι ις

πα αν των τω ω ω ω ων Χρι στι ι ι

α α νων σκε πε φρου ου ου ρει ει

(N)

φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε ε ε

(Γ)

ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε ^Γ
99

(N)

(Γ)

Ε ν νο ο μου σκι α α και γρα αμ

μα α τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι

(Π)

δω ω μεν οι οι οι πι ι ι ι στοι οι

(N)

(Γ)

πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

(Π)

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο

(N)

ον Θε ε ε ε ω ω δι ο ο πρω

(Γ)

το ο ο ο το ο κον Λο ο ο ο γον

Πα τρος α α α να αρ χου ου Υι ι

ι ο ο ον πρω το το κου με νο ον

Μη η η τρι α α α α πει ει ρα

α αν δρω ω με γα α λυ υ υ υ

(N)

(M)

υ νο ο ο με ε ε εν

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Γ)

Θ ε ο το κε η η ελ πι ις πα αν

των τω ων Χρι στι ι α α νων σκε πε

φρου ρει φυ υ λατ τε ε του ους ελ πι ι

ζον τα ας εις σε

Ε ν νο ο μου σκι α και γραμ μα

(Π)

τι τυ υ πον κα τι ι δω μεν οι πι ι στοι

(Γ)

παν αρ σεν το την μη τρανδι α νοι γο ον

(Π)

(Γ)

α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο

γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το

το κου με νον Μη τρι α πει ραν δρω με

(N) (M)

γα λυ νο με ε ε εν Γ
α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Ηχος β'. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾿Ο β' Χορός, τὸ αὐτό.

᾿Ο α' Χορός· ᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾿Ο β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾿Αναστάσιμον ᾿Εξαποστειλάριον ια'.

᾿Ηχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με;
πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων,
προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ
Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τίς;
Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν
ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Τοῦ ᾿Οσίου. ᾿Ομοιον.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν
Πάτερ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ
σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας
Μάξιμε, πάνσοφε θεοφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχον
αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε,
ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου,
θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἄγγέλους, καὶ
τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ
γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγχύτως,
ἄνευ σπορᾶς, ὠφθης ὁ ἀπρόσιτος προσιτὸς μοι,
ἐνώσας με θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος λ δ̣ Νη̣.

(N)

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ̣ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ το ον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις δ̣ Σοι οι πρε πει υ μνοστω ω

ω ω Θε ε ε ε ε ω ς

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του ς αι νει ει

ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

μεις α αυ του ς Σοιπρεπει υμνοςτω ω ω ω

Θε ε ε ε ε ω ς

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος ζω.

(Z) ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο κη η η η η η η η

ἦ ἦ ἦ ἦν καὶ Ἀ α α α ῥα α α

α α ἀρ χι ι ι ι ι ι ι ἀρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ἄε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α ἦ ἦ ἦ μω

ω ω ῶ ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ἄε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

(N) (II)
ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) (II)
α α α α α α α ρ α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.

(N)

Κ υ υ ρ ι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος δ̣ και α

να στα ας εκ νε κρων δ̣ τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

τρι ου **Δ** ως οι κτιρμων και Φι λα ανθρω

πος **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το **Δ** αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον **Δ** και ως

ζω ης θη σαυ ρον **Δ** σφρα γι δι ε σφρα

γι σαν το **β** αλ λα α νεστης και πα ρε

σχεσ α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κ υ υ ρ ι ε ο ο π λ ο ν κ α τ α τ ο υ δι
α β ο λ ο υ τ ο ν Σ τ α υ ρ ο ν σ ο υ η η μ ι ν δ ε δ ω
κ α ς δ φ ρ ι τ τ ε ι γ α ρ κ α ι τ ρ ε μ ε ι μ η φ ε ρ ω ν
κ α θ ο ρ α ν α υ τ ο υ ο υ τ η ν δ υ ν α μ ι ν δ ο ο
τ ι ν ε κ ρ ο υ ο υ ς α ν ι σ τ α δ και θ α ν α τ ο ν
κ α τ η ρ γ η σ ε δ δι α τ ο υ τ ο π ρ ο σ κ υ ν ο υ
μ εν δ την τα φ η ν σ ο υ κ α ι τ η ν Ε ε γ ε ρ σ ι ν δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Α γ γ ε λ ο ς σ ο υ Κ υ ρ ι ε ο τ η ν
Α ν α σ τ α σ ι ν κ η ρ υ ξ α ς δ τους μ εν φ υ λ α

κας ε φο βη σε **β** τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων **ν** Τι ζη τει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων **Δ** α νε στη Θε ος ων και τη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα

το **ν**
δ

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα, καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χειῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ὁξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἅγια γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(N)
Α̣ ο̣ ξ̣α̣ Πα̣ α̣ τρι̣ και̣ αι̣ Υ̣ι̣ υ̣ι̣ ω̣ και̣

α̣ γ̣ι̣ ω̣ Πνε̣ ε̣ ε̣ ευ̣ μα̣ α̣ α̣ α̣ τι̣ δ̣

Φ α νε ρων σε α αυ τον τοις Μα θη

ταιαις σου Σω ω τηρ ^(Δ) **Δ** με τα τη ην Α

να α α στα α α α σιν ^(N) **Δ** Σι μω

νι ι ι δε δω ω καστην των προ βα α τω

ων νο ο μην **β** **χ** εις α γα πης α α αν

τε κτι ι σιν **β** **χ** την του ποι με νειν φρο ον τι

ι ι δα α αι αι αι των ^(Δ) **ν** **δ** Δι ο

και ε λε ε γες ει φι ι λει εις με ε Πε ε

^(N) ε τρεποι μαι νε τα α α αρ νι α α μου

ποι μαι αι νε ε τα προ βα α α τα

α α α μου **ν** **δ** Ο δε ευ θε ως εν δει

(Δ) κ̣νυ υ̣ με νο ος το ο φι λο ο ο

(N) στο ο ο ρ γον δ̣ πε ρι του αλ λου Μαθη

του ε̣ πυ υν̣ θα α̣ α̣ α̣ νε̣ ε̣ ε̣ ε̣ το

Ω̣ ωνται̣ σ̣ π̣ ρ̣ ε̣ σ̣ β̣ ει̣ ει̣ αι̣ σ̣ Χ̣ ρ̣ ι̣ σ̣ τε̣ δ̣ την̣ ποι

μ̣ η̣ ν̣ σ̣ ου̣ δι̣ α̣ φυ̣ λα̣ α̣ τ̣ τε̣ εκ̣ λυ̣ υ̣ κ̣ ω̣ ν̣ λυ

(N) μ̣ αι̣ νο̣ με̣ ε̣ ε̣ ν̣ ω̣ ω̣ ν̣ α̣ α̣ αυ̣ την̣ δ̣

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣ η̣.

(N) Δ̣ ο̣ ξ̣ α̣ Πα̣ α̣ τ̣ ρ̣ ι̣ και̣ αι̣ Υ̣ ι̣ υ̣ ι̣ υ̣ ι̣ ω̣

ω̣ και̣ α̣ γ̣ ι̣ ω̣ Π̣ νε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ευ̣ μα̣ α̣

α̣ α̣ ρ̣ α̣ α̣ α̣ τι̣ δ̣

Φ α ν ε ρ ω ω ν σ ε α υ τ ο ν τ ο ι ο ι ς

Μ α α θ η η η τ α ι α ι α ι α ι α ι ς σ ο υ ο υ Σ ω ω

ω ω ω τ η η η η η η η η ρ ^(Δ)

μ ε τ α τ η ν Α ν α α α α σ τ α α α α σ ι ν

σι μ ω ω ν ι ι ι ι δ ε ε ε ^(Γ)

ε ε δ ω ω ω ω δ ε δ ω ω κ α α ρ α

α α α ς ^(Π) τ η ν τ ω ν π ρ ο β α α α α ^(N)

τ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν ν ο ^(M) ^(Γ) ^(Δ)

ο ο ο μ η η η η η η ν ε ι ς ^(N)

α γ α α α α π η ν α α α α ν τ ε ε

ε κ τ η η η σ ι ν τ η ν τ ο υ π ο ι μ ε ε ε

ε ε νει ει ει ειν φρο ο ο ον τι ι ι

ι ι δα α α α αι των δι ο και

αι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε δι ο και ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε και ε λε γε

ε με ε ε ε ες ει ει ει ει ει

ει ει ει φι λει ει ει ει ρει ει ει ει

ει ει ει φι λει εις με ε Πε ε ε

ε ε ε ε τρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε Πε τρε ποι οι χοι οι οι οι οι ροι οι οι

με ε ε ε ε ε ε ε ποι οι οι

μαι αι νε ε ε ε ε ε (N) υε ε ε ε ε ε

τα α Α α α α α α α α α α

α α α α α αρ νι ι ι ι ρι ι

ι ι ι ι ι ι (M) (N) χι ι ι ι ι ι

ι α α α α α ρα α τα Αρ νι (M)

ι ι α μου ου ρου ου ου ου (M) ρι ποι οι

οι οι οι οι (Δ) (N) αι αι αι ποι οι αι αι νε

τα προ βα τα α α α α α ρα α α μου ρι

ο δε ευ θε ε ε ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω ρι (Δ)

εν δει κνυ με ε νος το ο ο φι ι ι ι (N)

λο το φι λο στο ο ορ γο ον ^βπε ρι του

αλ λου Μαθη του ε πην θα α α α νε

(Γ)

ε ε ε το ^δω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων ^{ρρ}ταις πρε

σβει ει ει ει αι αι αι αι αι αι ^{ρρ}αι

(Ν)

αι αι ^μαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αις Χρι ι ι ι ι ι ι ταις πρε σβει

ει αι αι αι αι αι αι αις Χρι ι ι ι ι

ι ι στε ε ^με ε ε ε ε ε ^δτη

(Π)

η η η ην ποι οι μνη η η η την

ποι οι μνην σου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου κ ου ου ου ου ου ου

(N)

ου ου ου δ με ε ε ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Δ)

ου ου ου ου δ δι α φυ υ υ λατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ λυ υ υ υ υ

(N)

υ εκ λυ υ υ υ υ κω ων λυ μαι αι

νο ο ο με ε ε ε ε νο ο ο ον αυ τη

η η ην δ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ δ̣ Νη̣.

(N)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α δ̣

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν δ̣

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

ε μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πατρος ο αι αιρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτιας

του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο κα

θημενος εν δεξια του Πατρος και

ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει

μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις

δοξα ανθεου Πατρος Αμην v
δ

Καθεκααστηνημεραν ευλο

γησωσε και αινεσω το ονομα σου εις τον

αιωνα και εις τον αιωνα του αι

ωνος v
δ

Καταξιωσον Κυριε εν τη η

μερα ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη

ναι ημας v
δ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θε

ος των Πατερων ημων και αινε

τον και δε δοξασιμενον το ονομα σου εις

τους αιωνων Α μην

Γ ενοι το Κυριε το ελεος σου εφ

η μας θα περηληπισαμεν επισε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου

Ε υ λο γη τος ει Κυρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τασου

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

(N)

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου

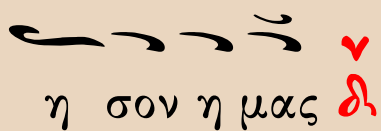
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

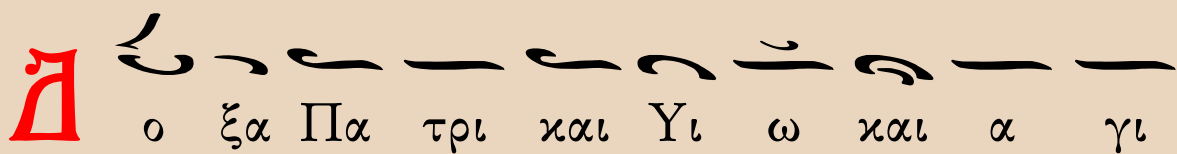
φω τι σου ο ψο με θα φως

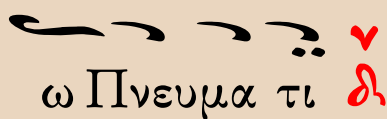
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος α γι

ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε λε

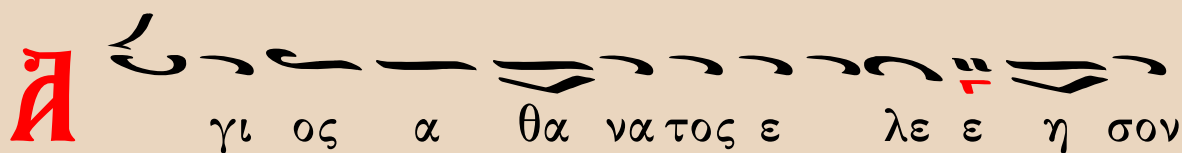
η σον η μας

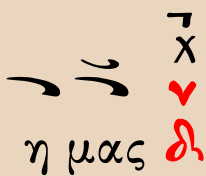
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευμα τι

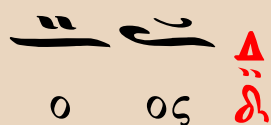
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

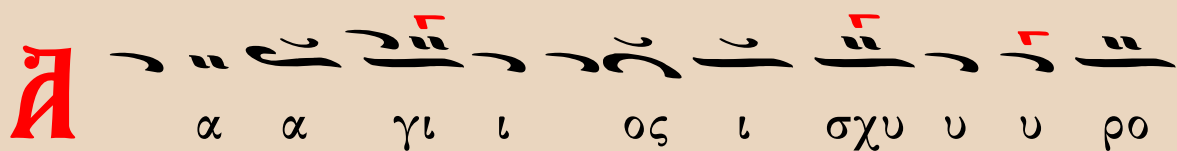
αι ω νων Αμην

Α γι ος α θα νατος ε λε ε η σον

^χ
η μας

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος

Α ^(Δ)
α γι ι ι ι ος α θα α α α

^(Π) ^(N)
να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

^(Δ) ^(M) ^(N) ^χ
η η η μα α α α α α ας ^δ

Ε
η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον ^β ^λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ^χ ο ο ο ος ^δ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π δ̣ Νη.

Α ^(N) ^(Δ)
ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ω ως ^(N)π Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε ^βπρο σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ^δευ χα

^(Δ)ρι στου ου ου με ε ε εν σοι ^Δδι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο ^(N)

ο ξαν ^δ

Κ υ ρ ι ε ε ε β α σ ι ι λ ε υ ε π ο υ ^(Δ)

ρ α ν ι ι ε ε Θ ε ε ε ^{ῥῥ} Π α α τ ε ρ

π α ν τ ο κ ρ α α τ ο ο ο ρ ^(N) ^{ῥῥ} Κ υ ρ ι ε Υ ι

ε ε ε μ ο ν ο γ ε ε ν ε ς ^(Δ) ^Δ Ι η σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ε κ α ι α ι Α α α γ ι ι ο ν Π ν ε ε ^(N)

ε υ μ α ^ῥ ^Δ

Κ υ ρ ι ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ^β ^λ ο

α μ ν ο ο ς τ ο υ ο υ Θ ε ε ο υ ^(Δ) ^(N) ^π ^ῥ ο Υ ι

ο ο ο ς τ ο υ ο υ Π α α τ ρ ο ς ^ῥ ο α ι α ι

αι ρ ω ω ν ^Δ ^Δ τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι α ν τ ο υ ο υ ^ῥ ^ῥ

ο υ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ ^ῥ ^ῥ ε λ ε η η σ ο ν

(Δ)
η η μας ο αι αι αι αι ρω ων ^{ν'}₉₉

(N)
τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο

ο σμου ^ν_δ

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι ^β_κ την δε

η η σι εν η η μων ^ξ_{δδ} ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος ^β_κ και ε λε η η σο ον η η η

μας ^ν_δ

(Δ)
Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος ^Δ_δ συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος ^Δ_δ Ι η σου

(N)

ους Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ

(Δ)

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

(N)

μα α α α σου Δ εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε Δ εν τη η με ε ε ε ρα α

(Δ)

τα α αυ τη Δ α να μαρ τη η η

(N)
του ους π^αφυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας
δ^α
(Δ)

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε δ^α ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν και αι
(K) (Δ)

νε ε τον π^α και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω
(N)

ω να ας Α α α μην δ^α

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε δ^α

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας β λ

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε ς
(Δ)

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου ς

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ς

(N) ε γε νη η η η θης η η μιν ς εν

γε νε α και αι γε νε ε α ς Ε

(Δ) γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με ς ι ι

(N) α α σαι την ψυ χη η η η η η η μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι ς

Κ υ ρ ι ε ^(Δ) **δ** προς σε κα α τε

ε φ υ υ υ γ ο ν ^(N) **δ** δι ι ι ι δ α α ξ ο

ο ο ν με ^(Δ) **β** του ποι ει ν το θε λ η η μα

α α σου ^(Δ) **δ** ο ο τι συ ει ει ει ο

^(N) ο θε ε ο ο ο ς μου **δ**

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω ω η ς ^(Δ) **δ**

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψ ο ο ^(M) **δ**

^(N) ο ο ο με ε θα α α φ ω ς **δ**

Π α ρ α α α τει ει πα ρ α α τει ει ^(Δ) **δ**

νον το ε ε ε ε λε ε ο ς σου ου ^(Δ) **δ**

^(N) τοι ς γι νω ω σ κ ο υ ο υ σ ι ι ι σε **δ**

Α χ̣ γι ος ο Θε ε ος **β λ** Α γι ος

Ι σχυ υ ρος **Δ δ** Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος **β λ** ε ε λε ε η σο

ον η η η μας **ν δ**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β λ** και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν' ρ ρ** και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην **ν δ**

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος **β λ** ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας δ

Α Χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος (Δ) Δ δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος **Δ** α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος **Δ** ε λε ε ε η η σον η η

(N) μα α α α α α α α ας **δ**

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν **Α** σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον **β λ**

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε **χ** ο ο ο ος **δ**

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. (Σουζινάκ).

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

ο ο ξα α α α σοι οι τω δει

(Δ)

ξα αν τι το ο φω ως δο ο ξα εν

υ υ ψι ι ι στοιοι οισ Θε ε ε ε ω

(N)

ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο

ο κι ι ι α α

Y μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε

προ σκυ νου ου με ε ε εν σε ε δο

(Δ)

(B)

ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι

(M)

(Δ)

(N)

δι α την με γα α α λη ην σου ου δο

ο ο ξα αν δ

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα

σι ι λευ ε που ρα νι ε ε ε

Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο κρα

α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι

ι ι στε ε και Α α α γι ι ον

Πνεε ε ευ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

(B) ο α μνο ο ο ος του ου Θε ε ε

(N)

ου ο Υι ο ο ο ος του ου

(Δ)

Πα α α τρος ο αι αι αι ρω

(N)

ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ε λε η η σο ον η

(Δ)

(N)

η μα ας ο αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο ο σμου

ου

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι την δε ε

(Δ)

η η σιν η η μω ων ο κα θη η

(B)

η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

(N)

ω ω ων του ου Πα α α τρος και

ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο

νος Α α α γι ι ι ι ος συ ει

μο ο νος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η

σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου

ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε

ε ρα αν ευ λο γη η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε ε σω το ο

ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι

ω ω ω νο ος δ

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι

ι ε ε εν τη η με ρα α τα α α

αυ τη η α να μαρ τη η η

του ος φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

(N) των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων δ

και αι νε ε το ον και αι δε δο ξα

α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο

(N)

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω ω ω ω να ας α α α μην

ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι

ε το ε λε ε ο ος σουου εφ η η μα

ας κα θα α α πε ερ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε

(Δ)

ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

(Γ)

ρι ι ι ε ε δι δα ξο ο ον με ε

(N)

τα δι και ω ω μα α τα α α σουου

υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η

(Γ)

ε γε νη η θη ης η η μι ιν

(N)

εν γε νε α και αι γε ε νε ε α α

ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

(Δ)

λε ε ε η η σο ο ον με

(Γ)

(Δ)

(N)

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ηνμουου

ο ο τι η μαρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ

υ υ γο ον δι ι δα α ξο ο ον με ε

του ποι ειν το θε ε λη μα α α σου ο

τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε ο

ο ος μουου

Ο τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω

ω ω ω η ης εν τω φω τι ι ι

(N)

σου ο ψο ο ο ο ο ο ο με ε

θα α α φως

(Δ)

Π α ρα α α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος

(N)

σου ου τοις γι νω ω σκουου σι ι ι

σε Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α

(Δ)

γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α

(N)

γι ι ο ος Α α θα α να α τος ε ε

ε λε ε η σο ον η η η μας

(Δ)

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι

και νυ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νων

α α α α μην

γι ι ο ος Α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η

μας

ε Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

1 1 1 1 2 1 1 1 α α γι ι ο

50 Δ 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 (N)

0 0 0 0 Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε 0 0 0 Θ ε

0 0 ος ρ

(Δ) ε Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι 2 1 1 1 α α γι ι ο

50 Δ Ι 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 (N)

ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ηυ υ υ υ υ υ υ υ υ σχυ

ρο ο ος δ

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος δ

A θα α α να α α α το ος ε ε

λε ε η η σο ον η η μα α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α ας δ

(N)

C

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειε ψυχῆ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα

τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ ^νδ̣

(K)

Εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν Κυριὸν καὶ

(N)

μη ἐπιλανθάνῃς τὰ πό

δοσει αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντα σάστας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

(N)
ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς

(K)
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ς ου δε κα τα τας α

(N)
μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδι

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^να νο ^νμι ^νας ημων ^νδι

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^(Δ) ^(N)πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδι

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^ακ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^νδ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βλ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^πα και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ρ ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ρ ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ρ ι ς α υ τ ο υ **α** λ ρ ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι Β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν σαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(N)

Μ νη σθη τι η μων Χριστε Σω τηρ του κο

σμου **Δ** ω σπερτου Ληστου ε μνη σθης ε πι

ξυ λου **Δ** και κα τα ξι ω σον πα αν

ταςμο νε Οι κτιρ μον **Δ** της ου ρα νι ου

βασιλειαι σου **δ**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν

ψευδόμενοι ἔνεκεν ἑμοῦ.

Ἄνένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, θεοφόρε δέησιν,
ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς
με λυτρῶσασθαι.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ξηραίνεται αἰρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἅπασα,
ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης
σου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Ἰλάσθητί μοι μόνη Ἀγαθέ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος,
Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου
ἀνάβλυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρί, τὸν Λόγον κυήσασα,
ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

T
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ε ι α ις τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. Δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

(Γ)

 ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ρρ τα φην κα τε δε ζωτρι ι η με ε

ρον ρρ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων

πα θων ρ η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ρρ

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω σον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

(Γ)

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει

ας δι δα σκα λε και αι σε ε μνο τη η
(N)

τος ρ της Εκ κλη σι ας ο φω στηρτων μο
(Γ)

να ζοντωνθε ο πνευστον εγ κα αλ λω πι ι
(N)

σμα ρ Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σου
(Γ)

παντας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α
(N)

τος ρ πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
(Γ)

θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ρ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
τω το κω σου **Δ** και χει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σαςως ε πρεπε **π** προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος **π**
αλλ ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το
πο λι τευμα **Δ** και κρα ται αι ω στον Βα σι λεις
ους η γα πη σας **Δ** ο μο νος φι λα ανθρω
ω **χ** πο ο ος **π**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ————— Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον **β**

ᾠ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ————— Δι.

(Δ)

Α μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και αει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ααγιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δυναμις Ααγιος ο ο ο ο

Θεο ο ο ο ο Ααγιος ο ο ο ο

Ισχυρο ο ο ο ο Ααγιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η

ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 05

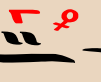

0 05

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχὸς ᾠα̅ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἐνὶ Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ὁ β' Χορός·

ᾠχος Δι.

(Δ)

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Δ Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι (Π)

(Δ)
ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

(M)

(N)

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ι μ δ μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε υε ε ε ε ες δ και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη δ ζω ω ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω δ

(N)

(Π)

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι δ ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α δι

ι π ον τρι σα α α α α α α α

γα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον υ μνο ον (N)

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο (M)

ο ον τες πα α α σαν την βι ω

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι (Δ)

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η

α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε (N)

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι μναν

Ω ς τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν

Β α α σ ι λ ε ε ε ε ε ε
(Δ)

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α **Δ** τ ω ν ο ο ο ο ο ο ο λ ω ν υ

(N) π ο δε ξ ο ο ο με ε νοι οι οι **ν**
(Δ)

T αι ς Α γ γε ε λι ι ι α γ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι ς **Δ** α ο

ρα α α τ ω ω ω ω η ω ω ω ω

ω ω ω ς **ν** δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ με ν ο ν
(N)

τα α α ξ ε ε σ ι ι ι ν **ν** Α λ λ η λ ο υ

ο υ ι α α α α **ν** α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(N) ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

οι τα α α α α α α α α α α α α

(K) α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(M) ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι (N)

(Δ) ι ιμ δ κ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

(N) κω ως Δ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο

ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε υε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι

μνα α α ρα α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α των ο ο

ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως δο ρυ

(N)

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

(Δ)

ιν ρι Αλ λη λου ου ι ι ι α α

(M)

α α α α α ρι

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἄσματος ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **ⲉⲟⲩ**

η ρη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος **ⲉⲟⲩ** στε ε ε ε ε ε ε ρε ε **ⲉⲟⲩ**

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ειιν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

Ἔχος λ π δ Νη.

(N)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ την α ει μα κα ρι ι

(Δ)

στον και πα να α μω ω ω ω ω

(N)

μη η η η η τον δ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ την

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε

ρα αν α συγ κρι ι ι τωωσ τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την

α δι α φθο ο ο ο ρωσ Θε ον

Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου

σαν την ο ον τωσ Θε ο το ο ο

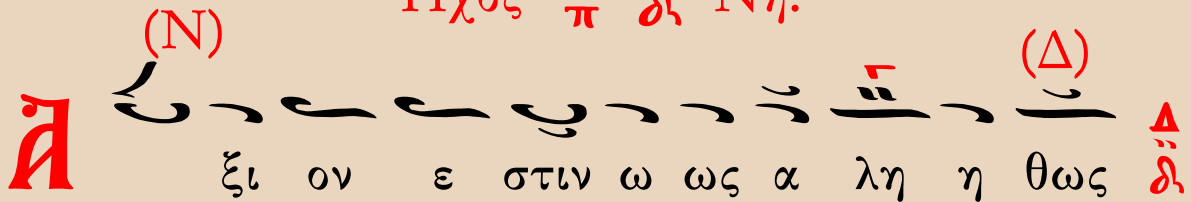

ο κον σε ε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

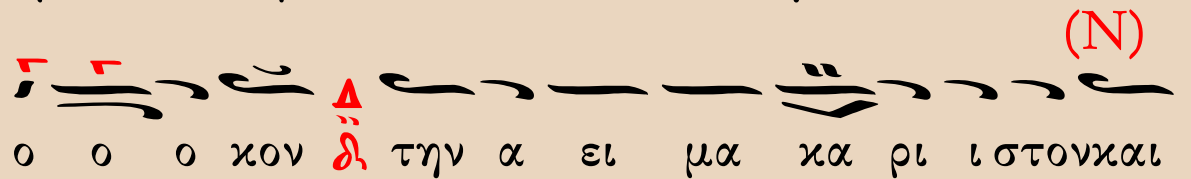

ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἕτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

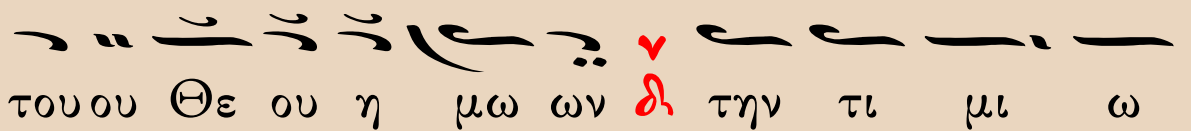

Ἦχος λ δ̣̣ Νη.

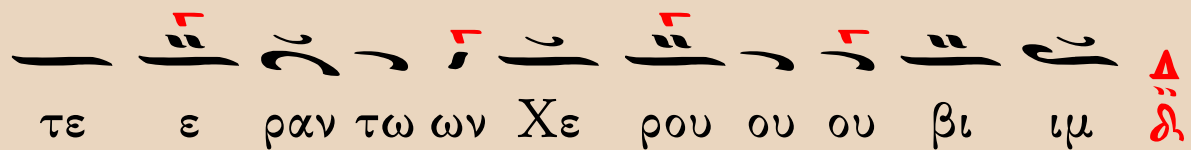

(N) **Α** ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως (Δ)

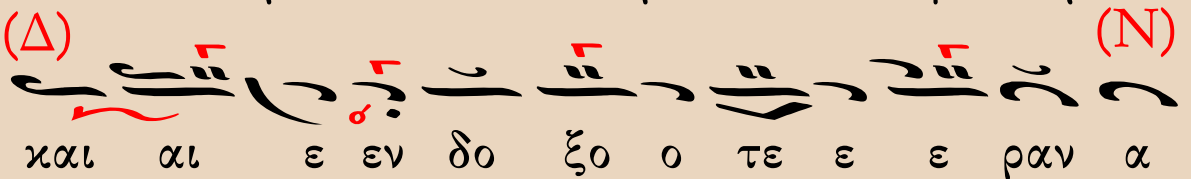
 μα κα ρι ζει ει ν σε ε την Θε ο το

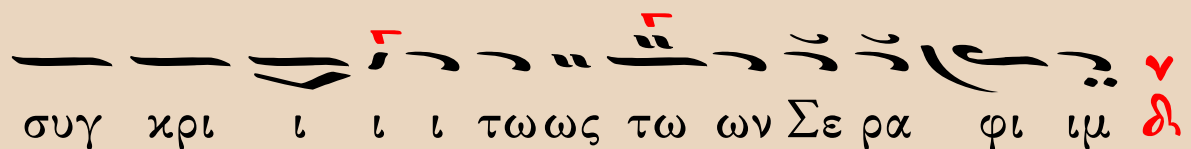

 ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ι στον και (N)

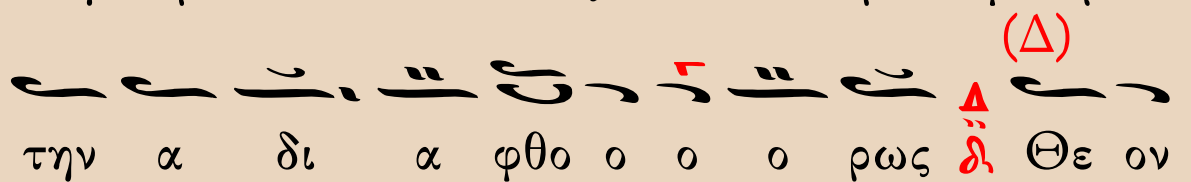

 πα να μω μη η τον και μη τε ε ρα α

 του ου Θε ου η μω ων την τι μι ω

 τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ιμ (N)

(Δ) και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α

 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ

 την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον (Δ)

 Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου

(N)

ου σαν δ την ον τω ως Θε ο το ο ο κον σε

(Δ)

(M)

με ε γ α λυ νο ο με ε ε ε ε ε εν δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ δ Νη.

(N)

(Δ)

(N)

δ Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(Δ) (N)
αι αι αι αι αι αι αι χαι αι π αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(K)
ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χαι ει ει

(N)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει χαι ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει αι ναι ει ει τε ε ε υε ε

ε ε ε του Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(II)

υ υ υ υ υ υ ρ υ υ υ υ υ υ

(N)

υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(II)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Δ)

υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε π'

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ε ε εκ

τω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ων ^χ Δ ρα α

α υε ε ε ε ε ε υε ρα α α α υε

(N) ρα α ρα α α υε Δ υε ε ε υε ρα ρα

α υε ρα α υε ρα α υε υε ε ρρα

ρα υε υε ε ρρα ρα α υε ρα α υε

υε υε ρα υε υε ρα υε υε ρα α α

υε υε ε ρρα ρα υε ε ^χ Δ Α α α αλ

λη η η η λϷ ι ι αλ λη λϷ

ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ρ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟⲛ Ⲙⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲧⲟⲛ Ⲙⲟ

ⲣⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲓⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲟ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τωων ου ου ου ου ου ου εκ

τωων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α εκτων ου ρα α νω ω ω

ω ω ω ων Α α αα λη η η η

λου ι̇ αλ λη λου ι ι α α α α α α (N)

α α α α α α α α α α α α (Δ)

α α α α α α α ρ (N)

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Α̇ ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι (Δ)

αι π αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ (N)

αι αι αι αι ϕ αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ

αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Γ)

α α α α α α α α α α
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α α α α α α
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α
ι τον κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο

(Π)

α α α α α α α α α α
ον υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω

ω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(N) ρα α α α α α α α α α α

νω ω ων α λιε ε ε λιε λιε γα

γα λιε ε γα λιε λιε ε γγα γα α λιε

γα α λιε λιε λιε γα α γα α λιε τα

λιε ε ε λιε λιε γα γα α λιε γα α α

λιε λιε γγα γα α λιε γα α λιε λιε λιε

γα γα α λιε τε ε ε λιε γα α α

λιε ε ε λιε γα α λιε ε γγα γα

λιε ε ε λιε γα γα λιε αλ λη

(Δ)
λου ου ου ου ου ι ι ι α α α

(N)
α α α α α α α α α α α α

α δ

Ἔτερον, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.
Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)
Α ι α ι α ι α ι α ι α ι α

(N)
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

(Π)

ει ει ε ει ει ει ει ει ει ει

(N)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)

ει ει ει τε ει ει ει ει ει ει ει

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Z)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(N)

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Δ)

υ χυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τον κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ων ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ων ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ε εκ των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

(N)

ων δ γα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(N)

γα α γα α α α α δ α α α α α

(M)

(Π)

α α α α α π α α α α α α α

(N)

(K)

α α α α α α α α α α λλη η η

(N)

η η η η η η η κ λ ρ ρ ρ ι α

(Δ)

λλη λ ρ ι ι α α γα δ α ρη λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

(N)

ε δ ε ε ε γα α γα α α α α

α λλη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η ρα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λ ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι ι α

λλη η λ ς ς ς ι α α πα α
(N)

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ρα α α α α α α α α α α

(II)

λλη η η η η η η η η η η

(N)

η η η η η η η η η η π η η

χη η η η η χη η η η η η

γα α α α α λλη η η η η η η

η η η η λ ς ς ς ς ι ι αλ

λη λ ς ς ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α χα α α γα

(Δ)

α α α α γα α α α α α α

γα α α α α α α α α λλη λ ς ς

(K)

ι ι α α α α α α α α β ς ς

α α α α χα α α α γα α α α

(Δ)

(N)

α α λλη λ ς ς ι α γα α α α α

α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α χα α α δ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο ‘Ιερεύς: Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός: Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστηρίων τη ρη

σον η μας εν τω σωαγιασμο

λην την ημεραν μελεταν την δικαιο

συνησού Αλληλουια Αλλη

λουια Αλληλουια αα

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ειη το ονομα Κυριου ευ

λογημενον απο του νυν και εως

του αιωνος (δίς).

Ειη το ονομα Κυριου ευλο

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθῦας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου στον μου

Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου Δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου π

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Ε υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ην μου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**^α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου **π**^α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συνεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλωντων εργαζομενων την ανομι

αν **π**^α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^Π

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ ^δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων ^π ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν ^π_α

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π_α και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων ^π_α ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^(Δ)_δ ^(Π)_α ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Α ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον **π** δο ξα ζον τες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν **π** ο τι αυ τοσ ε στι ι ι ιν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων **(Δ)** **(Π)** ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρουου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

π
νος **α**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι **π**

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τον σαρκί εκουσι ως σταυρωθεν

τα αδιηημας **π** παθοντα

και τα αφεεντα και ανασταντα ε

εκ νε εκρων υ υμνησω ω μεν λε ε

ε ε γο ο ο οντες **π** Στηριξον ορθο

δοξια την Εκκλησια ανσου Χρι ι στε

και ειρηνευσον την ζωην η ημων

ως αγαθος και αι φιλαααν

θρωωωωπος **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τωσου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων **π** ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε **π** ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω ω προς **π**

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ. ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ρεῖθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν. Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐγκρατεία τὸ σῶμα περιφραζάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις. ὅθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις,

ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητόν, σὲ φωστήρα καὶ
παγκόσμιον.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

π
τι

Ε μ φρο ο ο νωστων ο χλη ρων του βι

ου ε ε πα να α στας Ε φραιμ α οι οι

οι οι δι ι ι ι με φι λη συ χι α

την ε ρη μο ο ον κα τε ε λα α α α

βες και δι αυ τη η η η ης προς Θε

ε ον πρα κτι κω ω ω ως α να α

γο ο με ε ε ε νος Δ τω κο σμω ε ε
(Π)

λα α αμ ψα ας φω ω ω στηρ Δ και

ρη η μα α τα α ζω ω ης τοις αν

θρω ω ποι οι ο ις ε πη η η γα α α α σας
(Κ)

δι ο μη πα αυ ση η ε εν ταις ευ
(Δ)

χαι αι αις σου στη ρι ι ι ζων η η μας εκ

βλα α βη στου αλ λο ο τρι ι ι ου ου Δ
(Π)

ρυ σθη ναι τας ψυ χα ας η η μω ων Ο

σι ε Παα α τερ π

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

(Π)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων Αααα μην ^π

Την παγκοσμιον δοξαντην εξανθρω

πωνσπαρει ειςανκαι τον Δεσποοτηντε

εκουου ου ουσαν ^πτην επουρα

αα νιι ον πυυυ λην ^πυυ

μνησωωμενΜαριαντην Πααρθεεε

εενον ^πτων Ασωματωντοοα

ασμακαι των πιστωντοεεγκαλλωω

ωωπιιιισμα ^παυτηγαρ ανε

δειειειχθηουρααανοςκαιναοος

της Θεεοοοτηηηητος ^π

ὕψος τοῦ μεσοτοιχείου τῆς ἐχθρᾶς κα

αθεελοῦσα εἰεῖρηῆην

ἀντίσηῆξε^π καὶ τὸ βασιλεῖ

ἰόνῆνεεεωωωωξε^π

ταυτὴν οὐκατέχοοντες τῆς πῖστεω

ως τὴν ἀγαγκυυυραν^πυ

περμαχονεχοομεντον ἐξ αυτης τε

χθεεντααακυυριιον

θαρσειετωτοιχοι οινυν^πθαρσειτω

λαοοοστου Θεεου^πκαὶ γὰρ αὐτος

πολεμῆσει τοὺς ἐχθροὺς ὡς

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί

σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Τ ὦ πα θεισου Χριστε παθων η λευ θε ρω
θη μεν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο
ρας ε λυ τρω θημεν Κυ ρι ε δο ξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Α γα λ λι α σθω η κτι σις **π** ου ρα

νοιοι ευφρανεσθωσαν ^π χειρας κροτει

τωτα εεθνη μετ ευφροσυνης Χριστος

γαρ ο οσωτηρημωντωσταιρωπροσηλωσε

τας αμαρτιιαις ημων και τον θαανα

τον νεκρωσας ^Δ ζωην ημιενεδω

ρησατο ^π πεπτωκοτατον Αδαμ

παγγενη αναστησας ως φιλανθρωω

πος ^π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β ασιλευς υπαρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε ^π ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν ^π Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα μεναι η γαλ

λι α σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π Ω του θαυ ματος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η ^Δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π_α

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες ^κ_α μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φε ρουσαι ^Δ_δ με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον ^π_α και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα ^Δ_δ τοις Α πο στο λοις ε λε γον ^π_α

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω

κο σμωτο με γα ε λε ος ^π_α

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Πά.

Α (B) ο ξα α Πα (Π) τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

Β (B) ρο φη τι κως κατα α βρε ε χων την

στρω μνη ην τοι οις δα α α κρυ υ υ (Δ)

σι και με λε τη ην βι ι ι ου ποι ου (B)

με ε νος τη ην με ε τα α α νοι οι οι (Π)

οι αν της κρι σε ως τον φο ο ο βον ερ π

γοις η μιν και δι α λο ο ο ο γω ων υ (B)

πε ε ε ε δει ει ει ει ξας δι ο την π

σην τι μω με ε εν α πα αν τες β λ συ νελ

(Π)

θο ο ο ον τε ες παμ μα καρ μνη η η η

η μην π ρ πα ρα δο ξων πραγ μα α τω ων

α αυ του ου ουρ γε Ε φραιμ α α

(B)

(Δ)

οι οι δι ι ι με ρ δι ο και νυν δυ

(B)

σω που ου ου ου με ε ε εν σε Δ ρ πρεσβευ

ε Χρι στω ω ω τω Θε ε ω Δ ρ υ υ υ

περτων ψυ υ χων η η μω ων β λ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην ^π_α
(B)

Ν ευ στον πα ρα κλη σε ε σει σων οι κε
(Π)

τω ω ων Πα να α μω ω ω με ^π_α παυ ου

σα δει νων η η μων ε πα να α στα
(B) (Π)

α α α σεις ^π_α πα σης θλι ψε ως η μας
(B)

α παλ λα α ατ τουου ου ου σα σε

γαρ μο νη ην α σφα α λη και βε βαι
(Π)

αν αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο

ο μεν ^π_α και την σην προ στα σι ι α αν

κε κτη η η η με ε ε ε θα ^π_α Μη αι

σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε προ σκα λου
(B)

ου ου με ε ε ε νοι π σπευσον εις ι ι ι
α

κε ε σι ι αν τω ων σοι οι πι στως βο ω
(Π)

ω ω ω ων των π Χαί ρε Δε σποι να η πα
α

αν τω ων βο η η η η θει ει ει ει
(B)

α π χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
α

ρι ι α τω ων ψυ χω ων η η μω ω ω

ω ων β λ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**α δι του το αι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**α δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **λ** **π** **δ** **α** Γα.

(Γ)

Ταῖς των δα κρυ ων σου ρο αῖς της ε ρη

μου το α γο νον ε ε γε ε ωρ γη η σας

και τοις εκ βα θους στε ναγ μοις εις ε κα

τον τους π ο νους ε καρ πο ο φο ρη η σας **Γ**

(N)

και γε γο νας φω στηρη τη οι κου με νη λαμ

πωντοις θαυ μα σιν ^Δ _α Ε φραιμ Πατηρ η μω ων

(Γ)

(N)

Ο _♂ σι ι ε ^Γ _δ πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε

(Γ)

ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ _δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

^Γ _δ **Ο** _♂ δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(N)

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξασως Θε ος ^Δμη πα ρι
 (M) (N)
 δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γδει
 ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 (Γ)
 σβευ ου σαν υ περ η μων ^Δκαι σω σον Σω
 (N)
 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 (M)
 ο ο ο ο ον ^Γ^Δ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον
 πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἀγία
 Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄξιον ἡ ἱερέως·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἄξιον· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Θεοδοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκειάς μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με,
τῆ φοβεραῖ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντα ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός: ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφυῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός:** καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Θ α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α'. Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β'. Ἀμήν.

Ἦχος γ'. Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ'.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος α' Πά.

(Π)

Η του λη στου με τα νοι α τον Παρα

δεισον εσυ λησεν **Δ** ο δε θρηνοστων μου

ροφορων την χαραν εμη νυσεν **π** οτι

ανεστης Χριστε ο Θεος **Δ** παρεχων

τω κοστω το μεγα εελεε οο

π
ο ος

Και εϋθύς·

Κύριε, ελέησον. (μ')

Δόξα Πατρί και Υίῳ και Ἁγίῳ Πνεύματι, και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρί και Υίῳ και Ἁγίῳ Πνεύματι, και νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η

μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημερος Σωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ^ρ_π δ' _α Γα.

(Γ)

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρή

μου τοῦ ἀγονοῦ ἐγεώργησας

καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκα

τὸν τοῦ πόνου ἐκαρποφόρησας ^ρ_π δ' _α

(Ν)

καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ λαμ

(M) (N)
 δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει
 ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 (Γ)
 σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
 (N)
 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 (M)
 ο ο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
 νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
 ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
 δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
 προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
 Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἔκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς

φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ̣ ρ̣** δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τ α α α σου **κ̣ ρ̣**

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ω ν σε ε

ε **Δ̣ δ̣** εν νε ε κ ρ ο ι ο ι ς λο ο γ ι ι σ θ ε

ε εν τ α **κ̣ ρ̣** του θα να α του ου δε ε

Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κα θε λο ο ο ν τ α α

α **Δ̣ δ̣** και συν ε ε αυ τ ω ω τ ο ο ν Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη η ρ γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε στη του μνη η μα

τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α +

α δο ξα σοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι +

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Ἐ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι
μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,

Ὁ β΄ Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. **(Δίς)**

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,

Ὁ β΄ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

ου η τροπαι ου χος δε ξι α **Δ** θε ο
πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται **π** αυ
τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε
ναν τι ους ε θραυσε **π** τοις Ι στρα η λι ταις
ο δον βυ θου καινουργη η σα σα **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραντικῆ ἔπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχὴν μου ἄρδευσον ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σὴν, εὐφημοῦντι ἑορτὴν, Παμμακάαρ ἔμπνευσον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτιστικός, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραίμ, καταυγάζων τῶν Πιστῶν, ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥεῖθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγᾶς, ἀναβλύζων διδαχῶν, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν σῆι γαστρὶ, δεξαμένη
τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν
λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς
ὄντως ζωῆς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

π
α

μο νος ει δωστηστων βρο των ου σι

ας την α σθε νει αν π και συμ πα θως αυ

την μορφω σα μενος π πε ρι ζω σο ον με εξ

υ ψους δυ να μιν Δ του βο αν σοι Α γι ος ο

να ος ο εμ ψυ χος Δ της α φρα στου σου

δο ξης φι λα ανθρωπε π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἄγιος,

ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μηδόλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὠφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία,
χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν,
δογμάτων ἐπιροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν
καταρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν
σου αἱμάτων, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς
ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ,
τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως,
ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ·
φερωνύμως γὰρ αἰεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν,
εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραίμ, ὡς πράκτωρ καὶ
μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον ὅμοιον.**

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ
βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ
λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἁγνή,
τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις,

εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

᾿Ο Χορός· Ἀμήν.

᾿Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

᾿Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι

Ἦκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς, ἣν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραΐμ, ἄνω καλοῦσαν, ὃ γλῶσσαν Σῦρος.
Εἰκάδι ὀγδοάτη Νόες Ἐφραΐμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Παλλαδίου.

Στίχοι

Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,
Σκιρτᾶ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχοι

Ἀπῆλθε σαρκός, ὥσπερ ἐκ τινος πάγης,
Ὁ σαρκός, Ἰάκωβος οὐχ ἄλους πάγαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, αἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες, μήτηρ καὶ
θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τῇ παιδὶ συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἅγια Χάρις τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα
τελειοῦται.

Στίχοι

Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει.
Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.

το ο ο ο κο ον πε δον η η λι

(Π)

ι ι ος ε ε πε πο ο λευ σε ε ε

(N)

πο ο ο ο τε ε ω σει τει χο ος

(Γ)

(Π)

γα αρ ε πα α α α γη ε

ε κα τε ε ε ε ε ρω ω θεν υ υ

(N)

υ υ δω ωρ λα ω πε ζο πον το ο

(Γ)

(Π)

πο ρου ου ουουν τι και θε α ρε ε στω

ως με ελ πο ο ο ον τι ι Α σωμεν

τω ω ω ω Κυ υ ρι ι ι ω

Ο β' χορός: εν δο ο ξως γαρ δε ε

δο ο ο ο ο ο ξα α α α

σται αι αι ^Γ _{αα}

Ὠδὴ Γ'. ^(Γ) **Γ** ο στε ε ε ρε ε ε ε ε ^(Π)

ω ω μα α α α α των ε ε πι ι

σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω ων ^π _α ^(Γ)

[♀] στε ρε ε ε ε ω ω ω σο ον Κυ υ ^(Π)

ρι ι ε ε ε τη ην Ε εκ κλη σι ι

ι ι α αν ^π _α ^(Γ) η η η ην ε ε κτη

η η σω ^κ _α τω ω τι μι ι ι ι ω σου ου

αι αι αι αι αι αι μα α α α [♂]

τι ι ι ^Γ _{αα}

Ὠδὴ Δ'. ^(Γ) **Δ** κα α λυ ψε ε ε εν

ου ου ρα νου ου ους η α α ρε ε

ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου

ου ου ου α α α γι ι α α σμα

το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης

δο ο ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη

η ης ω ως βρε ε ε φος α αγ κα

λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε ε νο ος

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε

ε σε ε ε ε ω ω ως

Ὠδὴ Ε'. (Γ) ϖ ς ει δε εν Η η σα

ι ι ι ι ας ϑ συ υμ βο ο λι ι

ι κω ω ως ϑ εν θρο νω ε ε ε πηρ

με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον ϑ υπ

αγ γε λωων δο ο ο ξης δο ο ο ο ρυ υ

(Π) φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ον

(Κ) Ω τα α α α α α α λα ας ε

βο ο ο ο ο α α ε ε ε

(Γ) γω ω ϑ προ γαρ ει ει ει δο ον σω ω

(Π) μα α του με νο ο ον Θε ε ε ε ο ον

(Κ)

φω τ ο ο ς α α α ν ε ε ε σ π ε

(Γ)

ε ε ε ε ε ρ ο υ κ α ι ε ι ρ η η ν η ς

δ ε ε σ π ο ο ο ο ο ζ ο ο ο ο ν

τ α α τ α

(Π)

Ὠδὴ 6'

Ε

β ο ο ο η η σ ε ε

ε σοι οι ι δ ω ω ω ν ο ο π ρ ε ε

ε σ β υ υ ς τ ο ι ς ο φ θ α λ μ ο ι ο ι ς τ ο ο σ ω

(Γ)

τ η η η ρ ι ι ι ο ο ν ο ο λ α

ο ι ο ι ο ι ο ι ς ε ε π ε ε ε σ τ η Εκ

Θ ε ο υ Χ ρ ι σ τ ε σ υ υ υ υ υ Θ ε ο ς μ ο υ

ο υ

Ὠδὴ Ζ'. **Γ** ε τ ο ν εν πυ ρι δρο

σι ι σα αν τα παι αι δας θε ο ο

λο ο γη η η σα α αν τα ας και

Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω

ε νοι κη η σα αν τα Θε ο ο ο ν

Λο ο ο ο ο γο ο ν υ μνου ου

ου με εν ευ σε βως με ε ε λω

ω δου ου ουν τε ες Ευ λο γη το ο ος

ο Θε ο ο ος ο των πα τε ε ε ε

ρω ων η η μω ων

Ὠδὴ Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν

(Π)

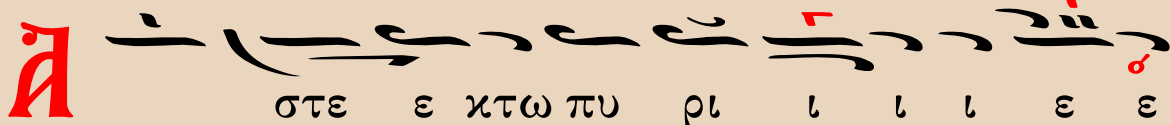

και προ σκυ νου ου ου με εν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ο ον

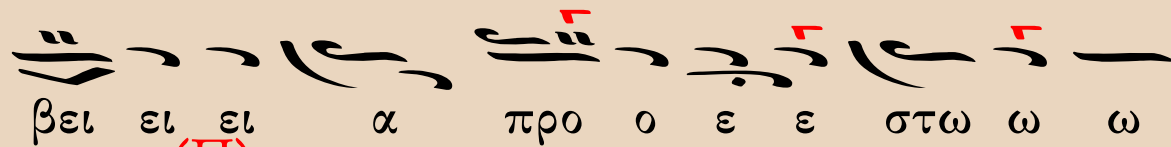
(Γ)

στε εκτω πυ ρι ι ι ι ε ε

νω θε ε εν τες οι οι θε ο σε

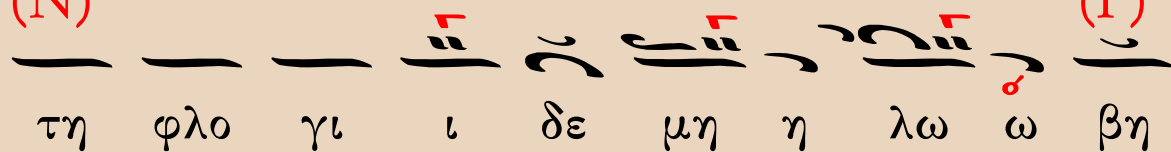
βει ει ει α προ ο ε ε στω ω ω

(Π)

τε ες νε ε α νι ι ι ι αι αι

(N)

τη φλο γι ι δε μη η λω ω βη

(Π)

θε ε εν τες θει ει ον υ υ μνοον ε

(Γ)

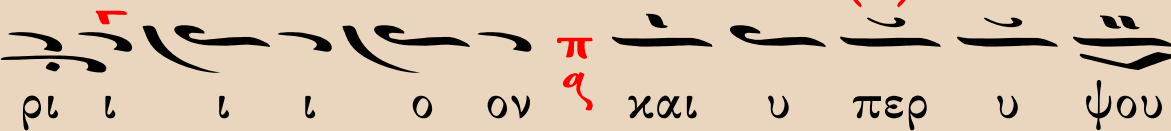
ε ε με ε ελ πο ον Ευ λο γει τε

(Π)

πα α αν τα τα ε ε ερ γα το ον Κυ υ υ

(Γ)

ρι ι ι ι ο ον και υ περ υ ψου

ου ου τε εις παν τα ας τους αι αι ω ω ω

ω ω ω ω να α α ας **Γ**
ῥῥ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α΄. **(Γ)**
Χ ερ σον α βυσ σο το κον **κ**
ῥῥ

♀ **(Π)**
πε δον η λι ος **κ** ε πε πο λευ σε πο τε **π**
ῥῥ **ῥῥ**

(Γ) **(Π)**
ω σει τειχος γαρ ε πα γη **κ** ε κα τε ε
ῥῥ **ῥῥ**

(Γ)
ρω θεν υ υ δωρ **π** λα ω πε ζο πον το πο
ῥῥ **ῥῥ**

κ ρουν τι **ῥῥ** και θε α ρε στως μελ πον τι **κ**
ῥῥ **ῥῥ**

Ο Β΄ Χορός:
Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι ω **κ**
ῥῥ

εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται **Γ**
ῥῥ

ᾠδὴ Γ'. (Γ) (Π)
Ὅστε ρε ε ω μα δ των

ε πι σοι πε ε ποι θο ο ο των π στε

(Π)
ρε ω στον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν π

(Γ)
ην ε κτη σω κ τω τι μι ι ω σου αι

αι μα α τι γ ρ ρ

ᾠδὴ Δ'. (Γ)
κα α λυ ψεν ου ρα

♀
νους η α ρε τη σου Χρι στε κ τής κι βω

(Π)
του γαρ προελ θων του α γι α σματο ος σου (Γ)

της α φθο ο ρου Μη τρος εν τω να ω

της δο ξης σου ω φθηςως βρε ε φος κ α γ
(Π) (Γ)

κα λο φο ρου με ε νος π και ε πλη ρω θη

τα παν τα της σης αι νε ε σε ε ως

(Γ)

Ωιδή Ε'.

Ω

ς ει δεν Η σα ι ας συμ

βο λι κως εν θρο νω ε πηρ με νω Θε

(Π)

ον υπ αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ρου με ε νον

(Γ)

Ω τα λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

(Π)

(Γ)

ει δον σω μα του μενον Θε ον φω τος α α νε

σπε ρου και ει ρη νης δε σπο ο ζο ον

τα

(Π)

Ωιδή ΣΤ'.

Θ

βο η σε ε ε σοι

(Γ)

(Π)

ι δων ο πρε ε ε σβυς τοις ο φθαλ μοι οις

(Γ)

το σω τη ρι ι ον ο λα οις ε πε στη

Εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου

(Γ)

Ὡιδὴ Ζ'.

Ε

ε τον εν πυ ρι δρο σι

(Π)

(Γ)

σαν τα παι δας θε ο λο γη σα αν τας και

Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν τα

(Π)

Θε ον Λο ο γον υ μνουουμεν

(Γ)

π

ευ σε βως

με λω δου ου ουντες

π

Ευ λο γη τος ο

Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων

(Γ)

Ὡιδὴ Η'.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

(Π)

προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ι ον

(Γ)

π

α

στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες

(Π)

οι θε ο σε βει α προ ε στω τες νε α

(Γ)

νι ι αι π τη φλο γι δε μη η λω βη θεν

(Π)

(Γ)

τες κ θει ον υμνον ε με ελπον π Ευ λο γει

τε παν τα α τα ερ γα τον Κυ ρι ον και υ πε

ρυ ψου ου ου τε εις παν τας τους αι ω ω

(N) (M)

να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

ἘΏ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἘΏ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ἘΏ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ἘΏ Αρχεται ὁ α' Χορός.

ἘΏ Ηχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των οικτιρμων σου εξαλει

ψοντο ανομημα μου

Επιπλειον πλυνον με απο της α

νομια μου και απο της αμαρτι

ια μου καθαρισον με

Οτι την ανομιαν μου εγω

γνωσκω και η αμαρτια μου ενω

πιον μου εστι δια παντος

Εοιμωνω μαρτον και τοπονηρον

ενωπιον σου εποιησα οπως

ανδικαιωθης εντοις λογοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου **β**

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **Ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι οι

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψον το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρ δι αν θα ραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα ατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου ανοιγει την αινε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **ε**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **ε**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ε Ηχος **Δ**ι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ε**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει φον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των

^χ**Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει ψον το

α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α α μη η ην ταιστηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οικτιρων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ος α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Γα.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

(Γ)

ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου

(Π)

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως

(Γ)

των Σε ρα α φιμ την α δι α φθο ρως

(Π) (Γ)
Θε ον Λο γον τε κου ου σαν π την ον τως

Θε ο το κονσε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(Γ)
π ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βιμ και εν δο ξο

(Π)

τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τωως των

(Μ)

Σε ε ρα α α α φι ιμ π την α δι

(Γ)

(Π)

α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε

(Γ)

κουου ου σα αν τη ην ον τωως Θε ο

το κον σε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο

μεν

ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(Γ)

Θ ε ο το ο ο κε η η η

(Ν)

(Γ)

η η η ε ελ πι ι ι ι ι ις

πα αν των τω ω ω ων Χρι στι ι ι

α α νων σκε πε φρου ου ου ρει ει

φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε ε ε (N)

ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον (Γ)

τα α ας ει εις σε Γ Γ

Ε ν νο ο μου σκι α α και γρα αμ (N) (Γ)

μα α τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι

δω ω μεν οι οι οι πι ι ι ι στοι οι π ρ (Π)

πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α (N) (Γ)

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο (Π)

ον Θε ε ε ε ω ω π ρ δι ο ο πρω (N)

το ο ο ο το ο κον Λο ο ο ο γον κ ρ (Γ)

Πα τρος α α α να αρ χου ου Υι ι

ι ο ο ον ^κ _α πρω το το κου με νο ον

Μη η η τρι α α α α πει ει ρα

α ανδρω ω με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο με ε ε εν ^(N) ^(M) _α ^Γ _α

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Γ)

Θ _α ε ο το κε η η ελ πι ις πα αν

των τω ων Χρι στι ι α α νων ^Γ _α σκε πε

φρου ρει φυ υ λατ τε ε του ους ελ πι ι

ζον τα ας εις σε ^Γ _α

Ε ν νο ο μου σκι α και γραμ μα

(Π)

τι τυ υ πον κα τι ι δω μεν οι πι ι στοι ^π _α

(Γ)

παν αρ σεν το την μη τρανδι α νοι γο ον

(Π)

(Γ)

α γι ον Θε ω π ρι δι ο πρω το ο το κον Λο

γον Πα τρος α να αρχου Υι ον κ ρι πρω το

το κου με νον Μη τρι κ ρι α πει ραν δρω με

(N) (M)

γα λυ νο με ε ε εν ρ ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾽Ηχος β΄. ᾽Αρχεται ὁ α΄ Χορός.

᾽Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾽Ο β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

᾽Ο α΄ Χορός· ᾽Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾽Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾽Ο β΄ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾽Αναστάσιμον ᾽Εξαποστειλάριον α΄.

᾽Ηχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει,

βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων,
καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς
τρίβον, Χριστὸν ἰκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι
τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ
πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** **α** Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

— νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

— τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του π αι νει τε αυ τον πασαι αι

— δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z) Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

(N) (Π) ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

(Π) α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π)

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος π και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε π ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Την θεοπρεπῆ σου συγκαταβάσιν

δοξαζόντες υμνοῦμε ἐν σοὶ Χριστέ

εὐχθῆς ἐκ Πατρὸς ἐνοῦ καὶ

αχωριστοῦ πνεύματος τῶ ὦ ὦ ὦ Πα

α α α τρι π ρ ἐπαθῆς ὡς ἄνθρωπος καὶ

ἐκούσιως ὑπεμεινῆς Σταυρόν π ρ

ἀνεστής ἐκ τοῦ τάφου ὡς

ἐκπαστάδος προοοο ε ε ε ἐλθῶν π ρ

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ. ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ρεῖθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν. Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τῇ ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα περιφραζάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοί, ἢ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητόν, σὲ φωστήρα καὶ παγκόσμιον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̃ Πα̃.

(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**
α

Ε ις το ο ο ο ροστεις Μα θη ταις ε

πει ει γο με ε ε ε ε νοις **π**
α δι

α την χα μο θεν ε πααρ σιν ε ε πε στη

η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος **π**
α και

προ σκυ νη η σαν τες α αυ τον **π**
α και

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι ^π_α

Ε ις το Ο ο ο ο ο ο ο ρο ο

ο ος ^π_α τοι οι οι οι οι οις ^α_α μα α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α γα α α α α α α

α θοι τοις μαθη η ται αι αι αι αι αι αι

αις ^π_α ε ε ε ε ε πει γο με ε

νοι οι οι οι οι οι οι οι οις ^π_α δι α

την χα α μο ο ο θεν ε ε ε πα

α α ρα α α αρ σιν π ε πε ε ε

ε υε ε ε ε ε στη η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ρι ι ι ι ος και προ

σκυ νη η η σα α αν τες α αυ του

(B)

και την δο θη η σαν ε ε ε ξου ου

σι ι ι ι ι α αν παν τα α α

α α α α α α α α α α α α χου

(M)

(Π)

ου ου ου ρου ου ου ου ου δι ι

δα α α α α α α α δι ι δα

(B)

α α αχ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε δι ι ι δα αχ θε ε ε ε εν τε

(Π)

εσ εις την υπ ου ου ρα νον ε ξα α

α α α α πε ε στε ε ε ε ε ελ

λο ο ο ο ο ο ον το κη ρυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ξαι αι αι αι την

εκ νε κρω ω ω ων α να α α α

α α στα α α α α α α σι ι ι

(N)

ιν και τη η ην ει ει ει ει ρει ει εις

(Γ)

ου ρα α α α α α α α νου

(Δ)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε ε ου ου ου ου ου ου ου ου

(Π)

ου ου ου ους α α α α α α α α

α α α α α α α α πο ο

ο ο ο ο ο ο κα α α α

α α α α α πο ο κα α τα α α

α α α α α α α α α α α

α α στα α α α α α α α α πο

κα τα α στα α α σιν εις και συν δι

ι αι αι ω ω νι ι ι ι ι ι ζειει

ειν ο α ψε ευ δης ε ε πηγ γει

ει ει ει λα α α α το Χρι στο ο ο ος

ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ο ο ος και Σω τη η

η η η η η η ηρ τω ω ω ω ω

λω ω ω των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν **π**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **Δ** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα ^π_α

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ^Δ_δ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κο σμου ^π_α

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας ^π_α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ_δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξανΘε ου ΠατροςΑ μην ^π_α

Κ αθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να ^Γ_α και εις τον αι ω να του αι

ω νος ^π_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τουςφυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε

^π_α
ε

(M)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

(Π)

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_α

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι

δ α ξ ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο

τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ ^π

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο ο μ ε θ α φ ω ω ς ^π

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε ^Δ Α γ ι ο ς ο Θ ε

ο ς ^Δ Α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς ^Δ Α γ ι ο ς

α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α α ς ^π

Α ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι ^Δ

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην **Δ**

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον

η μας **χ**
π

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ**

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α α γι ο ος α α θα α **(Δ)**

να α α τος **Δ** ε λε ε ε η η η **(Π)**

σο ον η η η μα α α ας **χ**
π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ^χ ο ο ο ος ^π_α

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πά ^Κε

(Π)

Δ ο ξα α σοι ^κ_α τω δει ει ξα αν τι ι το

(Κ)

ο φω ω ω ως Δο ξα α εν υ υ ψι ι

(Π)

ι στοις Θε ε ε ω ω ^π_α και ε πι γη

ης ει ει ρη η η η νη ^π_α εν αν θρω ω

ποιους ε ευ δο ο κι α α π^α

Υ (K) μνου ου με εν σε κ^α ευ λο γου ου

(Π) ου με ε εν σε κ^α προ σκυ νου με εν σε δο

ξο λο γου ου με εν σε ε π^α ευ χα ρι

στου με εν σοι π^α δι α την με γα α α

λη ην σουου δο ξααν π^α

(Π) **Κ** (K) υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ κ^α ε

που ρα νι ι ι ε ε Θε ε ε ε κ^α

(Π) Πα τερ παν το κρα α α α α τος Κυ ρι ι

ε Υι ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

ι στε Δ και Α α α α α α α γι

ι ο ον Πνευμα α π^α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ο (Δ)

α μνο ο ο ο ο ς του ου Θ ε ε ε ου Δ

(Κ)

ο Υι ο ο ο ο ς του Πα α τρος ο ο αι

αι αι αι αι ρω ων π^κ την α μαρ τι ι

αν του κο ο ο σμου ου κ ε λε ε η

σο ον η μα α α α ς ο αι αι αι αι

(Π)

ρω ων κ τας α μαρ τι ι ι ι ι

α α ς του ου ου ου κο ο ο ο σμου ου π^α

Π ρο σ δε ξαι την δε ε ε η η σιν η

(Κ)

μω ω ων κ^α ο κα θη με ε νο ο ς εν (Δ)

δε ε ξι α α α α του Πα α τρο

ο ο ο ος και ε λε ε ε η

η η σο ον η η η μας

Ο τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος συ ει ει ει ει

μο ο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ος

Ι η σους Χρι ι στος ει εις δο ο ο ο

ο ο ξααν Θε ου Πα α τρο ος Α α μη

ην

Κ αθ ε κα α στην η η με ε ε ραν

ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε σω το ο νο ο μα α α

α σου ου εις τον αι ω ω ω να και

εις τον αι ω να α του ου αι αι ω νο

ος

κα τα ξι ι ι ι ω σο ον Κυ ρι

ι ε εν τη η με ρα α τα α α αυ

τη η α να μα ρτη η η η του σ

φυ λα χθη ναι αι αι η η η μα ας

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ι ι ε ε ε ο Θε ο ο ο σ

τω ων Πα τε ε ε ρω ω ων η η η

(Z)

μω ων και αι νε ε τον και δε δο

(Δ)

ο ξα α σμε ε ε νο ον το ο νο

(Π)

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω να

ας Α α μη ην

(K)

ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το

(Π)

ο ε λε ε ος σουου ε εφ η η μας κα

θα α α α α περ ηλ πι σα α με ε

εν ε πι ι σε ε

(K)

υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι κυ υ ρι ι ι ε δι ι

δα α ξο ο ον με ε τα δι και

ω ω ω μα τα α α σου
(K)

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η θης η η μιν εν γε νε α και αι

γε ε νε ε α Ε γω ω ει πα Κυ υ
(Z)

ρι ι ε ε ε λε ε η σο ο ο
(Δ) (Π)

ο ον με ι α ασαι την ψυ χη η ην

μου ο ο τι ι η η μα αρ τον σοιοι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε φυ υ γον
(K)

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι
(Π)

ειν το ο θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η

(K)

ης εν τω φω τι ι ι ι σου ου

(Π)

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως

(K)

Π α ρα α α α α α τει ει ει

(Π)

πα ρα α τει ει νον το ε ε λε ε

ο ο ο ο ος σου τοις γι νω ω

ω ω ω ω σκουου σι ι ι σε

(K)

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ο ος Α θα α α α α να α α α

(Π)

τος ε λε η η σο ον η η μα ας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ

μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει

και εις τους αι ω ω να α ας των αι

ω ω ω νω ων Α α μη ην

Α α γι ι ο ο ος Α θα α α

α α να α α α τις ε λε η η σο

ον η η μα ας

Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ο ος
(K)

Α α α α α α α α

(Π)

α α α α α α γι ι ι ος

(K) α θα α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α να α

το ος ε λε η η σο ον η η

(Π) η μα α α α α α α α ας π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ^χ ο ο ο ος ^π_α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^ρ_α Πά.

(Π)

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

ξα αν τι το ο φως ^κ_α Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ^κ_α και ε πι

γης ει ρη η η νη η ^π_α εν αν θρω ποι

οις ε ευ δο κι ι ι ι α ^π_α

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε ^κ_α προσκυ νου ου μεν σε ^γ_α

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ **Δ** ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε **κ**

Πα α τε ερ παν το κρα α α τος **κ** Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες **κ** Ι η σου ου Χρι ι στε **Γ** και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα **π**

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος **Δ** ο α μνο ο ος του Θε ε ου **κ** ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος **Δ** ο ο αι αι

αι αι ρω ων **κ** την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου **Δ** ε λε η η σον

η η μας **κ** ο αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

μου **π**

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι **π** την

δε ε η η σιν η η μων **κ** ο κα

θη η η με ε ε νος **κ** εν δε ξι

α α α του Πα α τρος **π** και ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μαρ π
ε ε η η η σο ον η η η μαρ π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος Δ δ συ ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος κ κ Ι η σου ους Χρι ι στος ρ ρ εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην π ρ

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου Δ δ εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος π ρ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **κ**

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη **Δ** α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας **π**

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε **π** ο Θε ε ος **Δ** των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων **κ** και αι αι αι

νε ε τον **Δ** και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον **γ** το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω ω να

ας Α α α μην **π**

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε τα δι

και ω α μα τα α α σου

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι ^π_α

Κ υ ρι ι ε ^α_α προς σε κα τε ε ε

φυ υ υ γον ^κ_α δι δα ξο ο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη η μα α α σου ^α_α ο ο

τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο ο ο ος

μου ^π_α

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη η

ζω ω ω ης ^κ_α εν τω φω τι ι ι ι σου

ο ψο ο με α θα α α φως ^π_α

Π α ρα α α τει ει ει νον ^κ_α το ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε π

Α χ γι ος ο Θε ε ος Δ Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας π

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην π

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας ^π_α

(Π)

Ν ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος ^κ_α ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος ^π_α

Ν ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σχυ υ υ ρο ο

ος π

Ν (K) ε Α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

(Δ) ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

ι ο ο ος Δ α α (K) θα α α

α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος κ ε λε ε

(Π)

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ον η η η η η η η

μα α α α α α α α ας π^α

(Π)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π^α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε χ ο ο ο ος π^α

Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά

(Π)

ο ο ξα α α σοι οι οι τω δει

(Δ)
ει ξαν τι το ο φως δο ξα α εν υ υ

ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε ω

(Π)
και ε πι γη ης ει ει ρη η η

νη εν αν θρω ω ποι οις ε ευ δο κι

ι ι ι α

Υ
μνου ου με ε εν σε ευ λο γου

με εν σε προ σκυ νου με εν σε ε δο

(Δ)
ξο λο γου ου ου με ε ε ε εν σε ε

(Π)
ευ χα ρι ι στου με εν σοι δι α την

με γα α α α λη ην σου δο ο ο ο ξαν

(Δ)
Κ υ ρι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα α νι ι ι ε ε Θε ε ε

(Π)

ε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το

ο κρα α α τος Κυ ρι ε Υι ε

(Δ)

ε Μο νο ο γε ε νες Ι η σου

(Π)

ου ου Χρι ι ι ι στε ε και Α α

α γι ι ον Πνεε ε ευ μα

π

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

(Δ)

ος του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι

(Π)

αι αι ρω ων την α α μα αρ τι ι

ι α αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η

π

(Δ)

σο ον η η μας Δ ο αι αι αι αι ρων

(Π)

τας α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

σμου π

Π ρο ο σδε ε ε ξαι αι αι την δε

ε η σιν η η μων Δ ο κα θη η

(Δ)

με ε νο ος ε εκ δε ξι ι ω ω ων

(Π)

του ου Πα α α τρο ος Δ και ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μας π

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος Α

(Δ)

γι ι ος Δ συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι

(Π)

ος Δ Ι η σους Χρι ι ι στο ος εις

δο ο ο ο ξααν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην π

Κ αθ ε καστην η η με ε ε ε ε

ραν ε ευ λο γη σω ω σε και αι

νε ε ε ε σω ω το Ο ο νο

ο μα α α σου ου εις το ον (Δ)

αι αι αι ω ω ω ω να και εις (Π)

τον αι ω ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος π

Κ α τα ξι ω σοον Κυ υ ρι ι ε

εν τη η με ε ρα α τα α αυ

(Δ)

τη η **Δ** α να α μα α αρ τη η

(Π)

η η η τους **Δ** φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας **π**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο

(Δ)

Θε ο ο ο ος τω ων Πα τε ε ε

(Π)

ρων η η η μω ων **Δ** και αι νε ε το

ο ο ον και αι δε δο ο ξα α σμε

(Δ)

ε ε νο ον **Δ** το ο ο νο ο ο

(Π)

μα α α α σου **Δ** εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην **π**

(Δ)

Γ ε ε ε ε νοι οι το ο ο Κυ

(Π)

υ ρι ι ι ε **Δ** το ο ε ε λε ο

ος σου εφ η η μας **Δ** κα θα α

α α πεερ ηλ πι ι ι ι σα α μεν ε

ε ε πι ι ι σε ε **π**

(Δ)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ

(Π)

υ υ ρι ι ι ι ε **Δ** δι ι δα

α ξο ο ον με ε **Δ** τα δι και ω

ω μα τα α α σου **π**

(Δ)

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη **Δ** ε

γε νη η η θη ης η η η μι ιν **Δ**

(Π) εν γε ε ε νε α α και γε

ε ε νε ε ε α α π ε γω ει ει

πα Κυ ρι ι ε ε ε λε ε η η σο

ο ον με ι ι α α σαι την ψυ χην μου ου

ο ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε ε προς σε

ε κα τε φυ υ γον δι ι δα α

ξο ο ον με του ποι ει ει ν το θε ε

λη η μα α α σου ου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω ης

εν τω φω ω τι ι ι σου ο ο ψο ο ο

με α θα α α φως π
(Δ)

Π α ρα α α τει ει ει ει ει νο ον
(Π)

το ε ε λε ε ο ο ο ο ος σου Δ
δ

τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε
χ π
ρ

Α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α γι
δ

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Δ Α α γι
(Δ)

ο ος Α α α θα α να α α τος Δ
δ

(Π) ε ε λε ε η σο ον η η η μας π
ρ

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω Δ και
δ

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π
ρ

Κ αι νυ υ υν και α α ει Δ και
(Δ)
δ

(Π)
εις τους αι ω ω ω νας δ̣ιτων αι ω ω ω

νω ων Α α α μην π̣

(Δ)
Α α γι ι ο ος Α α α θα

(Π)
α να α α τος δ̣ι ε ε λε ε η σο

ον η η η μας π̣

(Π)
Α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

(Δ)
ι ι ι ι ι ι π̣ ι ι η ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι

(Π)
ι ο ο ο ο ο ο ο ος δ̣ι ο ο

ο ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε

ος π
α

Α α α α α α α α

α α α Δ α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γι ι ι

(Δ)
ο ο ο ος Δ Α α θα α α α α α α

(Π)
α α α γα α α α α χα α α α α

α π Α θα α α α α α α α α

να με ε Α θα α να α α τος π ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε ε λε η η σο ον η η

μα α α α α α α α α α α

α ας π
(II)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π
α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος π
α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ Ἰ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ

οι Κυ ρι ε δ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειε ψυχῆ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα

τοῦ ἀγιῶν αὐτοῦ ^νδ̣

(K)

Εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν Κυριὸν καὶ

(N)

μη ἐπιλανθάνῃς τὰ πό

δοσει αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντα σάστας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

(Δ) (N) θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^υ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^κ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^υ
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^υ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^κ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επιτους φοβου μενους

αυτον δι

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων δι

Καθως οικτειρειπατηρ υιους πωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν δι

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δι
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δι
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δι

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δι

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω

M η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων οισ ουκ

εστισωτηρια

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και κατα δε

ξαμενος δια την ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Π)

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην Δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Ὑ Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθῃς Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθῃς ἐκῶν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κρᾶζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κρᾶζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀρραγῆ, ὁ Θεοφόρος θέμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑφηγουμένη γνῶσιν πανευσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνόν, Ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεων, ἀνανεύοντες πίστει διασώζονται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρός, τηρήσας σε ἄφθορον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου σου Θεονύμφευτε.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηερῶν ἡμῶν

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηερῶν ἡμῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

(Δ)
Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρκω θη ναι εκ της α

γι ασ Θε ο το κου ^Δ και α ει παρ

θε νου Μα ρι ασ α τρεπτως εν αν θρω

πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις

ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η ^χ μα α ασ ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,

ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̅ Π̅α.

(Π)

Του λιθου σφραγι σθεν τος υ πο των
Ιουδαιων **Δ**καιστρα τι ω των φυλασ
σον των το α χραν τον σου σω ω μα **π** α
νεστηστρι η μερος Σω τηρ **Δ** δω ρου μενος
τω κο σμωτην ζω ην **π** δι α του το αι
Δυ να μειστων ου ρα νων **Δ** ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα ^πδο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε ^Δδο ο ξα τη Βασι λει α

σου ^Δδο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε ^π

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ^Δι.

^(Δ)
Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβρόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

(Γ)

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ροαῖς τῆς ἐρη-

μοῦ τοῦ ἀγῶνος ἐεγγεώρηγῆσας

καὶ τοῖς ἐκβάθουσεν ἀγαμοῖς ἐκα-

τοντοῦσπονδῆς ἐκαρποφορηγῆσας

(N)

καὶ γεγονάσφωστηρτηοῦ μενελάμ-

πων τοῖς θαύμασιν Ἐφραὶμ Πατῆρ ἡμῶν

(Γ)

(N)

Ὁ σὺ εἶ ἡπρεσβευε Χριστῶ τῷ Θε-

(Γ)

ῶσω θηναίτας ψυχῶν ἡμῶν

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δούλου σου (ἦ) τῆς

δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,

Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος α΄.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
τω το κω σου **Δ** και χει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σαςως ε πρεπε **π** προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος **π**
αλλ ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το
πο λι τευμα **Δ** και κρα ται αι ω στον Βα σι λεις
ους η γα πη σας **Δ** ο μο νος φι λα ανθρω
ω **χ** πο ο ος **π**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ————— Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον **β**

ᾠ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ————— Δι.

(Δ)

Α μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Αγιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δυναμις Ααγιιοοοςο

Θεοοοος Ααγιιοοος

Ισχυροοοος Ααγιιοος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

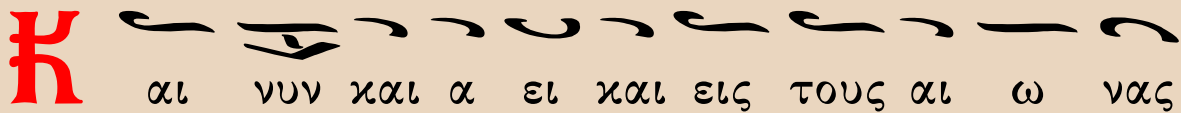
Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

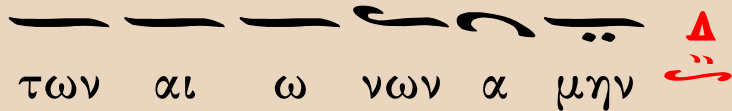
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

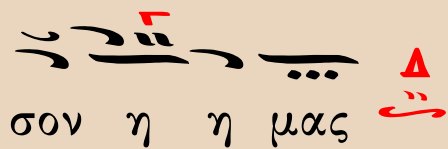
Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

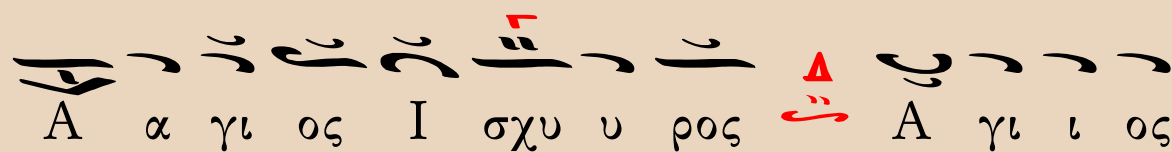
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

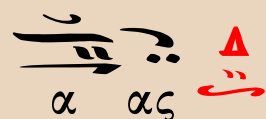
‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

N

ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

ο ος

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

(Γ)

κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

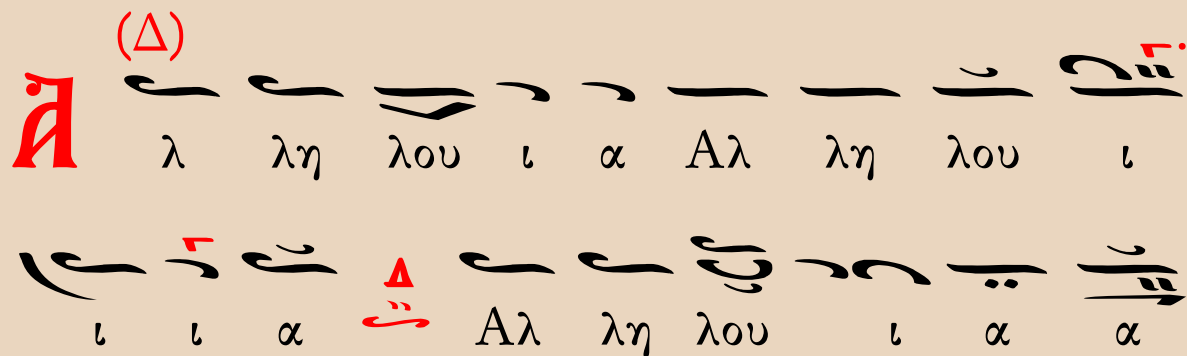
Ὁ β' Χορός.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α **Δ** Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)
Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι β Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ρρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι ο ι (Π)

(Δ)
οι οι οι οι οι οι Δ ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

(Π)

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾗ Πα.

(Π)

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π ρ

(K)

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(M)

(Π)

στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ς π ρ ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ς π ρ

(Δ)

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω **δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ε **π** πα α α α α

α α α α α σααν **π** την βι ω ω

(Δ)

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

(Π)

ην **δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

ω ς τον Βα α α α σι λε ε

(K) ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α κ των ο (Π)

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

(Π) (Δ) τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

(K) ρα α α α α α α α α α

(Π)

τω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἐτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π α ι τα α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

(K)

ι ι ι μ π μ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

σ τ ι ι κ ω ω ω ω ε ι κ ο ν ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι κ ο ο

ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ο

ε ι ε ι κ ο ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ν

τ ε ε ε ε ς κ αι αι αι αι αι αι αι τ η ζ ω

(Δ)

ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ζ ω ο π ο ι ω ω ω ω ω ω ω

(K)
ω δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

(Π)
τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

(Δ)
υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

(Π)
α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

(K)
ε ε ες π πα α α α α α α α α

(Π) (K)
α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

(Π)

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

(Π)

ω

(K)

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

(Π) (Κ)
αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υιόν και ‘Αγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

‘Εάν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Ε** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Έτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ) Α για πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ἀ ξι ον ε στι λν ως α λη
η η θω ως **Δ** μα κα ρι ζει ει ν σε την
Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον **π** την α
(Δ)
ει μα κα α ρι ι στον και πα να
(Π)
μω μη η η τον **Δ** και μη τε ε ρα του
ου Θε ε ε ου ου ου η η η μω ων **π**
την τι μι ω τε ραντων Χε ρου ου ου
(Δ)
βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε
ε ρα α α φιμ **Δ** την α δι α α

(Π)

φθο ο ο ο ρω ω ως ρρ Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν Δδ

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν πρ

Ἡ Κυριακή Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ρ Πά.

(Π)

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter 'N' is written above the fifth character. A red flourish is under the sixth character. A red letter 'v' is at the end of the line. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter '(II)' is at the start. A red letter '(M)' is above the eighth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter '(II)' is above the eighth character. A red flourish is under the second character. A red triangle is under the fourth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter '(N)' is at the start. A red flourish is under the second character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter '(Z)' is above the eighth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red flourish is under the eighth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red letter '(II)' is above the second character. A red flourish is under the first character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red flourish is under the eighth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. Three red flourishes are under the third, fourth, and fifth characters. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red flourish is under the third character. A red triangle is under the fourth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

Handwritten Arabic script with red annotations. A red flourish is under the eighth character. Below the script are 13 small 'al' characters.

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε (K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω κ

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

(Δ)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ

(K)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς κ εκ τω ω ων

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π ρ

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Ζ)
π ρ ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει

(Κ)
ει ει ει χει ει ει ει λει ει ει ει ει

(Π)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Ν) (Π)
ει χει ει ει ει ει ει ει ει ρ ει ει

ει ει ει ει ει ει ει π ρ ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13χ 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13χ 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ε 3 3 3 13 13 13 13 13 13 13
ε 3 3 3 13 13 13 13 13 13 13

(K)
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
ε ε ε ε ε ε π q

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

(II) (N) (II)
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(K)

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω

(II)

ων Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α π

Ἕτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
Α
ι 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Δ)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Π)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Δ)

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

ου ου ου **ν'** ου ου ου ου ου ου

(Π)

του ου ου ου ου ου ου **ου** ου ου ου ου

ου ου ου **ου** ου ου ου ου ου ου του ου

(Δ)

ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου **ου** ου ου ου ου ου ου ου

α υε γα α υε υε υε γα α γα α υε ^Γ ₉₉

τε ε ε υε γα α υε ε γα γα υε

γα α υε υε γα γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α α α υε γα γα υε ε ^Χ _π ₉ αλ

λη λου ου ι α α α α α α α ^π ₉

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ^ϝ _ϝ Κε.

^(Κ)
Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^(Μ) ^(Π)
ει ει ει ει ει ει ει ^Δ _δ ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ^Γ ₉₉ ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)

(Π)

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει π ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(K)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π^(K) εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς

ς ς ς π' ρα α α α ε εκ των

ς ς ς ς ρα α α νω ω ω ω

ω ω ων κ ρα α α α α υε ε ε

ε ρα α α α α υε ε ε ε

ε ρα α α α α α α α α α

υε ε ε ε τα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε ρα υε ρα α ρα υε ε π' λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

υε ε ε ε χε ε υε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ γα α α α α

(Π)

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε γα α α α α α α α

α α α α υε ε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γα α α γα α α α α α π α

α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ π ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α α ςα α α α χα α

(K) ςα α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ιν κ ςα α α

α α α α α α α α α υε ε ε

(II) ε ε ε ε ε ςα α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ςα α π α α α α α χα α α α

α α α α α α α υε ε υε ε ε

ε ε ε π ρα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε ε

ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α ρρ

α α α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α ρα α α α

α π α α α α α α α λλη λρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ π ρ ρ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲁ λλη η λⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ π ⲁ

ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϩⲁ ⲁ π

ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϩⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲉ ϩⲁ ⲁ ϩⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϩⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϩⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲕⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϫⲉ ⲉ ⲕⲉ ϩⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲕⲉ ϩⲁ ⲕⲉ ϩⲁ ⲁ ϩⲁ ⲁ ⲕⲉ ⲉ ⲉ

ε ε με ε ε ε ε κ̄ α λλη λϺ

Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α χα α α α α

(N)
α α π̄ α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α ρα α α π̄

Μετὰ τὴν Θείαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνῶντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ⲁ̅̅̅ Δι.

(Δ)

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

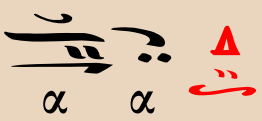
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **Β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **Ζ** 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν

τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.